

MAANANTAI 12. TAMMIKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 15.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (EN) Julistan torstaina 18. joulukuuta 2008 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan toivottaa teille kaikille hyvää uutta vuotta ja menestystä vuodelle 2009, jonka aikana voimme toivon mukaan edistää yhtenäisyyttämme Euroopassa. Toivon meille menestystä myös maailmanrauhan edistämisessä. Seuraavaksi haluan antaa julkilausuman.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajakokous on pyytänyt minua antamaan julkilausuman Lähi-idän tilanteesta. Keskustelua aiheesta käydään keskiviikkona iltapäivällä ulkoasiainministerien neuvoston puheenjohtajan, Tšekin ulkoministerin Karel Schwarzenbergin kanssa. Mainitsin tämän, koska se ei ollut ihan selvä. Olemme nähneet paljon vaivaa ja todenneet, että Tšekin ulkoministeri on halukas keskustelemaan kanssamme, vaikka hänen on matkustettava samana päivänä Etelä-Afrikkaan. Haluan kuitenkin käyttää tämän lyhyen ajan hyväkseni voidakseni esittää vilpittömät kiitokseni Tšekin tasavallalle tästä mahdollisuudesta.

Hyvät parlamentin jäsenet, samaan aikaan, kun me kokoонnumme uuden vuoden kynnyksellä tähän täysistuntoon, Lähi-idässä kuolee jälleen ihmisiä.

Minulle tulee ikävä *déjà vu* -tunne nähdessäni kuvia televisiosta, ja sama tunne on varmaan useimmilla meistä.

Haluankin ilmaista Euroopan parlamentin puolesta syvimät pahoitteluni sen vuoksi, että Israelin ja Hamasin välinen konflikti levinnyt Gazassa.

Sanon nyt suoraan, että emme hyväksy ihmisten kärsimyksiä, väkivaltaisuuksien jatkumista ja YK:n työntekijöiden tulittamista. Kuinka pitkälle väkivaltaisuudet voivat mennä ennen kuin järki voittaa?

Väkivaltaisuudet on saatava loppumaan välittömästi molemmilla puolilla. Hamasin raketti-iskut Israelin kyliin ja kaupunkeihin ovat täysin tuomittavia ja ansaitsevat ankaran kritiikin. Emme saa myöskään unohtaa, että Hamas oli se, joka rikkoi tulitauon. Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että vastareaktioissa käytettävien keinojen on oltava kohtuullisia.

Kaikki Lähi-idän asukkaat ovat samanarvoisia. Valtion luovuttamaton oikeus itsesuojeluun ei oikeuta väkivaltaisuuksia, joista kärsivät ensisijaiset siviilit.

Gasan alueen asukkaille on toimitettava kiireesti apua. Palestiinalaiset ovat samanarvoisia kuin Israelin, Euroopan tai Yhdysvaltain kansalaiset. Kaikki maailman ihmiset ovat samanarvoisia. Emme saa antaa humanitaarisen tilanteen huonontua!

Meidän on vastuullisina poliitikkoina pyrittävä päättäväisesti löytämään pysyvä pikainen ratkaisu väkivaltakierteen katkaisemiseksi.

Mielestäni turvallisuuskysymyksen rajaaminen vain sotilaallisiin näkökohtiin on tuomittu epäonnistumaan. Sen vuoksi Lähi-idän ongelman ratkaisu ei voi olla yksistään sotilaallinen. Siihen on löydettävä lopulta myös poliittinen ratkaisu. Tämä tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että otetaan oppia aiempien lähestymistapojen virheistä. On siis toteutettava toimia, jotka ovat paitsi toimivia myös ennen kaikkea kestäviä.

Olen viime päivinä ollut puhelimitse yhteydessä Israelin presidenttiin Shimon Peresiin, Palestiinalaishallinnon presidenttiin Salam Fayyadiin, Knesetin puhemieheen Dalia Itzikiin ja tietenkin YUTP:n korkeaan EU:n edustajaan Javier Solanaan, joka on ollut alueella jo jonkin aikaa.

Lisäksi olen ollut yhteydessä parlamentaarisen Euro–Välimeri-edustajakokouksen varapuheenjohtajaan (koska toimin itse edustajakokouksen puheenjohtajana) Jordanian parlamentin puhemieheen Abdel Hadi Al-Majaliin, Italian edustajainhuoneen puhemieheen Gianfranco Finiin sekä Marokon parlamentin puhemieheen Mustapha Mansouriin.

Olen tehnyt kaikissa näissä puhelinkeskusteluissa selväksi, että Euroopan parlamentti tukee täysin neuvoston Euroopan unionin nimissä asettamia vaatimuksia, jotka saavat vahvistuksen 8. tammikuuta 2009 annetussa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa.

On masentavaa, ettei kumpikaan konfliktin osapuolista eli Israel ja Hamas ole piitannut YK:n turvallisuusneuvoston laillisesti sitovasta päätöslauselmasta, josta Yhdysvallat kieltäytyi äänestämästä.

Välitön ja pysyvä tulitauko on saatava aikaan. Se on saatava aikaan Egyptin välityksellä niin, että kaikki asianosaiset osallistuvat siihen. On varmistettava humanitaarisen avun välitön ja esteetön pääsy, ja YK:n avustus- ja työjärjestölle (UNRWA) on annettava mahdollisuus jatkaa humanitaarista työtään esteettömästi. Lisäisin vielä, ettei vain kolme tuntia päivässä riitä!

Jos jopa humanitaariset järjestöt ja YK joutuvat keskeyttämään työnsä siksi, etteivät konfliktin osapuolet noudata puolueettomuutta, kansainvälinen oikeus ja humanisuus ovat saavuttaneet hävyttömän alhaisen tason.

Kolmantena vaatimuksena on rauhanprosessin vauhdittaminen. Ainoa toimiva ratkaisu kestäväälle rauhalle on edelleen kahden suvereenin valtion eli Israelin ja Palestiinan valtion perustaminen turvattuine rajoineen.

Euroopan unionin on yhdessä Lähi-idän kvartetin jäsenten, maltillisten arabikumppanien sekä konfliktin kaikkien osapuolten kanssa käynnistettävä rauhanneuvottelut nopeasti uudelleen YK:n alaisuudessa. Kokonaisvaltainen ratkaisu edellyttää kuitenkin selkeästi sovittelua etenkin palestiinalaisryhmien kesken.

Meidän on nyt syytä kyseenalaistaa tähän asti käyttämämme, ”rauhanprosessiksi” kutsumamme menetelmä. Vielä muutama viikko sitten saatoimme todeta, että neuvottelut ovat oikeilla jäljillä tunnetusti vaikeista olosuhteista ja hädin tuskin havaittavissa olevasta edistyksestä huolimatta. Kansainvälinen yhteisö ja ennen kaikkea me Euroopan unionin ominaisuudessa olemme tukeneet neuvotteluja vahvan sitouukumme kautta. Olemme myös myöntäneet taloudellista tukea palestiinalaisvaltion perustamisen mahdollistavien perusolosuhteiden luomiseksi.

Voidaan kuitenkin kysyä, onko poliittinen sitoutumisemme ollut tarpeeksi luja? Meidän on pohdittava tätä. Tällä välin olemme joutuneet jälleen tilanteeseen, jossa väkivaltaisuudet ovat päässeet leviämään. On ymmärrettävää, että kriisinhallinnan ollessa käynnissä meillä on taipumus ajatella lyhytnäköisesti. Tulitauko olisikin saatava välittömästi aikaan, ja Israelin joukkojen olisi vetäydyttävä kokonaisuudessaan YK:n turvallisuusneuvoston vaatimuksen mukaisesti.

Viime vuosikymmenien kokemukset ovat opettaneet, ettei Lähi-idän rauhaa saavuteta vain tuolta alueelta käsin. Totta on myös se, ettei rauha ole mahdollinen ilman konfliktin vihollisosapuolten välistä sovintoa.

Kansainvälisen yhteisön on siten valmistauduttava edistämään Lähi-idän rauhaa ponnekkaammin kuin koskaan ennen, jotta menneiden vuosikymmenten katkerat tapahtumat eivät toistuisi tulevana vuosikymmeninä.

Kansainväliset joukot voivat ja niiden on autettava varmistamaan tulitauon aikaan saaminen. Siksi meidän kaikkien on ponnisteltava sen varmistamiseksi, että Egyptin ja Ranskan laatima suunnitelma ottaa käyttöön kansainvälinen mekanismi Gazan rajojen turvaamiseksi myös onnistuu. Suunnitelman ensisijaiseksi ehdoksi on luonnollisesti asetettava aseiden ja rakettien salakuljetuksen estäminen Gazan alueelle. Euroopan unioni ilmoitti jo strategisessa toiminta-asiakirjassaan Annapolixen prosessin alussa, että se on valmis toimimaan tämänsuuntaisesti.

Saamen kuitenkin korostaa yhtä asiaa erityisesti: EU:n ja kansainvälisten turvallisuusjoukkojen lähettämällä alueelle ei ehkä voida varmistaa tulitaukoa lyhyellä aikavälillä. EU:n on asetettava selkeä poliittinen tavoite ja pyrittävä luomaan tarvittavaa uskoa rauhanneuvottelujen loppuun viemiseen niin, että taataan sekä Israelin että Palestiinan turvallisuus. Tämä tarkoittaa sitä, että joukkojen lähettämällä, joka on mahdollista vain asianmukaisella mandaatilla, lisätään poliittista vaikutusvaltaa kaikin puolin rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi.

Meidän on sitouduttava uudelleen rauhanprosessiin, jonka olemme niin usein ennen asettaneet tavoitteeksemme. Tärviataan tahtoa paitsi rauhaan pyrkimiseksi myös sen saavuttamiseksi ennen kuin vuosikymmenten kuluessa syntynyt vihamielisyys leviää todelliseksi maailmanpaloksi.

Lopuksi haluan muistuttaa teitä siitä, että vuotta 2008 vietettiin kulttuurienvälisen vuoropuhelun eurooppalaisena vuotena. Haluan muistuttaa myös siitä, miten paljon olemme tehneet Euroopan parlamentissa, jotta tuosta vuodesta tulisi toivon vuosi. Nyt asetamme poliittisia ensisijaisia tavoitteita, joissa korostetaan, että kulttuurienvälinen yhteentörmäys ei ole mikään luonnonlaki.

Maailmanlaajuiset reaktiot Gazan sotaan osoittavat, kuinka nopeasti pyrkimykset harjoittaa kulttuurienvälistä vuoropuhelua voidaan tuhota uutisissa päivittäin näkemiemme todellisuudesta kertovien kuvien vuoksi. Vielä pahempaa on se, että todellisuus on ääriainesten ja fundamentalistien käsissä, joiden tavoitteena ei ole rauha vaan vastakkainasettelun jatkuminen.

Väkivalta synnyttää väkivaltaa. Tätä ei voida korostaa liikaa. Vuoropuhelu ja neuvottelut ovat ainoa keino päästä ulos kriisistä. Ne eivät ole itsetarkoituksia, vaan niitä on käytävä rohkeasti, jotta Israelin ja Palestiinan kansa voisi elää turvassa ja rauhan vallitessa niin, että heidän ihmisarvoaan kunnioitetaan.

(Suosionosoituksia)

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Tietosuoja (Euroopan tietosuojavaltuutetun ja apulaistietosuojavaltuutetun nimittäminen): ks. pöytäkirja

7. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

11. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (EN) Tämän istunnon lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi 8. tammikuuta 2009 pitämässään kokouksessa työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti, on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Maanantai:

Koska Laima Liucija Andrikienė ei pääse tänä iltana esittelemään mietintöään (YK:n ihmisoikeusneuvoston kehityksestä, mukaan lukien EU:n asema), siitä äänestetään keskiviikkona sovituksessa ajassa ilman yleistä keskustelua.

Tiistai: Ei muutoksia.

Keskiviikko:

Verts/ALE-ryhmä on pyytänyt, että Gazan tilannetta koskevan yleisen keskustelun päätteeksi jätetään päätöslauselmaesitykset. Daniel Cohn-Bendit käyttää päätöslauselmaesitystä puoltavan puheenvuoron.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaikki ovat perillä Gazan tilanteesta. On siis täysin luonnollista, että siitä on tarpeen keskustella täällä parlamentissa. Vaadimme kuitenkin turvallisuusneuvostolta kannanottoa, ja vaadimme sitä oikeuselimiltä ja Euroopan unionilta, mutta täällä parlamentissa me puhumme siitä haluamatta ottaa kantaa. Gazan tilanteen kiireellisyys minusta on kuitenkin äärimmäisen tärkeää, että parlamentti ottaisi kantaa ja sanoisi, mitä se tarkalleen ottaen haluaa Lähi-idässä käynnissä olevan verilöylyn lopettamiseksi. En voi hyväksyä, että parlamentilla ei ole rohkeutta tai selväjärkisyyttä äänestää keskustelumme päätteeksi päätöslauselman puolesta. Tämän vuoksi ryhmämme kehottaa tarkistamaan puheenjohtajakokouksen päätöstä ja antamaan Gazan tilanteesta käytävän keskustelun päätteeksi päätöslauselman, jossa parlamentin enemmistö ottaa selkeän ja tiukan kannan Gazan väkivaltaisuuksien lopettamiseksi. Haluamme saada aikaan päätöslauselman, ja meidän on tiedostettava poliittinen vastuumme tilanteesta, mutta vastuu ei saa jäädä vain puheiden tasolle, vaan meidän on annettava päätöslauselma, jossa ilmoitamme selkeästi, mitä haluamme ja minkä tuomitsemme!

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olemme luonnollisesti pohtineet paljon tätä kysymystä. Jäsen Cohn-Bendit saattaa yliarvioida päätöslauselman merkitystä, mutta turvallisuusneuvoston päätöslauselma on tarjooa meille pohjan, jota meidän on tuettava. Ja kuten parlamentin puhemies totesi, meidän on vaadittava molempia osapuolia pyrkimään rauhaan, laskemaan aseensa ja noudattamaan turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa. Haluan vielä lisätä, että tämän on oltava päätöslauselmamme ydinsanoma. Siinä tapauksessa tuemme sitä. Siinä tapauksessa suostumme yhteistyöhön ja tuemme Cohn-Benditin esitystä.

Elmar Brok, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajakokouksen suosituksen taustalla on suuri viisaus. Olemme kuulleet tänään parlamentin puhemiehen julkilausuman, jota käsittääkseni kaikki parlamentin ryhmät tukivat. Tämä on tärkeä peruserä ja tärkeä lausunto parlamentilta. Saamme seuraavien päivien aikana runsaasti tietoa muun muassa ulkoasiainvaliokunnan kokouksista, valtuuskunnilta sekä neuvoston puheenjohtajan ja komission tiedonannoista. Näin ollen päätöslauselma antaminen tänään ei ole mahdollista, koska siinä otetaan yksityiskohtaisesti huomioon torstain päätelmät.

Vietin viime viikolla kaksi päivää Gazan raja-alueella ja näin paljon ihmisten kärsimystä molemmiin puolin. Tulitauko yksistään ei minusta riitä. Tulitauon lisäksi aseiden salakuljetus Gazan alueelle on tulevaisuudessa saatava loppumaan. Egyptissä parhaillaan käynnissä olevien neuvottelujen yksityiskohdat ovat erityisen tärkeitä. Neuvotteluja ei pidä pilata tunteiden värittämällä päätöslauselmalla. Siksi kannatan pidättäytymistä puheenjohtajakokouksen suositamasta päätöslauselmasta.

Puhemies. – (Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

(EN) Määräajat ovat seuraavat: Päätöslauselmaesitykset tänä iltana klo 20.00, tarkistukset ja yhteiset päätöslauselmaesitykset keskiviikkona klo 10.00.

Torstai: ei muutoksia.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, minun oli tarkoitus esittää vielä toinen kommentti keskustelussa Ukrainan ja Neuvostoliiton välisestä kaasukiistasta sekä Venäjän-kriisistä.

(FR) Anteenksi Francis, että viittasin menneisyyteen, se ei ollut tarkoitukseni.

(DE) Mitä keskusteluun tulee, toivomme vain, että kaikki ryhmät olisivat samaa mieltä siitä, että tässä keskustelussa olisi puhuttava myös siitä, että Slovakia haluaa avata lainvastaisesti uudelleen ydinvoimalan. Halusin vain...

(Välihuutoja)

Olette oikea mies tehtävään. Voitte pysyä vaiti, veikkoseni. Sehän on tapaistanne. Halusin vain varmistaa. Olemme kuitenkin parlamentissa, veikkoseni.

Puhemies. – (EN) Pyytäisin Daniel Cohn-Benditiä ja Markus Ferberiä lopettamaan kinastelun heti. Voitte jatkaa sitä myöhemmin. Kaikista näihin keskusteluihin liittyvästä voidaan keskustella niiden kuluessa.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, koska Slovakian ja Bulgarian kysymys on vakava asia, minäkin haluaisin kehottaa teitä pyytämään, että Euroopan komissio, jolla on kuitenkin perussopimusten ja assosiaatiosopimuksen vaalijan rooli, kertoisi meille, mitä tarkalleen ottaen on tekeillä ja miksi nämä kaksi maata tekivät kyseisen päätöksen.

Puhemies. - (EN) Komissio on varmasti pannut pyynnön merkille, joten pyyntö otetaan huomioon.

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin.)

13. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. - (EN) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan kertoa parlamentille Turkin hyökkäävästä käyttäytymisestä Kreikkaa kohtaan.

Kreikan ilmatilan jatkuvat loukkaukset taistelukoneiden lentäessä matalalla Kreikan asuttujen saarien yllä, turvallisen laivaliikenteen häiritseminen Kreikan aluevesillä, Kreikan vastuulle yksistään kuuluvien Egeenmeren etsintä- ja pelastusoperaatioiden häirintä sekä Turkin laajamittaiset avustustoimet laittomien siirtolaisten hyväksi enteilevät pahaa koko alueen vakaudelle.

Meidän on tuomittava Turkin vihamielinen toiminta ja Euroopan unionin jäsenvaltion Kreikan täysivaltaisten oikeuksien jatkuva strateginen uhmaaminen sekä lähetettävä selkeä viesti siitä, että Turkin toiminta vaarantaa sen tulevaisuudennäkymät EU:ssa.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Vuonna 2004 otettiin käyttöön uusista jäsenvaltioista tulevia ja EU:n toimielimissä työskenteleviä työntekijöitä syrjiviä toimenpiteitä, jotka todettiin lainvastaisiksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vuonna 2008 antamalla päätöksellä. Haluankin nyt kiinnittää huomionne uuteen syrjivään päätökseen.

Neljä ja puoli vuotta on kulunut, mutta uusien jäsenvaltioiden kansalaiset tuntevat yhä itsensä toisen luokan kansalaisiksi. Arvoisa puhemies, viime vuonna Euroopan parlamentissa julkistettiin kilpailu Unkarin käännösyksikön johtajan paikasta, jota voivat hakea kaikki jäsenvaltioiden kansalaiset. Käännösyksikön johtaja vastaa paitsi hallinnollisista tehtävistä myös Euroopan unionin terminologian siirtämisestä osaksi unkaria.

Arvoisa puhemies, on kauheaa, että kahdesta ehdokkaasta, joista toinen oli unkarilainen ja toinen brittiläinen, valittiin brittiläinen. Voisitteko kuvitella, että ranskan kielen yksikössä avoinna olevan paikan täyttäisi englantilainen tai espanjalainen ehdokas? Arvoisa puhemies, en voi hyväksyä tällaista syrjintää, joka vahingoittaa vakavasti Euroopan unionin asiakirjojen kääntämistä. Haluan jättää vastalauseeni kaikkien uusien jäsenvaltioiden puolesta.

Puhemies. - (EN) Saatte tuki vastauksen tähän epäkohtaan.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, olemme kuunnelleet tänä iltapäivänä teidän ja muiden puhujien lausuntoja Gazan hirvittävästä tilanteesta, vaatimuksista saada aikaan välitön tulitauko ja Israelin aseellisten joukkojen poisvetämisestä Gazasta. Minun on sanottava tältä osin, että olen samaa mieltä Daniel Cohn-Benditin kanssa siitä, että parlamentin olisi otettava kantaa, koska emme voi vain jäädä odottelemaan tilanteen kehittymistä.

Vaikka peruselinehtoon liittyvistä kysymyksistä on vähän tylsää puhua täällä sanotun perusteella, toki ne koskevat kaikkia kansalaisiamme. Dellin viime viikonloppuna Irlannissa tekemä ilmoitus 2000 työpaikan siirtämisestä oli isku vasten Irlannin keski- ja länsiosien työyhteisöjä. Maailmanlaajuisen taloustaantumana aikana tilanne on erityisen vaikea Dellin palveluksessa suoraan oleville työntekijöille sekä alihankkijoille.

Tässä mielessä Euroopan globalisaatiorahasto voisi osoittautua erityisen hyödylliseksi välineeksi, jonka avulla työntekijöitä voitaisiin kouluttaa ja pätevoittää sekä auttaa heitä työllistämään itse itsensä ryhtymällä yrittäjiksi. On ratkaisevan tärkeää, että Irlannin hallitus hyödyntäisi välittömästi globalisaatiorahastoa, jotta työntekijöihin voitaisiin valaa uskoa tulevaisuuteen ja siihen, että EU ponnistelee kaikkien työntekijöiden ja tässä tapauksessa myös Länsi- ja Keski-Irlannin työntekijöiden tukemiseksi.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, olemme juuri päässeet sopimukseen, jonka nojalla Venäjän kaasutoimituksia voidaan lopultakin jatkaa useisiin unionin jäsenvaltioihin, joiden kaasutoimitukset

oli keskeytetty. On syytä korostaa jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta tässä asiassa, vaikka alussa se ei valitettavasti ollut lainkaan selvää. Jäsenvaltioilla oli hyvin eriävä näkemys kaasusasiasta. Onneksi kuitenkin ponnistelimme löytääksemme lopulta yhteisen kannan asiaan.

Koska käymme tätä keskustelua kahden päivän aikana, haluaisin nyt tuoda esille kaksi asiaa. Ensinnäkin tämä ongelma on tuonut selvästi esille, että Venäjä käsittelee puhtaasti taloudellisia kysymyksiä täysin poliittisesta lähtökohdasta käsin. Toiseksi ongelma on tuonut varsin selkeästi esiin tarpeen kehittää unionille yhteinen energiapolitiikka. Tätä me tarvitsemme sen sijasta, että suuret jäsenvaltiot harjoittavat kukin omaa energiapolitiikkaansa, kuten tekevät ne, jotka rakentavat omin päin kaasuputkia Itämereen.

László Tóké (Verts/ALE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, globalisaation aikakaudella, jota hallitsevat epäterveelliset ruoat, kuten Coca-Cola ja perunalastut, haluan nousta puolustamaan kansainvälisesti merkittävää Unkarin Karpaaiteilla harjoitettavaa viinirypäleiden ja viinin viljelyä. EU:n direktiivien väärä tulkinta on johtanut siihen, että EU:n varoja suunnataan nykyisin viinitarhojen raivaamisen tukemiseen. Harvinaista ei ole myöskään se, että uusien parhaiden viinirypälelajikkeiden viljelijöitä rangaistaan.

Unkarin historialliseen alueeseen kuuluvalla Karpaaiteiden altaalla sijaitsivat aikoinaan Euroopan suurimmat viininviljelyalueet, jotka ulottuivat yli 600 000 hehtaarin alueelle. Vielä vuonna 1948 viinirypäleviljelmää oli Unkarissa 260 000 hehtaaria, mutta nykyisin tuo alue on kutistunut 40 000 hehtaariin. Kuinka pitkään Karpaaiteiden altaan viinintuotantolaitoksia, viinikauppiaita ja luonnonympäristöä tuhotaan tällä tavoin?

Viiniä, vehnää, rauhaa! Haluan tämä unkarilaisen kansansanonnan myötä toivottaa teille siunattua uutta vuotta.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua Palestiinan kysymyksestä. Panin merkille edellisistä puheenvuoroistanne, että olette ollut varsin varovainen Israelia koskevissa kannanotoissanne. 900 palestiinalaista on kuollut, heistä kolmasosa on lapsia, eikä meillä täällä parlamentissa ole vielääkään rohkeutta tuomita jyrkästi Israelin raakalaismaisia tekoja.

Veriteot eivät ole vain suhteettomia vaan myös täysin vailla perusteita. Niitä ei voida perustella Israelin turvallisuustarpeilla, eikä kyse olekaan kyynisestä ja puhtaasta hyökkäyksestä Hamasia vaan Palestiinan väestöä vastaan. Jäsenvaltioiden moraalisen velvollisuutena on nyt mielestäni käyttää kaikki diplomaattinen ja poliittinen voimansa Israelin kanssa väkivaltaisuuksien lopettamiseksi.

Hyssyttely Israelin hallinnon kanssa ei toimi, eikä se ole koskaan toiminut. Israelin on ymmärrettävä, että sen toimilla on seurauksensa. Siten kehotankin kaikkia EP:n jäseniä vaatimaan Euro–Välimeri-sopimuksen ja kaikkien EU:n ja Israelin välisten kauppasuostimusten välitöntä jäädyttämistä. Samoin on vältettävä huonontamista EU:n sekä Gazaa piirittävän ja Palestiinan väestöä piinaavan Israelin valtion välisiä suhteita.

Parlamentissa usein harjoitettava ihmisoikeusretoriikka on siirrettävä sanoista tekoihin. Tämä on ainoa tapa onnistua Lähi-idän rauhanprosessissa.

Puhemies. – (EN) Ongelman monimutkaisuus näkyy juuri puheenvuoroihinne käyttämänne ajan pituudessa. Ylititte puheaikanne puolella. Keskustelu käydään keskiviikkona iltapäivällä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, valitsijakuntaani järkytti viime viikolla jäsen Marian Harkinin mainitsema ilmoitus lähes 2000 työpaikan menetyksestä Dellin tehtaalla. Tämä tarkoittaa myös todennäköisesti 2000 muun työpaikan menetystä Dellin tuotannossa Irlannissa. Dell siirtää tuotantoaan Łódziin Puolaan lähes 52 miljoonan euron valtionavun turvin.

Voiko komissio vakuuttaa minulle, että Puolan käyttämä valtionapu on EU:n kilpailusääntöjen mukainen ja että Irlanti saa riittävästi tukea Euroopan globalisaatorahastolta työpaikkansa menettäneiden työntekijöiden työllistämiseen?

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, kaksi päivää sitten Burgasin kaupungin neljän koulun seinille oli kirjoitettu rasistisia iskulauseita. Niissä luki spray-maalilla kirjoitettuna muun muassa seuraavaa: ”Tehkää bulgarialaisista saippuaa” ja ”Kuolema Giaureille”. Giauri on halventava turkkilainen ilmaisu, jota käytettiin Ottomaanien vallan aikaan alamaista, jotka eivät olleet muslimeja tai kotoisin Turkista. Turkkilaisten mukaan Giauri on ihmisten alapuolella, minkä vuoksi se on erityisen karkea ja rasistinen loukkaus Turkin kielessä. Turkin entinen maatalousministeri Nihat Kabil ja Turkin maatalousministeriön hallintovirkamiehet käyttivät juuri tätä sanaa ministeriöön töihin tulleista bulgarialaisista ja myönsivät erityiskohtelun turkkilaisille.

Hyvät parlamentin jäsenet, olkoon tämä tapaus varoittava esimerkki turkkilaisten mentaliteetista 2000-luvulla. Jo pelkästään tämä esimerkki osoittaa, ettei Turkilla ole asiaa Euroopan unioniin, koska se on rasistinen ja ulkomaalaisia vihaava maa, joka tukee ja suosii rasismia ja muukalaisvihaa naapurimaissa. Tapaus osoittaa, että Bulgarian kansalaiset synnyttävät heissä vihaa ja ovat tuon vihan ja etnisen suvaitsemattomuuden kohteina.

Euroopan parlamentti on aina ottanut kiivaasti kantaa rasismia ja suvaitsemattomuutta vastaan. Vetoankin nyt teihin parlamentin jäseniin, että antaisitte jälleen tukenne kirjalliselle kannanotollemme, jossa tuomitaan Turkin rasistinen käyttäytyminen Bulgarian kansalaisia kohtaan.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Kiitos, arvoisa puhemies. Kannatan puheenjohtajavaltion Tšekin ponnisteluja kaasukriisin ratkaisemiseksi, mutta jatkuva kriisien sovittelu ei ole ratkaisu. EU ei voi jäädä holhoajan asemaan tai toimia kuin *enfant terrible*. Kantamme on selvä: on strateginen virhearvio luottaa molempia osapuolia hyödyttävään strategiseen Venäjä-kumppanuuteen, jossa Venäjä toimisi varmana energiantoimittajana. Nykyisen kriisin pohjimmainen syy ei ole Ukrainassa vaan Gazpromin omassa kriisissä, kun se ei ole kyennyt täyttämään sitoumuksiaan.

Gazpromin kaasuntuotanto on polkenut paikallaan jo kahdeksan vuotta. Tämä on tyypillinen tulos siitä, kun tuotanto on valtion poliittisessa valvonnassa. Todennäköisesti sen vuoksi, ettei Gazprom ole kyennyt toimittamaan kaasua venäläisille asiakkaille ja täyttämään samanaikaisesti sitoumuksiaan ulkomailla, presidentti Putin on joutunut käynnistämään poliittisen kriisin ja syyttämään siitä Ukrainaa. Siksi meille on entistäkin tärkeämpää keskittyä uusien energialähteiden kartoittamiseen.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, talouskriisi, jota moni luuli ensin median pelottelutaktiikaksi, on nyt saavuttanut myös Euroopan, jossa se piinaa maita, alueita, paikallisyhteisöjä, yrityksiä sekä perheitä ja työntekijöitä. Kaksi kollegaamme on jo puhunut tästä. Taantuma ei vaikuta meihin tasapuolisesti, kuten komissio muistuttaa tiedonannossaan. Sen kielteiset vaikutukset kertautuvat nopeasti Euroopan ja yhteiskunnan reunamilla.

Jos haluamme estää tilanteen kärjistymisen niin, että kunnollisen työn periaate jää vain tyhjäksi lupaukseksi, ja jos haluamme välttää köyhyyden räjähtämisen käsiin, meidän on keskitettävä ponnistelumme voimavaroihimme. Tämän vuoksi suhtaudun myönteisesti komission tiedonantoon sekä siihen, että komission jäsen Vladimir Špidla on omistautunut kiinnittämään huomiota siihen, että Euroopassa panostettaisiin yhteiskunnan vähäosaisten suojelemiseen nyt, kun taloudellinen toiminta on hiipunut.

Komission erittelevä lähestymistapa antaa aihetta toivoa, ettei yhtenäinen Eurooppa tarkoita pakotettua yhtenäisyyttä varsinkaan näin kriisin aikana. Toivon ja odotan, että Euroopan parlamentti tukee komissiota tältä osin.

Magor Imre Csibi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, meillä on paradoksi. Vaikka suurin osa eurooppalaisista kuluttajista on toistuvasti todennut vastustavansa geenimuunneltuja organismeja, tutkimukset osoittavat, että he ostavat geenimuunneltua ruokaa, jos sitä saa kaupoista.

Moni kuluttaja ei edes tiedä, että Euroopassa myydään geenimuunneltua ruokaa, tai he yksinkertaisesti uskovat lainvastaisia merkintöjä eivätkä tiedä, mitä he ostavat.

Yhtenä ratkaisuna voisi olla se, että elintarvikemerkinnöissä kerrotaisiin, että ne eivät sisällä geenimuunneltuja organismeja. Geenimuunneltujen organismien puuttumisesta ilmoittavista merkinnöistä ei kuitenkaan ole annettu yhteisiä säännöksiä, joten jäsenvaltioilla on valinnanvapaus. Tämä aiheuttaa hämmennystä kuluttajissa ja vääristää sisämarkkinoita, sillä vaikka osa jäsenvaltioista on jo antanut säännöksiä geenimuunneltujen organismien puuttumisesta ilmoittavista merkinnöistä, jotkin jäsenvaltiot kieltäytyvät tämäntyyppisen tiedon antamisesta.

Kuluttajat haluavat tehdä ruokavalintansa omien arvojensa pohjalta eikä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien arviointitutkimusten mukaan. Jos välitämme kuluttajien näkökannoista, meidän olisi oltava täysin avoimia ja annettava heille todellinen valinnanvapaus. Kehotankin komissiota tarjoamaan oikeuskehyksen, jonka perusteella Euroopan maat voivat halutessaan ottaa käyttöön merkinnät, jotka ilmoittavat, ettei tuotteissa ole käytetty geenimuunneltuja organismeja.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan ottaa tilaisuudesta vaarin ja vedota neuvostoon, jotta se ryhtyisi EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan mukaisiin toimiin etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kitkemiseksi Liettuassa.

Liettuan äskettäisissä parlamenttivaaleissa valittiin kolme Puolan etniseen vähemmistöön kuuluvaa poliitikkoa. Vaalien jälkeen Liettuan viranomaiset yrittivät riistää heiltä heidän paikkansa parlamentissa. Tätä he perustelivat sillä, että kyseisten henkilöiden hallussa oli *Karta Polaka*. Se on asiakirja, jossa vahvistetaan, että sen hallussapitäjä kuuluu Puolan kansakuntaan. Sen tarkoituksena on auttaa säilyttämään puolalainen kulttuuri ja kansallinen identiteetti puolalaista alkuperää olevien kansalaisten keskuudessa ympäri maailman. Liettuan viranomaisten mielestä tämä pitää sisällään lojaalisuuden ulkomaita kohtaan. Tämä on tietenkin naurettava ja törkeä väite. Tämä on etniseen alkuperään perustuvaa syrjintää ja rikkoo kansallisen vähemmistön oikeuksia, mikä ei ole Euroopan unionin jäsenvaltion arvon mukaista toimintaa. Luotan siihen, että Liettuan viranomaiset pohtivat asiaa.

Daniel Strož (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Bern Posselt, joka edustaa Baijerin CSU-puoluetta täällä parlamentissa ja toimii myös yhdistyksen nimeltä Sudeten German Society puheenjohtajana, on ehdottanut, että Tšekin tasavalta kumoaisi puheenjohtajuuskaudellaan niin sanotut Benes-säädökset. Tämä on törkeä vaatimus, jota Tšekin tasavalta ei voi täyttää. Mehän tiedämme, että Benes-säädökset tulivat voimaan toisen maailmansodan jälkeen voittajavaltioiden näkemysten mukaisesti ja että niillä korvattiin oikeudelliset standardit toimivan parlamentin valintaan asti. Kyse ei siis ole Euroopan parlamenttijärjestyksen syöpämäisestä kasvusta, kuten on väitetty. Bernd Posseltin yhdistys sitä vastoin tuo mieleeni syöpämäisen kasvun, koska se toimii täysin päinvastoin kuin EU, joka pyrkii nykyaikaiseen Euroopan yhdentymiseen. Jäsen Posseltin hyökätessä Tšekin tasavaltaa vastaan tuhannet Saksan kansalaiset elävät ja työskentelevät Tšekissä tyytyväisinä, ja myös monet entisen Sudetti-Saksan kansalaiset ovat muuttaneet sinne eläkepäiviä viettämään. Olen itse hyvä esimerkki siitä, ettei nykyisessä Tšekin tasavallassa esiinny saksalaisvastaisuutta, sillä minuthan valittiin Saksan kansalaisena edustamaan Tšekin tasavaltaa tänne parlamenttiin.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaasukriisi on jättänyt satojatuhansia talouksia 17:ssä Euroopan maassa ilman lämmitystä pakkasilla. Eniten kiista on koetellut Keski- ja Itä-Eurooppaa, missä on suljettu tehtaita ja kouluja.

Vaikka Kiova ja Moskova allekirjoittaisivat EU:n välityksellä sopimuksen EU:n virkamiesten kanssa tuntikausia kestävien neuvottelujen päätteeksi, Gazpromin mukaan sopimus kaasutoimitusten jatkamisesta Eurooppaan Ukrainan kautta viivästyy, koska se ei ole saanut sopimusjäljennöstä.

Euroopan komission lähettämä tekninen asiantuntijaryhmä tarkistaa kaasun virtaamisen Venäjältä Ukrainan putkiin, ja vaikka kaasu alkaisi virrata Ukrainaan, sen kulkeutuminen EU:n jäsenvaltoihin asti saattaa kestää noin 36 tuntia. Tämän takia Eurooppa tarvitsee vain yhdenlaista energiaturvallisuuspolitiikkaa välttyäkseen uusilta kiistoilta. Euroopan on myös monipuolistettava energiatoimituslähteitään.

Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on puuttunut kiistaan, ja toivon, että sopimus saadaan mahdollisimman pian aikaan kiistan pahenemisen estämiseksi.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Vietimme viime vuonna ydinsulkusopimuksen 40-vuotispäivää, ja edellisvuonna annoimme täällä parlamentissa päätöslauselman, jossa kehoitimme puhemiehistöä, neuvostoa ja komissiota tehostamaan ponnistelujaan ydinsulkusopimuksen monenvälisyyden lisäämiseksi ja sen entistä tiukemman täytäntöönpanon mahdollistamiseksi, koska tiedämme, että se on hillinnyt ydinaseiden leviämistä mutta valitettavasti ei ole vähentänyt ydinaseiden määrää. Päätöslauselmassa myös kehoitettiin Yhdysvaltoja vetämään pois ydinkärkensä Euroopan alueelta sekä kehoitettiin Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Ranskaa keskeyttämään ydinohjusohjelmansa.

Tulin tänne arvostettuun parlamenttiin vasta viime vuoden marraskuussa, joten kysyisin, missä määrin ja miten näihin kehotuksiin on vastattu, tai pikemminkin kuinka ponnisteluissa on onnistuttu, kun tiedetään, että uusi hanke Yhdysvaltain ohjuskilpien sijoittamiseksi Tšekin tasavaltaan ja Puolaan on pantu käyntiin ja että hanke luo ennakkoidusti uusia jännitteitä lännen ja Venäjän välille sekä mielikuvia ja uhkia uudesta ja vaarallisesta ydinasekilvasta?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Kaasukriisiä koskeva keskustelu on ollut kiihkeä myös tänä iltana.

Kaikki puhujat ovat todenneet, kuinka vakava ja vaarallinen Euroopan unionin suuri energiariippuvuus on. Kaikki hokevat samaa: ratkaisuna on vähentää edelleen energiariippuvuuttamme vain yhdestä energialähteestä.

Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa toista välttämätöntä vaihtoehtoa, nimittäin energiansäästöjä.

Tällä hetkellä on vaikea arvioida Euroopan unionin energiahävikin määrää. Joidenkin arvioiden mukaan se on jopa kolmannes kokonaiskulutuksesta. Se tarkoittaisi sitä, että jos esimerkiksi Romania tuo vuosittain maahan öljyä noin 14 miljoonaa tonnia Venäjän kaasua vastaavan määrän, lähes miljoona öljykiloekvivalenttia menee vuosittain hukkaan kerrostalojen puutteellisen eristyksen vuoksi.

Yhteisön lainsäädännöllä ei valitettavasti kyetä tätä ongelmaa ratkaisemaan, koska se estää EU:n varojen myöntämisen lämmitysjärjestelmien uudistamishankkeisiin, mikä on täysin käsittämätöntä.

Minusta meidän olisikin pohdittava päivittäin seuraavaa: Mikä olisi yksinkertaisinta? Uusien energialähteiden ja kulkureittien kartoittaminen vai sen muistaminen, että voimme hyödyntää yksinkertaisia keinoja, joilla voisimme säästää suuren osan nyt hukkaan menevästä energiasta?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Vietämme tänä vuonna euron käyttöönoton 10-vuotispäivää, ja Slovakiasta tuli 1. tammikuuta 2009 euroalueen 16. jäsen.

Maani on luovuttanut osan identiteetistään, mutta se on tehnyt sen ylpeydellä. Olemme ryhtyneet käyttämään euroa vaalien sitä kuin omaa valuuttaamme, ja myös suurin osa Slovakian kansalaisista on omaksunut euron nopeasti. Otimme euron käyttöön oltuamme EU:ssa vasta viisi vuotta. Kuten pääministerimme Robert Fico totesi uudenvuodenpäivänä, suhtaudumme euroon onnenkaluna, joka tuo meille vakautta ja mahdollisuuden kehittää Slovakiaa entistäkin ponnekkaammin näin taluskriisin aikana. Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat myötävaikuttaneet euron käyttöön ottoon Slovakiassa, ja kiittää Slovakian kansalaisia heidän myönteisestä asenteestaan tätä uutta valuuttaa kohtaan.

Toivon kaikille Slovakian asukkaille onnea euron käytössä yhdyntyneen ja vauraan Euroopan symbolina.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, koska ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ei keskustella parlamentissa, haluan korostaa sen merkitystä Euroopan unionille.

Tällä direktiivillä, joka koskee merimiesten toimintaa merityötä koskevan yleissopimuksen puitteissa, varmistetaan merimiesten asianmukaiset työolot EU:ssa.

Ala kaipaa tukea, koska se edistää kehitystä ja tuottavuutta. Euroopan unionin rannikkomerillä on hyvin tärkeä rooli kansainvälisessä kaupassa. Nuorten olisi voitava nähdä tulevaisuudenmahdollisuuksia merenkulun ammateissa ja tukea siten alaa.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni liittyy koiranpentujen laittomaan kuljetukseen, joka havaittiin Itävallassa lokakuun alussa vuonna 2008. Olen yrittänyt tuosta lokakuusta lähtien saada minuutin puheenvuoron, ja olen tyytyväinen, että sain sen nyt vihdoin. On mielenkiintoista, että tänä aikana jäsen Rogalskille on myönnetty kolme puheenvuoroa.

Menen nyt kuitenkin asiaan. Itävallan poliisi pysäytti kuorma-auton, josta löytyi 137 koiranpentua. Kuorma-auto oli vahingoittunut vakavasti, ja koiranpentujen passit olivat väärennetyjä, koska ne eivät täyttäneet lainmukaisia kuljetusikävaatimuksia. Matkan oli tarkoitus tapahtua Slovakiasta Espanjaan. Tapaus ei ole ainutlaatuinen, ja se muistuttaa meitä jälleen kerran siitä, että voittoa tavoittelevat järjestöt väistelevät jatkuvasti eläintensuojelusäännöksiä Euroopassa rikollisella tavalla. Eurooppa tarvitsee kipeästi kokonaisvaltaisia eläinkuljetustarkastuksia, joista voi saada oikeasuhtaiset sakot, jos kuljetuksia ei ole suoritettu lainmukaisesti. EU:n on annettava yhteiset eläintensuojelua koskevat EU:n vähimmäisstandardit, joita kaikkien hallitusten on toteutettava ja valvottava. Tämä pakottaisi myös maat, jotka eivät ole toistaiseksi tehneet kerrassaan mitään eläinten suojelun hyväksi, ottamaan käyttöön erityiset standardit.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Palestiinalaisten säälimätön tappaminen Gazassa on merkki inhimillisestä voimattomuudesta, kaksinaamaisuudesta ja epäoikeudenmukaisuudesta, jolla ei ole rajoja. Onko palestiinalaisten kuolleisuuskurien todella nouseva nelinumeroiseksi ennen kuin kansainväliset toimijat hyödyntävät sovittelumekanismia, jotka ovat olleet heidän käytössään konfliktin alusta asti?

Euroopan unioni pitää itseään aktiivisena toimijana kansainvälisissä suhteissa ja maailmanlaajuisena poliittisena toimijana. Mutta onko se sitä todella? Voimmeko oikeasti pitää itseämme aktiivisena toimijana, kun Israelin armeija tekee pitkälle kehittyneestä tiedustelujärjestelmästä huolimatta iskun EU:n rahoittamaan siviilejä täynnä olevaan kouluun? Onko kansainvälinen humanitaarinen oikeus muka olemassa, kun Israelin armeija pakottaa palestiinalaisia rakennukseen, jota se tulittaa raskaasti seuraavana päivänä?

Olen käynyt Israelissa monta kertaa, myös Sderotissa, joten tiedän paljonkin maan tapahtumista, mutta nyt Israelin toimet ovat suhteettomia, kohtuuttomia ja epäinhimillisiä. Sen toimet ovat moraalittomia, vääristyneitä ja omituisia, koska pohjimmiltaan kyse on vaaleja edeltävästä kampanjoinnista. Tämä vain on verinen kampanja.

Liam Aylward (UEN). - Arvoisa puhemies, saanen ottaa tilaisuudesta vaarin ja antaa tukeni sille, että Euroopan unioni myöntäisi rahoitusta Varsovassa vuonna 2010 pidettäviä Special Olympics -kisoja sekä Ateenassa vuonna 2011 pidettäviä Special Olympics -maailmankisoja varten.

Komissio myönsi viisi miljoonaa euroa Irlannissa vuonna 2003 pidettyihin Special Olympics -maailmankisoihin. Se oli upea tapahtuma ja hieno kokemus meille kisoissa mukana olleille. Euroopan unionissa meidän on oltava eturintamassa tukemassa vapaaehtoistoimintaa urheilussa.

Lisäisin vielä, että aiheesta on laadittu myös kirjallinen kannanotto, jonka parlamentin jäsenet voivat allekirjoittaa tällä viikolla parlamentin ulkopuolella, joten kehottaisin kaikkia kollegoita allekirjoittamaan kannanoton, jossa kannatetaan EU:n rahoitusta näille hyvin tärkeille olympiakisoille.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Hyvää uutta vuotta, arvoisa puhemies. Hyvät parlamentin jäsenet, olen aidosti hämmästynyt siitä kohtalon ironiasta, kun Tšekin hallitus, jolla on tunnetusti omalaatuinen tapa neuvotella Venäjän kanssa, ei ole vielä "repinyt pelihousujaan". Se on jopa lykännyt energiaturvallisuutta koskevia neuvotteluja Venäjän kanssa. Vielä enemmän ihmeissäni olen Euroopan komission kannasta. Komissio uhkaa Slovakiaa ja Bulgariaa sanktioilla, ja olemme jopa kuulleet, että myös jäsen Cohn-Bendit kannattaa sanktioita, jos ydinvoimalan puretut osat otetaan takaisin käyttöön. Kehottaisin komission jäseniä ja Euroopan komission tiedottajia hankkimaan lämmintä ylleen, sammuttamaan lämmityksen kotonaan ja kertomaan perheilleen, että he toimivat solidaarisuuden nimissä Slovakian ja Bulgarian kansalaisia kohtaan. Tai kenties kyse oli vain huonosta uuden vuoden vitsistä?

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kommentoida maakaasukiistaa, sillä olemmehan nähneet, että asiasta on kiistelty jo kymmenen vuotta. Monet Euroopan unionin jäsenvaltiot, joiden energiansaanti on kiinni maakaasusta, ovat mukana tässä kiistassa, joka aiheuttaa vahinkoa kansalaisille, yrityksille ja teollisuudelle.

EU:n puheenjohtajavaltion ja komission väliintulon avulla on jonkinmoinen ratkaisu kiistaan nyt kuitenkin ilmeisesti löytynyt kiistan kahden osapuolen välisissä neuvotteluissa, joita ovat leimanneet epäilyt, luottamuspula ja vastakkainasettelu.

On selvää, että ongelma saattaa uusiutua aikomuksista ja osuuksista riippumatta, jos ei ryhdytä toimiin. Siten on syytä harkita Euroopan unionin energiapolitiikan muuttamista niin, että siihen otetaan mukaan myös muita energialähteitä.

Euroopan parlamentin olisi myös annettava selkeä viesti siitä, ettei Euroopan unionilta voida vaatia lunnaita ja että sen olisi voitava osallistua keskusteluun vaihtoehtoisista reiteistä maakaasun jatkuvan saannin turvaamiseksi. Energiantarpeen vähentäminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ei toteudu epävakaisissa ja epävarmoissa oloissa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Euroopan unionin on otettava ensisijaiseksi tavoitteekseen unionin energiavarmuutta parantavan yhteisen energiastратегian ja toimintasuunnitelman laatiminen.

Ukrainan toimet maakaasutoimitusten keskeyttämiseksi EU:n jäsenvaltioihin ovat korostaneet EU:n riippuvuutta perinteisistä energiantoimittajista. Myös tämän talven alhaiset lämpötilat ovat aiheuttaneet vakavia toiminnallisia ongelmia niille sähköntoimittajille, jotka ovat kirjanneet ennätyksellisiä kulutushuippuja.

EU:n on kehitettävä EU:n strategia energiaverkkonsa nykyaikaistamiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi ja energian toimituslähteidensä monipuolistamiseksi. Nabucco-hankkeen täytäntöönpano, nesteytetyn maakaasun asemien rakentaminen Euroopan maiden satamiin, investoinnit turvallisiin ydinvoimaloihin, energiatehokkuuden parantaminen ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämisen lisääminen ovat yhteisiä ensisijaisia toimia, joiden tavoitteena on EU:n energiavarmuuden lisääminen.

Euroopan komission on määriteltävä yhdessä Euroopan investointipankin sekä jäsenvaltioiden hallitusten kanssa nämä ensisijaiset hankkeet sekä varmistettava niiden rahoitus.

Puhetta johti*varapuhemies* **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua Zimbabwe tilanteesta. Minusta tuntuu siltä, että ellei Zimbabwe näy televisiossa, emme oikeasti välitä siitä, mitä siellä tapahtuu. Tuore tapaus koskee Zimbabwe rauhanprojektin toiminnanjohtajaa ja Zimbabwe ihmisoikeusfoorumin johtokunnan jäsentä Jestina Mukoko, joka siepattiin ja jota pidettiin eristettynä 21 päivää ennen hänen saapumistaan Hararen poliisituomioistuimeen. Hänessä oli ilmeisiä merkkejä kidutuksesta ja pahoinpitelystä, ja kaikki tämä vain siitä hyvästä, että hän kampanjoi ihmisoikeuksien puolesta.

Jestina Mukoko on tällä hetkellä eristettynä äärimmäisin turvatoimin varustetussa vankilassa, ja hänen tulevaisuutensa on vaarassa Mugaben hallituksen käsissä monen muun ihmisoikeustaistelijan, avustustyöntekijän ja tavallisen kansalaisen tavoin.

Täällä parlamentissa ja jäsenvaltioiden parlamenteissa on sanottu monta huolesta ja tuomitsemisesta kertovaa sanaa, mutta tavallisten Zimbabwe kansalaisten painajaisesta ei vielä kukaan sanota mitään. Nyt onkin mielestäni aika todistaa kiinnostuksemme asiaa kohtaan ja vaatia sekä neuvostolta että komissiolta toimia, joilla tehdään loppu Zimbabwe ihmisoikeuksien puolesta taisteleviin kansalaisiin kohdistuvista rikoksista.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan puhemiehen tänä iltana antamaa julkilausumaa Gazan tilanteesta sekä parlamentin päätöstä antaa aiheesta päätöslauselma välittömän ja yksipuolisen tulitauon aikaan saamiseksi Gazan konfliktin kaikkien osapuolten kesken. Yli 900 kuollutta on kipeän selkeä osoitus politiikan tehottomuudesta. Israelia on vaadittava lopettamaan tappaminen. Gaza on maailman suurin vankila, jossa on 1,5 miljoonaa vankia. Nyt siitä on tullut valitettavasti myös varsinainen teurastamo, jossa miehiä, naisia ja lapsia kuolee vain palestiinalaisuutensa takia.

Mitä rikoksia tässä sodassa kuolevat palestiinalaislapset ovat voineet tehdä? Mitä tekosyitä meillä eurooppalaisilla voi olla jatkaa yhteistyötä Israelin kanssa, joka jatkaa tunteetonta viattomien ihmisten tappamista? Neuvoston on lopetettava puolustelu ja kinastelu ja toimittava yhdessä veritekojen lopettamiseksi. Euroopan ja Israelin välisiä suhteita ei voida parantaa niin kauan kuin Israel kieltäytyy rakentavasta vuoropuhelusta kaikkien Palestiinan kansaa edustavien tahojen kanssa.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Koska Euroopan unioni on sellaisten maiden järjestö, joita kaikkia sitovat yhteiset arvot, sen olisi hyödynnettävä kaikki käytössään olevat voimavarat vihan leviämisen estämiseksi. Ranskalainen operaattori Eutelsat on kuitenkin katsonut sopivaksi lähettää ohjelmaa Al Aqsa TV-asemalta, jolla on yhteyksiä Hamasiin ja joka kehottaa avoimesti tekemään iskuja Israelin siviiliväestöä vastaan.

Eutelsat on osoittanut toimillaan jälleen kerran, että eettinen toiminta on kovin vieras käsite Eutelsatin johdolle etenkin kun muistetaan, että Kiinan itsenäinen televisioyhtiö NTD TV on ollut lähetyskielossa jo kuukausia. Eutelsatin johto on kvartetin vetoomuksista huolimatta haluton pyörtämään päätöstään, joka tehtiin kuitenkin Kiinan hallituksen painostuksesta. Eutelsatin johdon yllättävät ja täysin moraalittomat päätökset herättävät huolta siitä, ovatko vastuuhenkilöiden aikeet pelkästään kaupanteon saneleminen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, Israelin hyökkäys Gazaan on sotarikos ja rikos ihmisyyttä vastaan. Alueella on käynnissä tragedia: 900 palestiinalaista, joista suuri osa on lapsia, on kuollut, ja loukkaantuneita on tuhansia.

Meidän on vaadittava Gazaan kohdistuvien hyökkäysten lopettamista. Meidän on vaadittava, että Israel tekee lopun Gazan saartamisesta, joka tekee alueesta pian todellisen keskitysleirin. Yhdymme siten kaikkien maiden ja maanosien ihmisiin, jotka osoittavat mieltään verilöylyjä vastaan. Yhdymme kaikkien niiden maiden ja maanosien ihmisiin, jotka ovat vihaisia ja menevät kaduille vaatimaan rikosten lopettamista. On ratkaisevan tärkeää, että Euroopan parlamentti ja muut Euroopan unionin vastuulliset toimielimet vaativat Gazan hyökkäysten ja saartamisen välitöntä lopettamista.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Kiitos, arvoisa puhemies. Minua on viime aikoina hämmästyttänyt tapa, jolla monet Tšekin vakuutusyhtiöt ovat lopettaneet bonusten maksamisen naisille, jotka ovat ottaneet pakollisen autovakuutuksen. Toimintaa on perusteltu uudella pian voimaan tulevalla syrjinnän vastaisella lainsäädännöllä. Jälleen kerran voidaan nähdä, kuinka jotkut poliitikot ja kansalaisjärjestöt suhtautuvat jokseenkin liioitellen sukupuolten väliseen tasa-arvoon. Liioittelun varjolla kielletään vakuutusmatematiikka, joka todistaa jatkuvasti, että miehet ja naiset toimivat eri tavoin eri elämäntilanteissa, minkä vuoksi heidän vakuutusriskitasonsa ja muut riskit vaihtelevat. Erojen kieltämisellä ei taistella tasa-arvoisten oikeuksien

vaan pikemminkin sukupuolten tasapäistämisen ja samanlaisuuden puolesta. Tällainen taistelu olisi paitsi turha myös naurettava. Miehet ja naiset ovat erilaisia juuri siksi, että molemmat sukupuolet voisivat täydentää toisiaan hyödyllisellä ja suotuisalla tavalla arkielämässä, kumppanuudessa ja yhteiskunnassa.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, itsenäisen Britannian puolesta käytävän kampanjan yhteydessä tilattu uusi mielipidekysely on juuri julkistettu. Suurin osa haastatelluista oli sitä mieltä, että Euroopan unioni on käytännöstä vieraantunut ja korruptoitunut järjestelmä, joka antaa huonon vastineen rahoille. 83 prosenttia haastatelluista toivoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö menisi EU:n lainsäädännön edelle ja että EU:n lainsäädännön ylivalta kumottaisiin. Lisäksi 71 prosenttia haastatelluista kannattaa kansanäänestystä Yhdistyneen kuningaskunnan jatkamisesta EU:n jäsenvaltiona. Tähän ei valitettavasti ole tullut mainittavaa muutosta, sillä työväenpuolueen hallitus ei vaalilupauksistaan huolimatta suostu kansanäänestyksen järjestämiseen Lissabonin sopimuksesta.

Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset haluavat vapaata kauppaa, kumppanuutta ja yhteistyötä Euroopan ja muun maailman kanssa, mutta ei Euroopan unionin sanelupolitiikkaa. Jos maassa järjestettäisiin aito ja oikeudenmukainen kansanäänestys, jossa kansalaisilta kysyttäisiin, haluavatko he entistä tiiviimpää poliittista ja taloudellista yhteistyötä EU:n kanssa vai irtautumista unionista, suurin osa kannattaisi irtautumista.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen huolissani siitä, että komission parlamentille esittämät luonnosehdotukset sekä jopa jotkin mietinnöt ja tarkistukset, joista me parlamentin jäsenet olemme vastuussa, ovat yhä useammin tieteellisesti epätarkkoja. Varovaisuusperiaatteen kaapuun puetut populistiset ja tunnesävytteiset reaktiot vievät yhä useammin voiton hyvästä tieteestä.

Esimerkkinä mainittakoon kasvinsuojeluaineet. Olemme luopuneet riskien arvioinnin tieteellisestä periaatteesta. Kasvinsuojeluaineista ei ole EU:ssa laadittu yksityiskohtaista vaikutustenarviointia, hormonaalisten haitta-aineiden tieteellinen määrittäminen on puutteellinen, ja käytäntö määrittäminen ja reach-direktiivin välillä on epäyhtenäinen.

Tieteellinen epätarkkuus ja hyvän tieteen puuttuminen saattavat EU:n lainsäädännön kansainvälisesti huonoon valoon ja vähentävät sen uskottavuutta.

Slavi Binev (NI). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaasukriisi, johon Eurooppa joutui vuoden 2009 alussa, on nopeasti saamassa katastrofaaliset mittasuhteet Bulgariassa, jolla ei ole vaihtoehtoa kaasutoimitusten rinnalla. En aio puhua Bulgarian hallituksen häpeällisestä ja lyhytnäköisestä päätöksestä, joka on tehnyt kotimaastani panttivangin Venäjän ja Ukrainan välisessä konfliktissa, koska tämä on selvää kaikille.

Tärkeämpää on nyt se, että päätämme, mihin toimiin ryhdymme kriisistä selviämiseksi. Tässä tapauksessa tämä saattaa tarkoittaa sitä, että Bulgarian on löydettävä vaihtoehto ulkoisen energiariippuvuuden murtamiseksi. Siksi minusta on olennaista, että Eurooppa ja Balkanin maat, kuten Bulgaria, noudattaisivat Slovakian esimerkkiä ja tekisivät päätöksen Kozloduyn ydinvoimalan I, II, III ja IV yksikön uudelleen käynnistämiseksi. Tämä on toistaiseksi Bulgarian ainoa vaihtoehto, jonka avulla se saa takaisin hitusen itsenäisyyttään ja voi vähentää suoraa vahinkoa, jota kaasun korvaaminen öljyllä sille tällä hetkellä aiheuttaa.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Nyt kun vuosi 2009 on jo lähtenyt käyntiin, haluaisin todeta teille kaikille, ettei tästä vuodesta tule mielestäni ihan tavallinen.

Vuonna 2009 tulee kuluneeksi kaksi vuosikymmentä kylmän sodan päättymisestä sekä niiden muurien murtumisesta, jotka jakoivat maita ja koko Eurooppaa itään ja länteen niin, että vapaus ja demokratia vallitsivat toisella puolella ja totalitaariset hallitukset toisella.

Romanialaisena parlamentin jäsenenä ja myös diktatuurin kokeneena Romanian kansalaisena uskon, että nämä kaksi vuosikymmentä ovat merkinneet osalle meistä muutosta ja hyväksyntää muille.

Katson myös, että vuodesta 2009 olisi nykyisestä ilmapiiristä huolimatta tultava vuosi, jolloin paitsi meidän toimemme myös Euroopan komission toimet olisi kohdistettava yhtenäisen Euroopan kehittämiseksi kaikkia eurooppalaisia varten. Ne olisi kohdistettava sellaisen Euroopan kehittämiseen, jossa kaikki sen 500 miljoona kansalaista voivat tuntea oikeutensa turvatuiksi, jossa vallitsee todellinen solidaarisuus, jossa ketään ei voitaisi enää syrjiä eikä kukaan tuntisi itseään ulkopuoliseksi yhdistyneessä Euroopassa jossa kaikki voivat tuntea itsensä EU:n kansalaisiksi, jotka ajattelevat samalla tavoin riippumatta siitä, missä olimme ennen vuotta 1989.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on käsitellyt ympäristöasioita useaan otteeseen. Haluaisin korostaa asiaa, jonka luonnosta huolestuneet koululaiset toivat

tietoisuuteeni. Romumetallista, paperista ja synteettisestä materiaalista valmistetuista pulloista maksetaan huomattavasti vähemmän kuin ennen. Synteettisen materiaalin keruusta on tulossa kannattamatonta. Lisäksi monet kaupungit ovat poistaneet käytöstä astioita, joihin näitä jätteitä voidaan lajitella, tai ovat lakanneet tyhjentämästä niitä.

Kierrätyspaperista on kirjoitettu lehdissä paljon viime aikoina. Puolan kierrätystilanne on lyhykäisyydessään seuraavanlainen: Jätepaperin kerääjät väittävät, että hinta on liian alhainen ja ettei sen käsittely sen vuoksi kannata. Kierrätyspaperia käyttävät paperinvalmistajat puolestaan väittävät, että hinta on heille liian korkea ja että nykyisen hintatason tähden heidän ei kannata investoida jätepaperin käsittelylaitteisiin. Vetoankin nyt siihen, että ongelma voitaisiin ratkaista ympäristön huomioon ottavalla tavalla. Lapset keräävätkin nykyisin jätepaperia, koska toiminnalla on koulutuksellista arvoa, mutta paperi päättyy kuitenkin kuntien kaatopaikoille.

Puhemies. - (EN) Hyvät jäsenet, olen tehnyt voitavani varmistaakseni, että mahdollisimman moni puhuja on voinut käyttää puheenvuoron.

Keskustelu on päättynyt.

14. Torjunta-aineiden kestävä käyttö – Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen (keskustelu)

Puhemies. - (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Christa Klassin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0443/2008) puitedirektiivin antamisesta torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD)).

– Hiltrud Breyerin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0444/2008) kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)).

Christa Klauß, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet Androulla Vassiliou ja Stavros Dimas, hyvät parlamentin jäsenet, käymme tänään läpi monien toisinaan suuriakin tunteita herättäneiden keskustelujen ja neuvottelujen tuloksia, joista voimme äänestää huomenna. Emme ole päästäneet itseämme helpolla. Olemme ponnistelleet löytääksemme oikeita ratkaisuja neuvotteluissamme neuvoston ja komission kanssa. Olemme näyttäneet toteen, ettei tiede aina osoita oikeaa suuntaa eikä tarjoa selkeitä vastauksia. Tarvitaan lisää tutkimusta tämän uuden lainsäädännön vaikutusten arvioimiseksi. Haluan ensinnäkin kiittää vilpittömästi kaikkia niitä, jotka auttoivat rakentavilla ehdotuksillaan pääsemään tähän myönteiseen tulokseen, kollegoitani täällä parlamentissa, Euroopan komissiota, Ranskan puheenjohtajavaltiota (harmi muuten, ettei neuvoston tšekkiläinen puheenjohtaja ole paikalla tänään) sekä myös henkilökuntaa.

Kasvinsuojeluaineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin ansiosta otamme valtavan harppauksen kohti yhdenmukaista EU:n ympäristön- ja kuluttajansuojelua. Kestävä kehitys EU:n maatalouden yleisperiaatteena takaa turvalliset elintarvikkeet ja terveen ympäristön. Kasvinsuojeluaineiden käsittely yhdenmukaistetaan nyt ensimmäistä kertaa EU:ssa. Peruseriaate ”vain niin paljon kuin tarvitaan, niin vähän kuin mahdollista” perustuu kokonaisvaltaiseen ja kestäväan tietoon. Kasvinsuojeluaineethan toimivat itse asiassa kasvien lääkkeinä. Niitä on käytettävä oikein, jotta ne tehoaisivat (oikea tuote ja määrä oikeaan aikaan). Tämän lisäksi on harkittava, tarvitaanko kemiallista kasvinsuojelua vai tehoaisivatko mekaaniset toimet paremmin. Parhaiden tekniikoiden ja testattujen sovelluslaitteiden valinnalla suojellaan ympäristöä ja kuluttajia sekä autetaan prosessin onnistumista hyvän sadon muodossa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kansallisiin toimintasuunnitelmiinsa toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään kasvinsuojeluaineiden käyttöä.

Riskien vähentäminen on ensisijainen tavoite. Integroidun kasvinsuojelun yleisperiaatteet tulevat pakollisiksi kaikkialla Euroopan unionissa vuonna 2014. Vesipuitedirektiivin vaatimusten noudattaminen on ensisijainen tavoite. Jäsenvaltioiden on perustettava vesistöjen läheisyyteen puskurivyöhykkeitä, joissa on otettava huomioon maaperän ominaisuudet ja maantieteelliset olot. Kasvinsuojeluaineiden käyttö paikallisviranomaisien toimesta ja suojelualueilla on tarvittaessa minimoitava tai lopetettava. Laitteiden valvonnasta annetaan säännöksiä, ja säännönmukaiset huoltovälit vahvistetaan. Riskien vähentäminen tarkoittaa, että ammattimaisten käyttäjien on saatava jatkuvaa ja pätevää koulutusta kasvinsuojeluaineiden käytöstä. Hyvin koulutettujen myyjien on puolestaan kerrottava yksityisille käyttäjille, joilla ei ole

erityiskoulutusta ja jotka saattavat aiheuttaa vahinkoa puutarhoissa kasvinsuojeluaineiden vääränlaisen käytön vuoksi, aineiden käytöstä ja riskeistä niiden oston yhteydessä.

Tämä direktiivi tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden aiemmin toisistaan poikkeavat säännökset yhdenmukaistetaan korkeatasoisiksi. Sekä ympäristö, kuluttajat että käyttäjät hyötyvät ehdotetuista toimenpiteistä. Samanlaiset ehdot kaikkialla Euroopan unionissa takaavat samanlaiset turvallisuusstandardit ja tuotanto-olot. Terveydelle haitallisiksi todetuille aineille ei myönnetä lupaa. Tästä olemme yhtä mieltä. Kiellon on kuitenkin perustuttava tieteellisesti kestäviin havaintoihin poliittisten vaikuttumisen sijaan. Myös altistuminen on otettava huomioon, sillä torjunta-aineissa, kuten monissa asioissa elämässä, määrä on se, joka aiheuttaa myrkytysriskin. Päänsärkytablettista on suuri apu, mutta jos niitä ottaa 20, siitä tulee terveydelle vaarallinen ja jopa hengenvaarallinen.

Olemme saaneet aikaan hyvän kompromissin. Kompromissin avulla voimme yhdenmukaistaa ympäristö- ja talouspolitiikkaa, ja toivon, että voimme tuoda vaatimuksemme esille yksimielisessä äänestyksessä huomenna.

Otan esille vielä yhden teknisen näkökohdan eli sen, että 14 artiklan 4 kohdassa on virhe. Siinä viitataan 4 artiklan 3 kohdassa mainittuun Internet-sivustoon, mutta 4 artiklassa ei ole 3 kohtaa, joten tämä olisi korjattava.

Hiltrud Breyer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, tämä kompromissi on tärkeä vaihe paitsi Euroopan terveyden- ja kuluttajansuojelulle myös ympäristölle ja taloudelle. Haluan ensinnäkin esittää vilpittömät kiitokseni varjoesittelijöille hienosta yhteistyöstä. Monet kiitokset myös henkilökunnalle ja komissiolle, teille, varjoesittelijälle ja Stavros Dimasille, neuvoston puheenjohtajavaltiolle Ranskalle sekä kollegoilleni, jotka eivät säikähtäneet alan täysin liioiteltuja lukuja.

Hyväksyimme Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsitellyssä 200 tarkistusta ja pyrimme päättäväisesti parantamaan yhteistä kantaa tämän kompromissin avulla. Päättämme tämän loputtoman epätieteellisen numerokisan ja rajojen asettamisen ympärillä käydyn pelleilyn selkeisiin katkaisukriteereihin. Kukaan ei voi ilmoittaa riskien määrää. Turvallisuus saavutetaan siten vain selkeillä kielloilla. Torjunta-aineilla ja muilla syöpää aiheuttavilla, perimää vaurioittavilla tai lisääntymiselle vaarallisilla aineilla ei ole kerta kaikkiaan mitään asiaa elintarvikkeissa. Onnistunut ympäristönsuojelu varmistetaan hitaasti hajoavien, eliöstöön kertyvien myrkyllisten aineiden lakkauttamisella. Olen erityisen mielissäni siitä, että onnistuimme panemaan täytäntöön ja sisällyttämään alkuperäiset selkeät kriteerit hormonaalisia aineita varten. Uskon, että komissio hoitaa vastuunsa ja ottaa käyttöön kriteereitä neljän vuoden kuluessa.

Sitä vastoin en ole erityisen mielissäni siitä, että Euroopan parlamentti on ottanut mehiläistensuojelun lisensoinnin kriteeriksi ensimmäistä kertaa. Ranskan ja Saksan johtavat tutkijat ovat arvioineet pölyttäjien taloudellisen arvon 150 miljardiksi euroksi vuodessa ja vahingon 310 miljardiksi euroksi, jos menetämme mehiläiset pölyttäjinä. Tämän vuoksi kehotan teitä hylkäämään huomenna kaikki jätetyt tarkistukset. Tarkistukset nimittäin vesittäisivät kompromissin. Neuvosto on jo hyväksynyt kompromissin. Yleisen tavan mukaan yhteiseen kompromissiin ei yritetä enää kajota. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että saimme yhdessä aikaan parannuksen mutageenisistä ja neurotoksisia aineita koskevassa asiassa, koska Euroopassa, joka pitää itseään tietopohjaisena yhteiskuntana, meillä ei ole varaa sallia sitä, että lähinnä neurotoksiset aineet vahingoittavat lasten aivojen kehitystä pitkällä aikavälillä. Voimme hyväksyä varsin selvästi yhdenmukaistamisen, mutta sillä ei pidä rajoittaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Hyväksyimme sen, että jäsenvaltiot voivat joustavasti valita lisensointiin liittyvät menettelyt.

Kolminkertainen oikeusperusta osoittaa niin ikään, että kiinnitämme terveyskysymyksiin suurta huomiota. Olemme laatineet poikkeuksia kiellosta sekä lukuisia rajoituksia esimerkiksi korvaavaan suunnitelmaan liittyen, ettei poikkeuksesta tule sääntö vaan päinvastoin. Olen tyytyväinen myös siihen, että saimme liitettyä asetukseen myös eläintensuojelun ja onnistuimme lisäämään avoimuutta, vaikka olisin odottanut rohkeampia tekoja komissiolt. Toivon, että pääsemme entistä paremmin käsiksi sovellusprotokollaan ja voimme ottaa käyttöön sähköisen kulkuluvan. Tämä on mielestäni tärkeä vaihe paitsi EU:n ympäristön- ja kuluttajansuojelulle myös hieno hetki Euroopalle. Tämä on hieno hetki Euroopalle, koska päätös luopua vaihteittain hyvin myrkyllisistä torjunta-aineista on ennennäkemätön ja ainutlaatuinen koko maailmassa ja koska voimme siten saattaa Euroopan unionin urauurtavan terveydensuojelun kärkeen, ja Eurooppa voi toimia maailmanlaajuisena suunnannäyttäjänä.

Asetuksella saadaan aikaan myös lisäarvoa kansalaisille, jotka tietävät, että Euroopan unioni on ennen kaikkea kuluttajien terveyden asiassa eikä ole taipunut teollisuuden tahtoon. Myös teollisuus voittaa, koska se saa kannustimia investointeihin tuottaakseen entistä parempia ja turvallisia tuotteita tulevaisuudessa.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää ja onnitella esittelijöitä Christa Klassia ja Hiltrud Breyeria sekä parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa hienosta työstä ja torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevaan puitedirektiiviin liittyvistä ehdotuksista asetuksen tarkistamiseksi ja parantamiseksi.

Kompromissin löytyminen toisessa käsittelyssä on erityisen ilahduttava asia. Kompromissilla turvataan komission alkuperäiseen ehdotukseen sisältynyt luonnon koskemattomuus ja asetetaan entistäkin kunnianhimoisempia ympäristötavoitteita eräissä tärkeissä kysymyksissä.

Olemme tietoisia siitä, että kansalaiset ovat erityisen huolissaan torjunta-aineiden käytöstä. Sen vuoksi meidän oli ensinnäkin tiukennettava nykyistä lainsäädäntökehystä muuttamalla tiettyjen aineiden markkinoille saattamisesta vuonna 1991 annettua direktiiviä sekä toiseksi korjattava näiden aineiden käytössä ilmenevät puutteet.

Se, että Euroopan unioni pääsi yksimielisyyteen direktiivistä osoittaa, että sillä on poliittista tahtoa toimia tehokkaasti kansan terveyden ja ympäristön suojelemiseksi.

Parlamentti auttoi tekemään direktiivistä kunnianhimoisemman kuin neuvoston yhteinen kanta eräissä tärkeissä kohdissa. Jäsenvaltioiden on nyt laadittava kansalliset toimintasuunnitelmat, joihin sisällytetään määrälliset tavoitteet sekä torjunta-aineiden käytön riskien vähentämiseksi että tiettyjen aineiden käytön rajoittamiseksi.

Tämä ei ollut helppoa, sillä esittelijän oli saatava jäsenvaltiot vakuuttuneiksi siitä, että joissakin tilanteissa paras tapa vähentää riskejä on rajoittaa eräiden torjunta-aineiden käyttöä. Tässä hän onnistuikin. Kompromissi on merkittävä edistysaskel kansanterveyden ja ympäristön suojelussa Euroopan unionissa.

Euroopan komissio onkin valmis hyväksymään tarkistusten kompromissipaketin, jotta direktiivistä päästään sopuun toisessa käsittelyssä.

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää esittelijöitä Christa Klassia ja Hiltrud Breyeria sekä varjoesittelijöitä heidän rakentavasta suhtautumisestaan ehdotukseen, sekä myös puheenjohtajavaltiota ja kaikkia teitä, jotka autoitte saattamaan komission ehdotuksen onnistuneesti päätökseen toisessa käsittelyssä.

Kasvinsuojeluaineilla on tärkeä rooli maataloudessa, puutarhaviiljelyssä, metsätaloudessa ja puutarhanhoidossa. Kasvinsuojeluaineilla voi kuitenkin olla vaikutuksia myös ihmisten ja eläinten terveyteen sekä ympäristöön. Tästä syystä on varmistettava, että niitä säännellään tehokkaasti ja tasapainoisesti.

Komissio järjesti laaja-alaisia kuulemisia kaikkien alojen sidosryhmien kanssa ja laati kattavan ympäristövaikutusarvioinnin alkuperäistä ehdotusta valmistellessaan. Ensisijaisena tavoitteena oli ja on yhä korkein mahdollinen ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun taso. Olen mielissäni siitä, että tämä näkyy myös EU:n toimielinten välillä käytyjen keskustelujen tuloksista.

Tänään käsittelyssämme oleva kompromissiluonnos vahvistaa korkeaa suojelun tasoa useiden säännösten ansiosta. Tehoaineiden hyväksymiselle asetetaan selkeät ja tiukat kriteerit. Tuottajien, toimittajien ja ammattimaisten käyttäjien on pidettävä kirjaa ja annettava tiedot pyydetessä kolmansille osapuolille, kuten naapureille, muille asukkaille tai vesihuollosta vastaaville. Jäsenvaltioiden viranomaisten on tiukennettava kasvinsuojeluaineiden markkinoinnin ja käytön valvontaa, ja komission on tarkistettava jäsenvaltioiden suorittama valvonta. Aineiden kaksinkertaista testaamista eläimillä on vältettävä. Maatalouden kestävä kehityksen edistäminen edellyttää, että vaaralliset aineet korvataan turvallisilla vaihtoehdoilla.

Komissio tutkii myös niin sanottujen hormonaalisten haitta-aineiden tilalla käytettävien vaihtoehtoisten aineiden saatavuutta kattavan tiedottamisen varmistamiseksi. Tämän ei tietenkään anneta vaarantaa asetuksen turvallisuusvaatimuksia.

Haluan ehdottaa mehiläisten riskiarviointia koskevaksi tekstiksi seuraavaa osana kokonaisvaltaista kompromissia: ”Tarkistettaessa 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja tehoaineita ja kasvinsuojeluaineita koskevia tietovaatimuksia komission on kiinnitettävä erityistä huomiota riskienarvioinnin mahdollistaviin tutkimuspyytäkirjoihin. Riskienarvioinnissa otetaan huomioon mehiläisten todellinen altistuminen näihin aineisiin erityisesti meden ja siitepölyn välityksellä.”

Kompromissiluonnoksella saataisiin aikaan entistäkin turvallisemmat puitteet kasvinsuojeluaineiden käytölle Euroopan unionissa sekä parannettaisiin ympäristönsuojelutoimia ja kansalaisten terveyden suojelua. Tämä olisi myös Lissabonin strategian mukaista, koska siten vähennettäisiin byrokratiaa. Esimerkiksi

hyväksymismenettelyyn menevä aika lyhenisi ja menettely tehostuisi. Jäsenvaltioiden ei myöskään enää tarvitsisi työskennellä erityksissä, koska lupien vastavuoroisesta tunnustamisesta tulisi sääntö pikemminkin kuin poikkeus. Näin vähennettäisiin sisämarkkinoiden hajanaisuutta ja lisättäisiin viljelijöiden valinnanmahdollisuuksia käyttäjä torjunta-aineita.

Lopuksi haluan vielä korostaa, että ehdotus on täysin sopusoinnussa virkaveljeni, komission jäsenen Stavros Dimasin vastuualaan kuuluvan, torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan direktiiviehdotuksen kanssa sekä täydentää sitä.

Erna Hennicot-Schoepges, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, haluan ensinnäkin kiittää esittelijöitä, komissiota ja toimielimiä sekä erityisesti puheenjohtajavaltio Ranskaa. He ovat ponnistelleet lujasti saadakseen aikaan tämän kompromissin, jossa ihmisten terveyteen ja maataloustuotantoon liittyvät kysymykset ovat tasapainossa.

Kolmen vyöhykkeen järjestelmän yhdenmukaistamisen ansiosta viljelijöiden on entistä helpompi hankkia kasvinsuojeluaineita ja rahoitusta niiden vähäistä käyttöä varten, kuten komissio on ajatellut ja varmistanut. Tämä tarkoittaa myös sitä, että markkinoilla on saatavilla kasvinsuojelutuotteita, jotka on tarkoitettu pienimuotoiseen viljelyyn ja puutarhanhoitoon. Siten meillä on varmuus siitä, että vuoteen 2020 mennessä haitalliseksi todettuja aineita kuten lisääntymiselle vaaralliseksi luokiteltuja CMR-aineita ja hormonaalisia haitta-aineita ei enää saa tuoda markkinoille.

Tästä seuraa, että tällä ehdotuksella voitaisiin vähentää merkittävästi paitsi sairauksia ja erilaisia syöpätyyppejä, joiden yhteys torjunta-aineisiin on jo todistettu tieteellisesti, myös degeneroivia sairauksia, joiden yhteys on niin ikään todistettu.

Yksi tärkeä näkökohta, joka on syytä ottaa esille, on se että nyt on tehtävä kaikki mahdollinen, jotta asetus olisi sopusoinnussa mehiläisten suojelutoimien kanssa. Komissio on juuri antanut julkilausuman aiheesta. Haluaisin kuitenkin tietää, aikooko komissio tutkia uudelleen direktiiviä 2007/52 juuri äsken luettelemiensa näkökohtien nojalla. Biologiin valvontamenettelyihin kiinnitetään niin ikään huomiota, ja alan tutkimus, jota komissio on tukenut ja rahoittanut, vaatii yhä tehokasta markkinointia. Lisäksi luotan siihen, että teksti toimii odotettuna ja tarpeellisena kannustimena, joka antaa perinteisten kemiallisten torjunta-aineiden tärkeimmille valmistajille ylläkkeen edistää tutkimusta ja innovointia.

Komissiolle mietintö mahdollistaa väliaikaiset kertomukset ja takaa, että valvonta suoritetaan. Toivon, että myös kansalliset elimet tekevät parhaansa osoittaakseen, että tämä on pätevä teksti.

Dan Jørgensen, PSE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, komission ehdotuksen tullessa julki se päätyi Tanskan suurimman sanomalehden etusivulle. Sanomalehden etusivulla luki seuraavaa: ”EU on uhka Tanskan pohjavesille”. Me tanskalaiset olemme varsin ylpeitä siitä, että meillä on valtavat määrät puhdasta pohjavettä, jota voimme juoda täysin käsittelemättömänä. Siten vesijohtovetemme on pohjavettä, jota juomme ilman, että sitä pitäisi ensin käsitellä. Jos komission ehdotus olisi pantava täytäntöön alkuperäisessä muodossaan, se tarkoittaisi, että Tanskan olisi arviolta kaksinkertaistettava Tanskassa markkinoilla olevien torjunta-aineiden määrä. Suurin osa torjunta-aineista päätyisi pohjaveteen. Olemme kieltäytyneet torjunta-aineiden käytöstä juuri siksi, että ne päätyisivät pohjaveteen, minkä seurauksena emme enää voisi juoda käsittelemätöntä vettä. On selvää, että jos komission alkuperäinen ehdotus olisi hyväksytty, se olisi ollut katastrofi paitsi Tanskalle myös muille maille. Kotimaassani Tanskassa me haluamme huolehtia pohjavedestämme (haluan käyttää Tanskaa esimerkkinä tässä asiassa), mutta samalla tavoin myös muilla mailla on erilaisia ympäristö- ja terveysnäkökohtia, joita ne haluavat suojella. Siksi EU:n ei pidä koskaan pakottaa jäsenvaltioita alentamaan suojelun tasoaan. Tämän vuoksi olen äärimmäisen tyytyväinen siihen, että onnistuimme – emme komission tai neuvoston vaan parlamentin ponnistelujen ansiosta – varmistamaan joustavuuden, joka mahdollistaa erityiskysymyksissä sen, että yksittäiset jäsenvaltiot voivat kieltäytyä torjunta-aineista, joita ne eivät halua, kuten ei pitäisikään haluta.

Toinen hyvin myönteinen asia, jonka hyväksymiseen olen hyvin tyytyväinen, on se, että kiellämme torjunta-aineiden sisältämät kaikkein vaarallisimmat aineet ja luovumme asteittain niiden käytöstä. Kyse on aineista, joiden käyttö muissa sovelluksissa on jo kielletty Reach-asetuksella, jonka saimme aikaan muutama vuosi sitten. Nämä aineet ovat niin vaarallisia, että emme salli niiden käyttöä tekstiileissä, sähkölaitteissa, leluissa tai muissa sovelluksissa, mutta ne ovat yhä sallittuja torjunta-aineissa, jotka päätyvät ruokaamme! Tätä emme voi tietenkään missään nimessä hyväksyä, joten olen äärimmäisen iloinen siitä, että pääsemme nyt eroon torjunta-aineiden sisältämisestä vaarallisista aineista.

Kolmas asia, jonka haluan mainita ja joka on mielestäni erittäin myönteinen asia, johon voimme olla tyytyväisiä, on se, että olemme asettaneet jäsenvaltioille torjunta-aineiden käytön vähentämistavoitteet. Olemme ehdottaneet toimintasuunnitelmia, joiden avulla yksittäiset maat voivat saavuttaa sekä laadulliset että määrälliset torjunta-aineiden käytön vähentämistavoitteet. Laadullisilla tavoitteilla viitataan siihen, että jotkin aineet ovat luonnollisesti toisia aineita vaarallisempia. Meidän on siten oltava hyvin tarkkoja näiden aineiden kanssa. Myös torjunta-aineiden määrällisen käytön vähentäminen on hyvä ajatus, toisin sanoen vähennetään niiden kokonaisvaltaista käyttöä, koska siten voidaan luonnollisesti vähentää myös niiden sisältämien ja ympäristöömme ja ruokaamme päätyvien aineiden käyttöä.

Lopuksi minun on kuitenkin vielä lisättävä, että jotkin asiat olisi voitu tehdä paljon paremmin. Neurotoksiset aineet ovat yksi esimerkki tästä. Nämä aineet vahingoittavat lasten aivojen kehitystä. Se, että emme aio luopua näistä aineista, on mielestäni onnetonta ja häpeällistä. Minusta häpeällistä on myös se, että olemme antaneet mahdollisuuden vapauttaa nämä vaaralliset aineet käyttökiellosta, jos teollisuus pystyy osoittamaan, että se on tarpeen. Meidän olisi pitänyt vaatia enemmän. Olen kuitenkin tyytyväinen lopputulokseen. Se on voitto terveydelle ja ympäristölle.

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme toivon mukaan hyvin lähellä torjunta-aineita koskevan toimenpidepaketin hyväksymistä. Kaksi kompromissitekstiä, josta äänestetään täällä parlamentissa, vaikuttavat minusta tasapainoisilta ja tukemme arvoisilta. Tähän on useita syitä.

Edut tuottajille ja käyttäjille ovat merkittävät: Näitä etuja ovat hyväksyntämenettelyjen yksinkertaistaminen muun muassa kolmeen vyöhykkeeseen jaon ja siihen liittyvän vastavuoroisen tunnustamisen ansiosta. Itse kannatin vain yhtä vyöhykettä, mikä olisi varmistanut vielä suuremman yhdenmukaisuuden EU:n alueella, mutta jäsenvaltiot olivat hieman ylivarovaisia. Myyjien ja käyttäjien koulutusvaatimusten tiukentaminen (koulutuksessa heille opetetaan, kuinka torjunta-aineiden toimintaa voidaan ymmärtää ja kuinka niitä voidaan käsitellä nykyistä paremmin) takaa sekä entistä tehokkaamman terveydensuojelun myös taloudelliset hyödyt.

Myös eläintensuojelutyössä mukana olevien hyödyt ovat merkittävät erityisesti eläinkokeista saatujen tietojen levittämisen ansiosta. Terveyden- ja ympäristönsuojelun hyödyt ovat niin ikään hyvin merkittävät, sillä kaikkein vaarallisimmat aineet korvataan pitkän ajan kuluessa vähemmän haitallisilla aineilla.

Seuraavaksi on syytä ottaa esiin hormonaalisia haitta-aineita koskeva hyvin kiistanalainen kysymys. Näitä aineita ei ole toistaiseksi määritetty. Yhdessäkään lainsäädäntötekstissä ei käsitellä tätä kysymystä. Kompromissi antaa Euroopan komissiolle neljä vuotta aikaa luonnostella tieteeseen pohjautuvia ehdotuksia toimenpiteiksi, joiden tarkoituksena on määritellä hormonaaliset haittaominaisuudet. Tieteellisellä määrittelyllä hormonaaliset haitta-aineet voidaan luokitella niiden haitta-vaikutusten tai haittavaikutusten puuttumisen perusteella, ja teollisuudelle voidaan tarjota sen tarvitsema tieteellinen lainsäädäntökehys.

Kompromissitekstissä otetaan huomioon myös mehiläiskysymys ja mehiläisten keskeinen rooli ekosysteemeissä. Kompromissin sanamuoto yhdessä Euroopan komission julkilausuman kanssa ovatkin mielestäni iso askel eteenpäin. Aktiiviaineiden vaikutukset paitsi mehiläisten kokonaisvaltaiseen kehitykseen myös meteen ja siitepölyyn aiotaan ottaa huomioon. Haluan rauhoitella tiettyjä sidosryhmiä, jotka ovat epäilleet aktiiviaineiden ja kasvinsuojeluaineiden saatavuutta. Kompromississa otetaan huomioon heidän pelkonsa. Kolmen vyöhykkeen järjestelmä takaa jäsenvaltioiden mahdollisuuden sallia suuria määriä kasvinsuojeluaineita. Myös poikkeuksiin on mahdollisuus.

Vähäisen käytön kohdalla parlamentti on pyrkinyt siihen, että komissio laatisi piakkoin ehdotuksia EU:n rahaston perustamisesta. Tarkistuslausekkeessa Euroopan komissiota kehoitetaan analysoimaan tämän lainsäädännön vaikutuksia maatalouden monimuotoisuuteen ja kilpailukykyyn.

Lopuksi vielä eräs tärkeä asia, jonka kollegani ovat ottaneet esille. Kannustamme torjunta-aineiden valmistajia kehittämään uusia ja tehokkaita aineita, joissa otetaan huomioon ihmisten terveys ja ympäristönsuojelu.

Lopuksi haluan muistuttaa, että kasvinsuojeluaineet ovat eräänlaisia kasvien lääkkeitä, minkä vuoksi niitä olisi käytettävä vain valvotusti ja järkevästi. Näissä teksteissä tunnustetaan integroidun tuotannon merkitys ja korostetaan sitä entisestään terveen ja kestävä kehityksen mukaisessa maataloudessa. Olemme näissä kahdessa tekstissä onnistuneet tasapainottamaan keskenään terveyden- ja ympäristönsuojelun sekä viljelijöiden mahdollisuudet käyttää kasvinsuojeluaineita.

Haluan lopettaa sanomalla, että on ollut miellyttävää tehdä yhteistyötä kanssanne tämän vaikean asian parissa, hyvät kollegat. Yhteistyömme on ollut uskoakseni kuuntelemisen, yhteisymmärryksen ja yhteistyön

opettelua. Kiitoksia, hyvät kollegat. Onnittelut hyvästä työstä etenkin esittelijöillemme Christa Klassille ja Hiltrud Breyerille, jotka neuvottelivat hienosti pyrkiessään kompromissiin neuvoston kanssa.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, käymme keskustelua täällä parlamentissa maatalouden, ihmisten terveyden ja ympäristön kannalta tärkeän äänestyksen kynnyksellä. Selvyiden vuoksi on sanottava, että me kaikki lainsäätäjät, jotka olemme ottaneet esille ja puhuneet ongelmakohtista tämän lainsäädäntöprosessin kuluessa, olemme tehneet niin, koska olemme huolissamme maataloudesta ja elintarvikkeiden saatavuuden tulevaisuudesta.

Olen toki huolissani torjunta-aineiden mahdollisesta liikkäytöstä ja niiden vaikutuksista. Syöpatapaukset ovat epäilemättä lisääntyneet. Ilman, vesistöjen ja elintarvikkeiden torjunta-ainejäämät ovat lisääntyneet ja vahingoittaneet terveyttämme ja ympäristöämme. On muistettava, että viljelijöillä on kaikkein suurin yhteys torjunta-aineisiin. Tämän kannattamani lainsäädännön tarkoituksena on suojella kansalaisten terveyttä sekä ympäristöä ja maataloutta.

Lainsäätäjänä meidän on kuitenkin aina pyrittävä tasapainoon ja säädettävä lakeja vankan tieteen pohjalta. Emme voi eikä meidän pidä säätää lakeja teoreettiselta pohjalta. Jos loittonemme komission alkuperäisestä tieteeseen ja riskien analysointiin perustuvasta lähestymistavasta ja valitsemme sattumanvaraisuuden, kompastumme ensimmäiseen esteeseen. Ilman ympäristövaikutusarviointia, jota moni meistä on toistuvasti vaatinut, kukaan ei voi sanoa kiellettävien aineiden tarkkaa määrää.

Irlannissa on ainutlaatuinen lauhkea mutta sateinen ilmasto. Sen vuoksi perunamme ja talviviljalajikkeet ovat alttiita rikkaruohoille ja homesienen kaltaisille taudeille. Noin 22 aineen poistaminen (mukaan lukien Mancozeb ja Opus) vaikeuttaa torjunta-aineiden saantia.

Siten voidaan kysyä, mitkä ovat näkymät puolentoista vuoden kuluttua lainsäädännön antamisesta? Nykyisen lainsäädännön nojalla markkinoille saatetut torjunta-aineet pysyvät markkinoilla niiden lupien erääntymiseen asti. Jos me Irlannissa pystymme näyttämään toteen, että torjunta-ainetta, joka olisi pitänyt vetää pois markkinoilta, tarvitaan torjumaan kasvien terveyttä vakavasti uhkaavia sairauksia, ja ettei torjunta-aineelle ole turvallisempaa vaihtoehtoa, kyseiselle torjunta-aineelle voidaan antaa lupa toistuvasti enintään viideksi vuodeksi siitä huolimatta, että se on kielletty.

Tämä saattaisi toimia teoriassa. Se on saatava toimimaan myös käytännössä. Nykytilanteessa meillä ei ole varaa vähentää EU:n elintarviketuotantoa tai alentaa kilpailukykyämme markkinajohtoisella alalla. Meidän on painostettava ja vaadittava teollisuutta investoimaan vaihtoehtoihin ja biologisesti kestäviin tuotteisiin, jotka ovat ainakin yhtä tehokkaita ellei tehokkaampia kuin perinteiset tuotteet. Tässä meillä on ennakkotapaus. Olemme kaikki nähneet tapauksia, joissa ei-kemiallisia, luonnonmukaisia, halpoja ja tehokkaita suojaavia sumutteita käytetään maailmanlaajuisesti valkoisten viinirypäleiden suojelemiseen.

Kannatan parlamentin tarkistusta, jolla edetään mehiläisten suojelussa, koska mehiläiset ovat pölyttäjinä ratkaisevan tärkeitä viljelijöille ja ruoantuotannolle.

Lopuksi kehottaisin kollegoitani tukemaan UEN-ryhmän tarkistusta 182 ja hylkäämään ryhmätarkistuksen 169. Komissio ja sen asiantuntijat löytävät kyllä asianmukaisen tieteellisen pohjan hormonaalisille haitta-aineille neljässä vuodessa. Emme voi heikentää tieteellistä arviota epätieteellisellä määrittelyllä.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, halusin itse asiassa puhua Klassin mietinnöstä, mutta käytän nyt tilaisuuden hyväkseni vastatakseni edelliselle puhujalle.

Teidän pitäisi lukea tarkistus! Teidän mukanne olemme jättäneet tarkistuksen, jolla varmistetaan, ettei hormonaalisia aineita olisi enää markkinoilla neljää vuotta. Tarkistuksenne aiheuttaa juurin päinvastaisen tilanteen. Pyytäisin siis teitä lukemaan tarkistuksen uudelleen. Vedätte kenties tarkistuksenne pois huomenna, koska se on ristiriidassa sen kanssa, mitä totesitte hetki sitten.

Torjunta-aineteollisuus toivoo nimenomaan, ettemme aseta kriteereitä. Kaikkien täällä parlamentissa on luonnollisesti kysyttävä itseltään, ovatko he antautuneet torjunta-aineteollisuuden vaatimuksiin vai haluavatko he luoda lisäarvoa kansalaisten, heidän terveytensä ja ympäristön hyväksi. Tämä on ongelman ydin eikä mikään muu. Muutoin olemme toteuttaneet kaikki toimenpiteet maatalouden suojelemiseksi, kuten aina. Erityisesti Tanskan esimerkki on hyvin vaikuttava. Tanska on nimittäin onnistunut 20 vuodessa puolittamaan torjunta-aineiden käytön, kaksinkertaistamaan veden laadun ja puolittamaan torjunta-ainejäämät ilman, että tämä olisi koitunut tappioksi maataloudelle.

Seuraavaksi haluan kiittää esittelijä Klassia hänen työstään. Ryhmänä olisimme toki halunneet selkeät tavoitteet ja aikataulun. Toki toivomme kuitenkin, että tämä antaa jäsenvaltioille kimmokkeen kilpailla keskenään siitä, kuka on parhaiten valmistautunut ottamaan kasvinsuojelun ja kestävän hoidon todella vakavasti.

Olisimme myös toivoneet enemmän oikeuksia maatalousalueiden liepeillä asuville ihmisille. Tältä osin toivon myös, että Ison-Britannian High Courtin uraa-uurtava päätös rohkaista avoimesti ja tukea kansalaisia tietojen pyynnissä voisi kenties mahdollistaa myös sen, että yhä useampi kansalainen saisi näitä tietoja omassa jäsenvaltiossaan ympäri Euroopan. Olemme toivoakseni edistyneet hieman myös avoimuuden lisäämisessä.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL-ryhmän puolesta. (IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelu näistä toimenpiteistä – torjunta-aineita koskevasta direktiivistä ja asetuksesta – on ollut hyvin vaikea. Parlamentti teki aivan oikein vaatiessaan tehokasta ja ongelman tasalla olevaa lainsäädäntöä. Parlamentissa on väitelty asiasta, mutta ennen kaikkea neuvosto on harannut voimakkaasti vastaan, ja taloudelliset vaikuttajat ovat nousseet kiivaasti puolustamaan omia etujaan.

Meidän olisi sitä vastoin huolehdittava yleisistä eduista. Kuluttajien on voitava syödä torjunta-ainejäämistä vapaata ruokaa, ja kansalaisten olisi voitava nauttia luonnosta, jota ei ole pilattu näillä aineilla. Viljelijöiden olisi voitava työskennellä turvallisesti tuotteiden laadun parantamiseksi.

Maataloudessa käytetään aivan liikaa kemikaaleja, jotka ovat haitaksi ruoallemme, ympäristöllemme ja viljelijöillemme, jotka joutuvat maksamaan korkean hinnan näistä teollisuustuotteista. Kemikaalien käyttö liittyy vanhaan maatalousmalliin, jossa arvostetaan määrää laadun sijaan ja jossa tuotanto erotetaan maa-alueista, vuodenojoista ja työtekijöistä. Malli on kallis ja vahingollinen kaikille sen vuoksi, miten se vaikuttaa kasvihuoneilmiöön. Suunnitteilla oleva lainsäädäntö on siten osa yritystä saada aikaan uusi ja nykyaikainen sekä entistä terveellisempi laadukkaan maataloustuotannon malli, joka vastaisi kansalaisten ja ympäristön tarpeisiin ja synnyttäisi entistä enemmän työpaikkoja ja enemmän tuloja.

Voin todeta, että ponnistelumme ovat tuottaneet tulosta sekä esittelijöiden että kaikkien niiden asiantuntijoiden sinnikkyyden ansiosta, jotka ovat työskennelleet yhdessä neuvostossa olevien virkaveljiensä kanssa. Torjunta-aineiden käytön vähentäminen, ei pelkästään niihin liittyvien riskien vähentäminen, on lisätty niiden tavoitteiden joukkoon, jotka on tarkoitus täyttää pelkästään kansallisten suunnitelmien mukaisesti. Tämä koskee pääasiassa hyvin riskialttiita aineita.

Jos etusija annetaan ei-kemiallisille menettelyille sekä maaperän ja vesivarojen turvaamiselle ja koskemattomuudelle niin, että vältetään yhteisten luonnonvarojen, kuten veden saastumista, yksittäisten jäsenvaltioiden on otettava vastuu torjunta-aineiden vähentämiseksi ja niiden käyttämiseksi kestävän kehityksen mukaisesti. Torjunta-aineiden lentolevitys on käytännössä kielletty, mutta toteuttamiskelpoisten vaihtoehtojen puuttuessa paikalliselle väestölle on ilmoitettava etukäteen levityksen koostumuksesta, kerroista, voimakkuudesta ja ajankohdasta. Tiedottamista koskevissa oikeuksissa sekä tiedonsaannissa Internetin kautta on siten niin ikään edistytty.

Halusimme poistaa asetuksesta kolmen tarkasti rajatun vyöhykkeen järjestelmän, mutta neuvosto ei suostunut tähän, joten vyöhykkeet säilytetään. Tulos on siitä huolimatta merkittävä, sillä nämä toimenpiteet toteutetaan laittomien, väärennetyjen ja vaarallisten sekä muiden aineiden torjumiseksi. Tämä on todellinen askel eteenpäin, ja toivon, ettei parlamentin äänestyksestä tule kiistaa!

Johannes Blokland, *IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL)* Arvoisa puhemies, keskustelu kasvinsuojeluaineiden kestävästä käytöstä ja niiden hyväksymisestä markkinoilla on varsin monimutkainen. Hyvän ja pahan välisen tasapainon löytäminen on vaikeaa. Kemialliset aineet vahingoittavat ympäristöä ja ihmisten terveyttä, mutta maatalous ei tule toimeen ilman niitä, sillä satojen tautiriski olisi liian suuri. Se taas olisi vahingollista elintarviketuotannolle ja taloudelle.

Päätäjien ja poliitikkojen tärkein tehtävä olisikin löytää terveellinen tasapaino kestävän kehityksen ja maatalouden talouskysymysten välillä. Nykyisillä kompromissiin perustuvilla ehdotuksilla päästään mielestäni lähemmäksi tuota tasapainoa, joten voin hyväksyä ne. Olen iloinen esimerkiksi siitä, että riskien vähentäminen on säilytetty sen sijaan, että laskettaisiin vain torjunta-aineiden käytön vähentämisen varaan, koska käytännössä käytön vähentäminen ei yksistään takaa riskien vähenemistä. Joissakin tapauksissa torjunta-aineiden määrää voidaan vähentää, mutta kun niitä käytetään suurempina pitoisuuksina, se ei juurikaan hyödytä ympäristöä tai terveyttämme.

Olen mielissäni myös siitä, ettei luvan myöntämisestä ole rajoitettu niin paljon kuin ehdotettiin parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä. Torjunta-aineiden hyväksymiselle on asetettu ylimääräisiä rajoituksia, mikä on aivan oikein, eikä tämä aiheuta suhteetonta haittaa maataloudelle.

Haluan lausua vilpittömät kiitokseni molemmille esittelijöille yhteistyöstä ja ponnisteluista tähän tulokseen pääsemiseksi.

Ashley Mote (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, olen saanut tulvimalla viestejä viljelijöiltä ympäri Kaakkois-Englantia, sillä heidän mielestään tämä ehdotus on lähes katastrofaalinen. Se johtaa heidän mielestään satojen pienenemiseen ja hintojen nousuun sekä avaa tien tuojille, joilta ei vaadita samoja kriteerejä. Työpaikkoja menetetään, joistakin yksitöistä tulee tuottamattomia ja tuotanto pysähtyy. Vaalipiirissäni päädytään tuotannon lopettamiseen, koska joissakin tapauksissa ammattiviljelijöiden käyttämille keskeisille torjunta-aineille ei löydy vaihtoehtoja.

Useissa maissa kotimaatani lukuun ottamatta ympäristövaikutusarvioinnit ovat olleet toivottoman puutteelliset, ja sattumille altistuminen riskien arvioinnin sijasta on saanut kritiikkiä. Jos sattumankauppaa käytetään kriteerinä, yhtä hyvin voitaisiin kieltää bensiini ja kofeiini. Jopa tie on vastaan: tuhoeläinten torjunta vaikeutuu, ja biologinen monimuotoisuus heikkenee. Integroidut tuhoeläinten torjuntaohjelmat ovat jo vähentäneet torjunta-aineiden tarvetta. Tärkeää on se, että on vaihtoehtoja, ei määrää. Myös vuoroviljelyn edut ovat unohtuneet. Teillä ei ole mitään oikeutta tuhota Yhdistyneen kuningaskunnan maatalouden harvoja vielä voimissaan olevia osa-alueita vain hälventääksenne Tanskan haluttomuutta käsitellä pohjavedestä otettavaa juomavettä.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, esittelijämme ovat työskennelleet lujasti kompromissin hyväksi. Kompromissi ansaitseekin tukemme etupäässä siksi, että sillä pyritään kunnianhimoisten ympäristö- ja terveystavoitteiden saavuttamiseen, mutta myös siksi, että se on maatalouden ja talouden kannalta järkevä, mikä tarkoittaa, että siinä otetaan huomioon sekä ruokatuotannon varmistaminen että elinkelpoinen maatalous unionissa.

Kompromississa on nytkin kyse antamisesta ja ottamisesta. Minun on silti vaikea hyväksyä katkaisukriteerejä, koska olisin kaivannut tieteellisesti vankkoihin riskianalyysiin perustuvia valinnanmahdollisuuksia, vaikka minun on myönnettävä, että poikkeukset mahdollistavat asioiden sujumisen.

Myönteisistä seikoista haluaisin mainita etenkin seuraavat: Ensinnäkin jäsenvaltioilla on liikkumavaraa päättää torjunta-aineiden vähentämisen määrällisistä tavoitteista. Toiseksi unioni on jaettu kolmeen vyöhykkeeseen, joilla luvat tunnustetaan vastavuoroisesti, mikä tuo meitä lähemmäksi yhdistyneitä markkinoita, vähentää byrokratiaa ja mahdollistaa kasvinsuojeluaineiden saatavuuden entistä varhaisemmassa vaiheessa. Kolmanneksi olen tyytyväinen siihen, että jäsenvaltioilla on riittävästi joustovaraa päättää, miten vesiväylien ympärillä olevia puskurivyöhykkeitä hoidetaan. Myönteistä on myös se, että jäsenvaltiot voivat ryhtyä toimenpiteisiin helpottaakseen kasvinsuojeluaineiden käyttöä pienialaisten viljelykasvien yhteydessä. Tämä on erityisen tärkeää maille, joissa harjoitetaan tehomaataloutta pienillä maapalstoilla, joten toivon, että rahoitusta täydennetään riittävästi vähäisiä käyttötarkoituksia varten.

Hyvä ohjenuora kasvinsuojeluaineiden käytössä on: mahdollisimman vähän ja turvallisesti, mutta sen verran kuin tarvitaan kannattavan sadon turvaamiseksi. Pääsemme oikeanlaiseen tasapainoon, jos valvomme järkevästi ja tunnustamme sen merkityksen, jos ponnistelemme ammattimaisen ja valistuneen käytön hyväksi ja otamme huomioon myös sen, että maataloustuotantoa harjoitetaan maailmanlaajuisilla markkinoilla. Tästä syystä tämä kompromissi saa tukemme.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, ensinnäkin haluan kiittää esittelijöitä. Tiedämme tänään, että vaikka kasvinsuojelutuotteet ovat mahdollistaneet maataloustuotannon merkittävän kasvun, niillä on toisinaan myös hyvin kielteinen vaikutus ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Sen vuoksi nyt suunnitteilla olevan lainsäädännön ohella tarvitaan kipeästi myös epidemiologista rekisteriä, jonka avulla on mahdollista arvioida torjunta-aineiden käytön vaikutuksia sen perusteella, kuinka ammattilaiset ja heidän perheensä sekä luonnollisesti myös kuluttajat altistuvat niille. Joillakin alueilla on todettu erityyppisten syöpien erityisen nopea yleistyminen. Tämä koskee myös torjunta-aineita käyttävien henkilöiden ja etenkin viljelijöiden lapsia. Ihmisten tervettä koskevan keskeisen kysymyksen ohella olisi arvioitava myös torjunta-aineiden ympäristövaikutuksia. Meillä on jo tietoa eräiden kemiallisten aineiden haittavaikutuksista pohjavesistöön ja jokiin. Lisäisin vielä, että ehdotus jättää puskurivyöhykeasia kansallisten välimiesmenettelyjen ratkaistavaksi ei ole minusta tyydyttävä ratkaisu. Päinvastoin komission olisi oltava mielestäni erityisen valpas tässä asiassa.

Myös maaperän eroosio on lisääntymässä, mikä saattaa vaarantaa monien Euroopan unionin maa-alueiden käytön maataloudessa tulevana vuosikymmeninä. Maaperän hedelmällisyys on ova vauhtia heikkenemässä. Euroopan unioni toimii riskien vähentämiseksi, mikä on hyvä asia, mutta sen olisi myös autettava viljelijöitä vähentämään haitallisten torjunta-aineiden käyttöä tai lopettamaan niiden käyttö kokonaan. Tämä tavoite olisi sisällytettävä tulevaan yhteiseen maatalouspolitiikkaan, jossa olisi otettava taloudellisesti entistä paremmin huomioon korkealaatuisen tuotannon ja maatalouden välinen yhteys. Agronomian ja ekotoksikologian tutkimusta sekä viljelijöiden kouluttamista olisi hyödynnettävä uusien tuotantomenetelmien tukemiseksi alueiden ominaispiirteet huomioon ottavalla tavalla.

Lopetan mainitsemalla erään juuri levitykseen tulleen ja tämän illan aiheeseen sopivan elokuvan, jonka nimi on *Demain nos enfants nous accuserons* (Huomenna lapsemme syyttävät meitä).

Mojca Drčar Murko (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, yhdyin niihin puhujiin, joiden mielestä toisessa käsittelyssä löytynyt kompromissi on tasapainoinen, kun otetaan huomioon asian monimutkaisuus. Kompromissi raivaa tietä tulevalle kehitykselle, kohti entistä tehokkaampia ja turvallisempia kasvinsuojeluaineita. Kompromissi on myös tarpeeksi joustava estämään tilanteet, joissa tiettyjen torjunta-aineiden kieltäminen vahingoittaisi loppujen lopuksi maataloustuotteiden laatua.

Olen erityisen tyytyväinen komission alkuperäisen ehdotuksen parannukseen, jolla pyritään estämään päällekkäisiä testejä ja tutkimuksia sekä vähentämään eläinkokeita.

Toivon, että kompromissi vaikuttaa myös muihin asiaan liittyviin kysymyksiin, kuten kasvinsuojeluaineiden tietovaatimuksiin, joita tarkistetaan parhaillaan.

Vaikka torjunta-aineet ovat, toisin kuin kemikaalit, tarkoituksella myrkyllisiä ja niiden turvallisuutta on siten arvioitava erikseen, se ei oikeuta turhiin eläinkokeisiin eikä estä tieteellisen tiedon kehittämistä niin, että voidaan havaita muut turhat eläinkokeet ja vähentää niiden käyttöä edelleen tulevaisuudessa. On syytä muistuttaa, että uusien maataloudessa käytettävien torjunta-aineiden tai kasvinsuojeluaineiden kehittäminen ja rekisteröinti saattavat vaatia useita erillisiä ja usein päällekkäisiä eläinkokeita jopa 12 000 eläimellä.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, torjunta-aineet ovat vahingollisia ympäristölle ja eläimille. Haluaisin muistuttaa, että vanhentuneiden torjunta-aineiden säilytysolot ovat monissa maissa sellaiset, että aineet ovat vaaraksi ympäristölle ja ihmisille. Köyhillä mailla ei ole varaa ongelman ratkaisemiseen ilman unionin tukea.

Torjunta-aineiden kestävä kehityksen mukainen käyttö on siten tärkeä asia. Torjunta-aineiden käyttäjien valistaminen ja kouluttaminen ovat ratkaisevassa asemassa, samoin kuten heidän tukemisensa agroteknisin palveluin. Osa asiantuntijoista on sitä mieltä, että torjunta-aineita käytetään usein huomattavasti enemmän kuin on tarpeen. Tämä on yleistä pienimuotoisten käyttäjien kohdalla, koska heillä ei ole riittävää agroteknistä tietoa monista aineista.

Muita tärkeitä kysymyksiä ovat torjunta-aineiden tuominen markkinoille, torjunta-aineiden tieteellinen tutkimus sekä monenlaiset toimet, joilla pyritään lieventämään tehokkaiksi osoittautuneiden torjunta-aineiden vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Haluan kiittää esittelijöitä Christa Klassia ja Hiltrud Breyeria heidän mietinnöistään. Haluan myös todeta, että näissä direktiiveissä on järkeä, jos ne todella pannaan täytäntöön ja jos niistä tulee osa maatalouden käytäntöä.

UEN-ryhmä tukee direktiiviä.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Arvoisa puhemies, torjunta-aineiden kestävä ja riskien vähentämiseen tähtävää käyttöä käsittelevä direktiivi sekä asetus torjunta-aineiden markkinoille saattamisesta ovat äärimmäisen tarpeellisia ja hyödyllisiä. Elintarvikkeiden kestävä tuotanto ja kuluttaminen on loppujen lopuksi ihmisten perusoikeus. Käsittelemme nyt kahta parlamentin ja neuvoston välistä kompromissia. Ryhmämme hyväksyy molemmat, vaikka olisimme luonnollisesti toivoneet nykyistä tiukempaa lopputulosta. Olin itse asiassa varsin hämmästynyt viljelijöiden eturyhmien ja torjunta-aineteollisuuden edustajien asenteesta ja kiihkeistä vastalauseista tässä asiassa, kun otetaan huomioon, että lait, joista äänestämme huomenna, takaavat kansalaisten ja ympäristön suojelun parantumisen ja lisäävät lopulta myös innovointia sekä korvaavien tuotteiden turvallisuutta.

Kukaan ei voi enää tukea viljelijöiden eturyhmien väitteitä siitä, että yli puolet torjunta-aineista poistuu käytöstä. Itse asiassa jopa maatalousjärjestöt myöntävät nykyisin, että vain yhdeksän prosenttia torjunta-aineista on sellaisia, jotka on poistettava käytöstä, mutta ei välittömästi vaan asteittain usean vuoden kuluessa. Ratkaisevaa tässä asiassa on, kuten ennenkin, kansalaisten terveyden suojeleminen karsinogeenisiltä

aineilta, jotka saattavat aiheuttaa muutoksia DNA:ssa, heikentää hedelmällisyyttä tai järkyttää hormonijärjestelmää. Asiaa koskevat kompromissit ovat siten hyödyllisiä, koska niissä otetaan asianmukaisesti huomioon viljelijöiden tilanne. On sovittu jopa siitä, että jos jokin tietty viljelyala on vaarassa joutua vaikeuksiin, on mahdollista laatia erillinen toimintasuunnitelma, jolla kyseiselle alalle annetaan lisäaikaa.

Minusta tämä on hyödyllinen ja kannatettava kompromissi ekologian ja maatalouden talouskysymysten välillä.

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - (EN) Arvoisa puhemies, meillä on paljon esimerkkejä EU:n järkevästä ympäristöpolitiikasta, joka parantaa kansalaisten elämää kaikkialla Euroopan unionissa. Lisäksi on tietenkin monta esimerkkiä tapauksista, joissa EU toteuttaa tarpeettomia byrokraattisia toimia sekä rajoittaa mahdollisuuksia tukea maaseutujemme taloutta ja elämäntapaa. Valitettavasti pelkään, että tämä torjunta-ainepaketti saattaa kuulua jälkimmäiseen ryhmään.

Totean olevani huolissani näistä toimista, koska haluan tehdä selväksi, etten ajattele teollisuutta vaan maatalousväestöä – viljelijöitä, joille ihmisten terveys on aivan yhtä tärkeää kuin muillekin kansalaisille ja joilla ei ole sen suhteen mitään pahoja aikeita. Haluan edellisten puhujien muistavan tämän.

Tässä paketissa ei ole riittävästi tieteellistä tarkkuutta, jota sekä terveytemme että taloutemme puolustaminen edellyttää. Riittämättömästä kurinalaisuudesta on osoituksena, ettei asiasta ole tehty perusteellista vaikutusten arviointia, jossa otetaan huomioon ympäristöön, terveyteen, talouteen ja maaseutualueiden kestävyyyteen kohdistuvat vaikutukset.

Pelkään, että tällä paketilla on päinvastainen vaikutus sen taustalla olevien edistysellisten aikeiden vuoksi. Hyvä aikomus luoda aiempaa kestävämpi maaseutu voi lopulta heikentää sitä, koska jo nyt vaikeuksissa olevalle viljelijäväestölle määrätään liian tiukkoja sääntöjä.

Olen kuunnellut tarkkaavaisesti irlantilaisien maanviljelijöiden yksimielisiä näkemyksiä, ja heillä on mielestäni syytäkin olla huolissaan tästä paketista. Näillä toimilla ei nähdäkseni suojella kansalaistamme ja maaseutuväestön etuja pitkällä aikavälillä.

Kolmenvälisissä neuvotteluissa vahvistettu kanta parantaa ehdotusta, mutta asetetusta on vielä muutettava, jotta siinä otetaan huomioon todelliset huolenaiheet.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Arvoisa puhemies, on harvinaista, että kaltaiseni vannoutunut euroskeptikko voi kehua ehdotusta ja kehottaa parlamenttia äänestämään sen puolesta. Tämä johtuu siitä, että käsittelemme rajatylittäviä ympäristöongelmia ja sisämarkkinoiden toimintakykyä. Ehdotukset ovat yleensä kuitenkin liian byrokraattisia, mutta tämä ehdotus ei ole.

Siinä vältetään tarpeetonta byrokratiaa. Esittelijämme on oikeilla jäljillä. Suosituksessa ehdotetaan tiukkaa ja tarkkaa valvontaa. Alkoholin ja tupakan kaltaisten myrkkujen käytön on oltava henkilökohtainen päätös, mutta myrkyllisyyttä vastaan on voitava suojautua kollektiivisesti. Tällaista käytäntöä ehdotetaan.

Ehdotuksessa ehdotetaan joustavuutta, vastavuoroista tunnustamista, vyöhykejakoja ja jäsenvaltioiden oikeutta kieltää muitakin kuin ehdotukseen sisältyviä torjunta-aineita, mikä on erinomainen asia. Jo hyväksytyille torjunta-aineille myönnettyä lupaa ei peruuteta. Suhtaudun tähän itse asiassa varauksellisesti. Tällaisin myrkkyyhin on suhtauduttava erittäin tiukasti.

Kollegamme Mote totesi, että kansalaiset saattavat ostaa tuotteita muista valtioista, kun EU:ssa tiukennetaan sääntöjä. En usko, että näin käy. On tärkeää, että tuotteesta ilmenee, että se on peräisin EU:n jäsenvaltioista. Silloin ihmiset ostavat nimenomaan tällaisen tuotteen. Kehotan näin ollen parlamenttia äänestämään tämän erinomaisen kompromissin puolesta.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tietenkin kiittää esittelijöitä ja kehua sopimusta, johon päästiin heidän komission ja neuvoston avustuksella tekemänsä merkittävän työn ansiosta. Tämä on minulle todellakin erityisen tärkeä sopimus, koska se on tasapainoinen sopimus, jossa otetaan huomioon jokaisen edut. Siinä toisin sanoen pyritään suojelemaan kuluttajien terveyttä – kuluttajien, jotka huolestuvat heti, kun torjunta-aineet mainitaan ja kun he kuulevat, että torjunta-aineiden jäämät saastuttavat

hedelmiä, vihanneksia ja viljakasveja. Näin ollen on erittäin tärkeää, että sopimuksen tavoitteena on vähentää torjunta-aineiden käyttöä sekä poistaa karsinogeeniset ja genotoksiset aineet.

Ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojeleminen, mehiläisongelman huomioon ottaminen sekä vesien ja maa-alueiden suojeleminen ovat tietenkin keskeisiä näkökohtia. On tärkeää suojella myös maanviljelijöitä, joihin tällaisten torjunta-aineiden käyttö vaikuttaa ensimmäiseksi, jotka ovat tyytyväisiä lainsäädännön yhdenmukaistamiseen ja menettelyjen yksinkertaistamiseen ja jotka saavat käyttää edelleen tiettyjä aineita voidakseen harjoittaa maataloutta, mutta sellaista maataloutta, jonka toivomme olevan kestävä. Maataloudessa tarvittavan kemianteollisuuden on samoin kehitettävä ja löydettävä vaihtoehtoisia ratkaisuja. Tämän tekstin ansiosta vaaran ja riskin käsitteiden välillä ei voi enää olla sekaannusta. Torjunta-aineet ovat epäilemättä vaarallisia, mutta niiden käyttötavasta riippuu, ovatko ne riski alan ammattilaisille, kuluttajille ja ympäristölle. Näin ollen on tärkeää varmistaa, että ammattilaiset saavat asianmukaista koulutusta, että kansalaisille tarjotaan tietoa ja että annetaan parhaita käytänteitä koskevaa opetusta.

Lopuksi totean, että tuonnin valvontaa on ehdottomasti yhdenmukaistettava, sillä emme voi edellyttää maanviljelijöiltämme tiettyjä asioita ja tuoda edelleen Euroopan unioniin lainsäädäntömme vastaisia tuotteita. Tämä voisi tehdä kilpailusta epäoikeudenmukaista.

Thomas Wise (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, en tiedä, mitä on meneillään, mutta mieleeni tulee Vladimir Iljitš Lenin, jonka kuuluisimpia sanontoja on "huonompi on parempi". Parlamenttikauteni viimeiset kuusi kuukautta ovat alkamassa, ja huomaan, että kyse on nimenomaan tästä. Huonompi on parempi! Se on mielestäni parempi, sillä kun ihmiset ymmärtävät, miten haitallisesti EU vaikuttaa heidän tuloihinsa, toimeentuloonsa ja elintarvikkeiden tuotantoon, tulemme paremmin toimeen ilman sitä. Tämä on minun kantani.

Suosituksessa ei olla tietoisia vaarasta tai riskistä. Niiden välillä ei voida tehdä eroa. Minäpä selvitan, mitä tarkoitan. Ulkona on jäistä – se on vaara. Siihen liittyy se riski, että kaadun kotiin kävellessäni. Kumpakaan tapausta varten ei voida antaa lainsäädäntöä.

Tämä ehdotus vahingoittaa elintarvikkeiden tuotantoa. Maanviljelijät joutuvat lopettamaan toimintansa. Elintarvikkeiden hinnat nousevat etenkin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Äänestän vastaan, koska huonompi on parempi, ja kun tämä viesti leviää, me britit lähdemme EU:sta.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijöitä ja varjoesittelijöitä. Aikaansaatu kompromissi edistää mielestäni aiempaa kestävämpää maataloutta, jota tarvitaan kipeästi. On itsestään selvää, että torjunta-aineilla on keskeinen merkitys ehkäistäessä tauteja ja tuholaisvitsauksia, mutta kemialliset torjunta-aineet myös saastuttavat ympäristöä ja voivat olla haitallisia terveydelle. Tavallisen ja luonnonmukaisen viljelyn välistä kuilua on siksi tärkeää kaventaa vastuullisesti. Ehdotetussa lainsäädännössä tehdään nimenomaan näin, ja se toteutetaan lähinnä kolmella toimenpiteellä, joilla on tässä yhteydessä tärkeä merkitys.

Ensinnäkin jotkin vaarallisimmat kemialliset torjunta-aineet kielletään. Poikkeuksia sallitaan, jos vaihtoehtoja ei ole vielä saatavilla. Tulppaanien viljely ei näin ollen vaarannu, mutta sille ei olisi haittaakaan, jos myrkkyyjä hieman vähennettäisiin.

Toiseksi – ja tämä on vähintään yhtä tärkeää – lainsäädäntöön on sisällytetty kannustimia, joilla edistetään aiempaa kestävämpien tuotteiden ja vähän viljelyistä viljelykasveista valmistettavien tuotteiden kehittämistä. Tällaisia vähän viljeltäviä viljelykasveja ovat esimerkiksi tomaatti, ruusukaali ja tulppaani. Monet puutarhaviljelijät pelkäsivät, että tämä lainsäädäntö vaarantaisi tällaisten viljelykasvien viljelyn, mutta pelko on onneksi osoittautunut perusteettomaksi. Sillä on itse asiassa päinvastainen vaikutus, koska asetuksessa säädetään sellaisen erityisrahaston käyttöönotosta, jolla edistetään vähän viljeltäville viljelykasveille soveltuvien tuotteiden tutkimusta.

Kolmas – samoin merkityksellinen – toimenpide on, että jäsenvaltiot veloitetaan tässä yhteydessä laatimaan suunnitelmia kemiallisten torjunta-aineiden käyttöön liittyvien riskien vähentämiseksi. Kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä vähennetään kaikkialla, mutta erityisesti riskiryhmien käytössä olevilla alueilla, kuten koulujen läheisyydessä. Tämäkin on tärkeää.

Kaikista näistä toimista on hyötyä ympäristön ja kansanterveyden kannalta. Jos minä olisin saanut päättää, olisin kieltänyt samalla neurotoksiset aineet, sillä ne voivat vaikuttaa ihmisten hermoston toimintaan, eikä niitä siksi saisi levittää viljelykasveihin.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, eurooppalaisten pitäisi olla nyt tyytyväisiä komission, neuvoston ja tietenkin parlamentin esittelijöiden tekemään erittäin järkevään torjunta-aineita koskevaan sopimukseen, johon tämän keskustelun perusteella liittyi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa harjoitettua erittäin voimakasta ja tehokasta edunvalvontaa.

Käsiteltävänä on siis lainsäädäntöpaketti, jossa terveys ja ympäristö sovitetaan yhteen kilpailukyvyyn ja innovoinnin kanssa sen sijaan, että ne asetettaisiin vastakkain, kuten aivan liian usein on tapana tehdä. On tärkeää pitää mielessä, että vaikka kyseessä olevilla noin 800 kemiallisella molekyylillä on epäilemättä merkitystä tuholaisien torjunnassa, monet vastustavat nykyään väestön altistamista vältettävissä oleville terveysriskeille. Ajattelen tietenkin ennen kaikkea maanviljelijöitä, jotka altistuvat muita enemmän tietyille haitallisille aineille, syöpää aiheuttaville, perimää vaurioittaville ja lisääntymiselle vaarallisille aineille (CMR) sekä hormonaalisesti haitallisesti vaikuttaville aineille.

WHO:n luvut kertovat paljon: tuholaiset aiheuttavat vuosittain miljoona vakavaa myrkytystapausta ja noin 220 000 kuolemantapausta. Nykyään kyseenalaistetaan tämä ajattelutapa, jonka mukaan kemikaaleja käytetään kaikkeen, aiheutetaan cocktail-vaikutus ja maataloutta tarkastellaan lyhyellä aikavälillä. Nyt on meneillään välttämätön suunnan muutos, jossa saadaan huomenna muodollisesti kunnianhimoinen, realistinen, määrätietoinen ja nykyaikainen torjunta-ainepolitiikka – tietenkin vain, jos kompromissi hyväksytään täysistunnossa. Tämä politiikka on kunnianhimoinen, koska eurooppalaiset haluavat meidän tavoin eroon vaarallisista tuotteista. He kannattavat myös lentolevityksen kieltämistä ja suojelun lisäämistä julkisilla alueilla. Se on realistinen, koska siinä otetaan huomioon taloudelliset elinkaaret. Kaksi kolmasosaa markkinoille saatetuista aineista on turvallisia, minkä vuoksi niille on myönnetty kymmenen vuotta voimassa oleva lupa, joka voidaan uusia, eikä valmistajilla ole perusteltua syytä huoleen.

Arvoisa puhemies, totean lopuksi, että tämä torjunta-ainepaketti on nykyaikainen, koska torjunta-aineiden yhdenmukainen hallinnointi on uuden maatalouspolitiikan oleellinen tekijä, joka edellyttää, että Euroopassa käytetään aiempaa vähemmän aiempaa parempia torjunta-aineita.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin kolme asiaa tässä keskustelussa, jossa käsitellään torjunta-aineiden kestäväää käyttöä ja kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia suosituksia.

Keskustelun aiheena olevat säännökset koskevat ensinnäkin ainoastaan kahta kemiallisten tuotteiden käyttövaihtelua, nimittäin niiden markkinoille saattamista ja sen jälkeistä käyttöä. Toistaiseksi ei ole asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tällaisten aineiden markkinoilta poistamista ja hävittämistä. Kotimaassani Puolassa kasvinsuojeluaineiden hävittäminen on suuri asia. Tarvitsemme ensisijaisesti huomattavasti taloudellista tukea emmekä lisää säännöksiä. Paikallisviranomaiset, joiden alueella tällaisten aineiden kaatopaikat sijaitsevat, tarvitsevat taloudellista avustusta jätteen hävittämiseen. Toiseksi olisi toivottavaa, että yksittäiset jäsenvaltiot voivat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tehdä lopullisen päätöksen kemiallisen tuotteen käytön vahvistamisesta, rajoittamisesta tai luvan epäämisestä markkinoillaan. Kolmanneksi toivon, että parlamentissa hyväksyttävillä ratkaisuilla luodaan kaikille eurooppalaisille maanviljelijöille tasapuoliset edellytykset käyttää kasvinsuojeluaineita. Lisäksi uskon, että tällaisten aineiden myyntiin ja käyttöön liittyvät laittomat käytännöt onnistutaan minimoimaan.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, suosituksen sisältyvät ehdotukset ovat oikeanlaisia, ja haluan kiittää esittelijöitä niistä. Komissio on oikeassa siinä, että torjunta-aineet liittyvät lähinnä yhteiseen maatalouspolitiikkaan, mutta pitää yhtä lailla paikkansa, että ympäristön ja kansanterveyden olisi oltava tällaisen direktiivin pääasiallisena oikeusperustana. Sen soveltamisalaa ei voida rajoittaa pelkästään markkinoiden yhdenmukaistamiseen tai kilpailukykyä koskevaan ongelmaan. Tästä ovat osoituksena Ranskan syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Martiniquen ja Guadeloupen tapaukset. Martiniquella kloridekonimolekyyli, jonka remanenssia ei tiedetä, on saastuttanut epämääräiseksi ajaksi 20 prosenttia maa-alueesta eli 20 prosenttia saaren pinta-alasta – yhteensä 1 000 neliökilometrin suuruisen alan. Kyseinen molekyyli on saastuttanut maa-alueen lisäksi pintaveden, jotkin pohjavesialueet ja rannikon meriveden, ja aiheuttaa suurta vahinkoa taloudellemme. Kuka ajattelee nykyisiä kansanterveysongelmia? Ellei ole jo liian myöhäistä, kehotan parlamenttia perehtymään Martiniquen tapaukseen, jonka Ranska tuntee erittäin hyvin.

On oleellista, että direktiivillä vähennetään huomattavasti kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä etenkin edistämällä kestäviä vaihtoehtoisia ratkaisuja, kuten luonnonmukaista viljelyä ja biologisten torjunta-aineiden käyttöä. Tämä on kunniaksi parlamentille. Kuten useaan otteeseen on jo todettu, emme saa myöskään unohtaa, että torjunta-aineet vahingoittavat eläimiä, etenkin mehiläisiä. Parlamentin on tärkeää suhtautua

varovasti myös vapaan kaupan tuotteisiin, erityisesti sellaisista valtioista peräisin oleviin maataloustuotteisiin, joissa torjunta-aineita käytetään leväperäisesti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, meille on yhteistä se, että haluamme suojella terveyttä, mutta meidän on muistettava, että nimenomaan maanviljelijät tuottavat terveytemme perustan muodostavat hyvät, tuoreet ja ravitsevat elintarvikkeet. Kotimaani on erittäin kostea. Maanviljelijämme joutuvat jatkuvasti kamppailemaan sienitautien kanssa. Hyönteiset tulevat ja menevät, mutta sienikasvustot tulevat ja pysyvät. Jos sienimyrkyt kielletään tai niitä on laimennettava, perunan- ja viljanviljelystä voi tulla mahdotonta Irlannissa, mutta ehdotetulla lainsäädännöllä on jo muita vaikutuksia.

Tiedotusvälineissämme julkaistaan jo artikkeleita, joissa geneettisesti muunnellun perunan viljelyn sanotaan olevan ratkaisu EU:n määräämiin torjunta-ainerajoituksiin. Mikä vahingoittaa enemmän mehiläisiä ja ympäristöä: irlantilaisen maanviljelijöiden jatkama torjunta-aineiden vastuullinen käyttö vai geneettisesti muunnellut viljelykasvit? Sanotaan, että torjunta-aineet voivat hajottaa DNA:n. Geneettinen muuntaminen perustuu DNA:n hajottamiseen. Nyt on tärkeämpää kuin koskaan tehdä täydellinen vaikutusten arviointi.

Fernand Le Rachinel (NI). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neuvoston, parlamentin ja komission kolmikantaneuvottelujen jälkeen 18. joulukuuta hyväksytty torjunta-aineita koskeva teksti vaikuttaa tasapainoiselta.

Siinä otetaan todellakin huomioon sekä maanviljelijöiden edut että välttämätön ympäristönsuojelu, joka käsittää myös suojelualueet. Olen seurannut tätä asiaa tarkasti ja olen tyytyväinen saavutettuun tulokseen, koska sen ansiosta maanviljelijät voivat harjoittaa taloudellista toimintaansa, eikä heitä rangaista kieltämällä kokonaan torjunta-aineet ja kasvinsuojeluaineet, joita valvotaan tiukasti.

Huomaan tässä yhteydessä, että kotiseudullani Normandiassa toimivat happamien hedelmien ja vihannesten tuottajat ovat olleet jo usean vuoden ajan ympäristöä säästävien maatalousmenetelmien kärjessä. Neuvosto ja parlamentti ovat onneksi tehneet äärimmäisen hyödyllisen sopimuksen tänä epävarmana aikana, jota ovat pahentaneet YMP:n tase ja maatalousbudjettiin liittyvät uhat.

Lopuksi totean, että olemme aina maanviljelijöiden tukena ja puolustamme heidän työvälineitään ja heillä yhteiskunnassa olevaa korvaamatonta tehtävää, joka koostuu ennen kaikkea lähimmäisten ruokkimisesta sekä maaseudun säilyttämisestä ja maaperän kehittämisestä kaikkien hyväksi. Ekologien harjoittaessa vastuutonta painostusta on lohduttavaa, että terve järki on voittanut.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestämme huomenna uusista kasvinsuojelua koskevista säädöksistä. Tämä aihe herättää väestössä aina suuria tunteita. Tämä näkyi myös parlamentissa käydyissä keskusteluissa. Haluamme kaikki lähiseudulla tuotettuja tuoreita, terveellisiä ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita, joissa ei ole vaarallisia kasvinsuojeluaineiden jäämiä. Kolmikantaneuvotteluissa saavutettu tulos luo sille edellytykset. Uusi kasvinsuojeluasetus on suuri edistysaskel kuluttajien ja terveyden suojelun tehostamisessa.

Poikkeusperusteita vahvistettaessa tieteelliset perusteet asetettiin taas poliittisten dogmien edelle. Kolmikantaneuvottelujen tulos on valtavan suuri edistysaskel parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulokseen verrattuna. Lähes 80 prosenttia kaikista tehoaineista kuuluu kiellon ulkopuolelle, sillä kiello koskee vain sellaisia aineita, jotka vaarantavat ihmisten terveyden tai ympäristön, ja tämä perustuu tieteellisiin seikkoihin. Kasvinsuojeluaineita on näin vastedeskin riittävästi käytettävissä kestävä hallintaa varten. Todella vaaralliset aineet kuitenkin kielletään.

Tulevaisuudessa ei ole enää 27:ää kansallista lupaviranomaista vaan ainoastaan kolme lupavyöhykettä kasvinsuojeluaineiden hyväksymistä varten. Samaa vyöhykkeeseen kuuluvien jäsenvaltioiden on tällöin lähtökohtaisesti tunnistettava luvat vastavuoroisesti. Uudella kasvinsuojeluaineita koskevalla asetuksella toteutetaan jo kauan perustellusti vaadittu yhdenmukaistaminen kasvinsuojelualalla. Saamme näin yhdenmukaisen korkean suojelutason, eikä kestävä maataloustuotanto vaarannu Euroopassa. Saamme nyt todelliset sisämarkkinat ja yhdenmukaiset kilpailuolot, ja terveyden suojele tehostuu huomattavasti. Tämä on hieno saavutus kuluttajien ja maanviljelijöiden kannalta. Paljon kiitoksia.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) On tärkeää, että kasvinsuojeluaineita käytetään tehokkaiden maatalousmenetelmien mukaisesti, jotta voidaan tuottaa riittävästi laadukkaita elintarvikkeita sekä suojella tehokkaasti kuluttajien terveyttä ja ympäristöä.

Kestävä maatalous voidaan taata vähentämällä torjunta-aineiden käyttöön liittyviä riskejä ja vaikutuksia sekä asettamalla tavoitteita, joilla pyritään vähentämään torjunta-aineiden käyttöä.

Euroopan unionissa syötävissä elintarvikkeissa on paljon torjunta-aineita, koska olemme riippuvaisia tällaisista kemiallisista tuotteista, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti kansanterveyteen, vaikka niitä tarvitaankin tuholaisten torjuntaan ja tuotannon tehostamiseen.

Joidenkin jäsenvaltioiden, myös Romanian, maatalousmaassa on paljon tuholaisia, jolloin torjunta-aineet vaikuttavat parhaalta keinolta hävittää tuholaiset.

Tästä syystä torjunta-aineiden yhdenmisen hallinnoinnin täytäntöönpanoa, vaihtoehtoisten aineiden käyttöä ja riskien hallintaa koskevat ehdotukset edistävät sopivien maataloustuotteiden tuotantoa, jossa otetaan huomioon turvallisuus ympäristön ja kansanterveyden kannalta sekä vähennetään näin riippuvuutta kasvinsuojeluaineista.

Koska Romanian maatalousmaassa on paljon tuholaisia, meidän on käytettävä lentolevitystä. Kun direktiivi tulee voimaan, lentolevitystä käytetään ympäristön asianmukaisen suojelun varmistamiseksi kuitenkin vain, jos tuholaisten torjuntaan ei ole toteutuskelpoisia vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Olen tyytyväinen kompromissiin, jota useimmat poliittiset ryhmät ovat kannattaneet. Sillä varmistetaan myös tasapaino kasvinsuojeluaineiden saatavuuden ja epäsuoraan elintarvikkeiden riittävyyden välillä, autetaan ylläpitämään eurooppalaisten maanviljelijöiden kilpailukykyä sekä tehostetaan ympäristön ja terveyden suojelua.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kasvinsuojeluaineet olivat ja ovat edelleen oleellisia maataloustuotannon välineitä. Maanviljelijät tarvitsevat vähimmäisvalikoiman kasvinsuojeluaineita, koska kyse on kotimaisen kulttuurimaiseman suojelusta, laadukkaiden elintarvikkeiden tuotannosta ja luonnonvarojen suojelusta.

Keskustelemme kemikaaleista liian usein hyvin irrationaalisella tasolla. Meidän on ajateltava ja toimittava rationaalisesti, jotta voimme saavuttaa järkeviä tuloksia. Parlamentin alkuperäisen kannan vaikutukset olisivat olleet kohtalokkaita. Jos kasvinsuojeluaineet kiellettäisiin laajasti, maataloudesta saatavat sadot pienenisivät ja elintarvikkeiden hinnat lopulta nousisivat. Olen siksi iloinen, että kolmikantaneuvotteluissa päästiin hyväksyttävään kompromissiin. On myönteistä, että onnistuimme säilyttämään kolmen vyöhykkeen järjestelmän, vaikka jäsenvaltioille sallitaankin huomattavia poikkeuksia. Rohkea askel johdonmukaiseen sisämarkkinaratkaisuun näyttäisi tässä vaiheessa erilaiselta.

Saavutettujen hyväksyttävien kompromissien ohella emme saa ennakoida hormonitoimintaa häiritsevien aineiden lopullista määritelmää, vaan komissiolle on todellakin annettava neljä vuotta aikaa laatia tieteellisiin tietoihin perustuva määritelmä. Liioittelemme muuten ennalta varautumisen periaatetta.

Minusta on valitettavaa, ettei nyt tehdyn sopimuksen vaikutuksia arvioida.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme saattamassa päätökseen työmme sellaisten uusien tehtävien parissa, joissa säännellään ihmisten terveyden kannalta tärkeitä asioita Euroopan unionissa. Kompromissit, jotka toivottavasti hyväksytään, ovat mielestäni järkeviä. Niillä on varmistettava, että käyttöön otettavilla rajoituksilla edistetään terveyttä vaarantamatta Euroopan maatalouden kehitystä.

On kuitenkin tärkeää pitää mielessä, että kaikista tällaisista muutoksista, joilla pyritään parantamaan maatalouden turvallisuutta, aiheutuu huomattavia lisäkuluja. Ne tulevat maanviljelijöiden maksettaviksi, ja heidän edellytetään samalla parantavan kilpailukykyään maailmanlaajuisilla markkinoilla. Maanviljelijämme joutuvat maksamaan enemmän turvallisemmista torjunta-aineista. Toistan, mitä olen todennut parlamentissa jo monta kertaa aiemmin. Meidän on pyrittävä kaikkiin keinoin ottamaan käyttöön maanviljelijöitä ja elintarvikkeiden tuottajia koskevat tiukat standardit. Samoja standardeja on kuitenkin sovellettava myös elintarvikkeita Euroopan unionin ulkopuolelta tuoviin tahoihin. Muuten standardien tiukentamista koskevalla toimillamme on kielteinen vaikutus.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, nyt esillä oleva lainsäädäntöpaketti ei ole mielestäni vielä tasapainoinen. Tässä keskustelussa on mielestäni tullut esiin kaksi hullutusta. Ensimmäinen niistä on EU:n säälittävä yritys kiirehtiä kieltämään monia kasvinsuojeluaineita pysähtymättä edes tekemään vaikutusten arviointia ja piittaamatta siitä, ettei korvaavia aineita ole saatavilla ja että kotimaisten elintarvikkeiden tuotanto, etenkin vilja- ja vihannesala, kärsii voimakkaasti. Tämä vain lisää riippuvuutta tällaisiin asioihin välinpitämättömästi suhtautuvista valtioista tuotavista tuotteista.

Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on puhuttu paljon tieteestä, mutta mikä on sellainen tiede, jossa ei tehdä asianmukaista vaikutusten arviointia?

Toinen hullutus on se, että etenkin kotimaani, johon nämä ehdotukset vaikuttavat ehkä eniten, on alistunut neuvostossa näistä asioista toimitettuun määränestystäänestykseen siten, ettei ehdotuksia luultavasti voida enää vastustaa. Tämä tilanne johtuu idioottimaisesta alistumisesta määränestystäänestykseen, ja jotkut vielä sanoisivat Lissabonin sopimuksen nojalla, että tähän kategoriaan olisi osoitettava yhä enemmän aineita.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olemme saavuttaneet tasapainoisen kompromissin, minkä vuoksi myös kannatan sitä. Haluan tässä yhteydessä kiittää kaikkia sen laadintaan osallistuneita. Kuten olemme kuulleet keskustelun aikana, tämä asia on herättänyt paljon tunteita, mutta siinä onnistuttiin silti sovittamaan yhteen tämän lainsäädännön eri suojelutavoitteet.

Euroopan unioni saa nyt maailman edistyskellisimpien joukkoon kuuluvan kasvinsuojelulainsäädännön, mikä on erittäin myönteistä. Suojelutavoitteet, kuten terveyden suojelu, sisämarkkinatavoitteet ja tietenkin ympäristönsuojelu, oli tärkeää saada keskenään tasapainoon, mutta myös yksittäisten suojelutavoitteiden välillä saavutettiin tasapainoinen tulos. Meidän oli tärkeää noudattaa eri periaatteita, esimerkiksi sitä, että kaikki perustuu tosiasioihin ja tieteellisiin tietoihin eikä tuntemuksiin, sekä sitä, että sovellamme edelleen riskiin perustuvaa lähestymistapaa emmekä vaaraan perustuvaa lähestymistapaa. Tämä on äärimmäisen tärkeää koko lainsäädäntöhankkeen toteutettavuuden ja myöhemmän täytäntöönpanon kannalta.

Samalla on muistettava, ettemme suosi täytäntöönpanovaiheessa tuontituotteita ja saata kansallista tai eurooppalaista tuotantoa epäedulliseen asemaan. Tässä komissiolla on kuitenkin vielä paljon tehtävää. Nämä periaatteet otettiin kaiken kaikkiaan tasapainoisesti huomioon. Juuri sen vuoksi kompromissi onkin hyväksyttävä. Yksityiskohtien osalta mielestäni on erityisen tärkeää, että jäsenvaltioille taataan pohjavesien suojelussa tarvittava joustavuus ja mahdollisuus soveltaa toissijaisuusperiaatetta, jotta ne voivat ottaa huomioon maansa erityisolot. Alankomaita ei voida verrata tässä yhteydessä Saksaan eikä Maltaan tai Kreikkaan. Lisäksi on tärkeää, että Natura 2000 -alueilla ja lintujensuojelualueilla käytetään mahdollisimman vähän torjunta-aineita. Jäsenvaltioilla on tässäkin yhteydessä riittävästi harkintavaltaa toteuttaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet. Kaikkien on joka tapauksessa syytä kannattaa tätä kompromissia.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijöitä erinomaisista suosituksista. Aikaa on vähän, joten käsittelen ainoastaan Klahin suositusta ja otan esiin joitakin direktiiviehdotuksessa olevia puutteita.

Direktiivissä säädetään torjunta-aineiden jakelijoille ja ammattimaisille käyttäjille tarkoitettu koulutus- ja lupajärjestelmästä. Ehdotetussa järjestelmässä olisi kuitenkin edellytettävä, että jäsenvaltiot tunnustavat vastavuoroisesti todistukset, jotka annetaan torjunta-aineiden käyttöä koskevan koulutuksen päätteeksi. Direktiivissä on myös säännöksiä, jotka koskevat kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaa torjunta-aineiden levityskaluston teknistä tarkastusta ja huoltoa. Niitä olisi mielestäni asianmukaista säännellä yhteisön laajuisesti. Jos tällaiset tarkastukset perustuisivat kansainvälisiin säännöksiin, jäsenvaltioiden olisi ilman muuta tunnustettava tulokset vastavuoroisesti. Tämä on erityisen tärkeää rajaseudulla sijaitsevien peltujen ja virallisen kasvinsuojelutoiminnan yhteydessä. Haluan esittää lopuksi vielä yhden varauksen. Direktiivissä ei oteta huomioon metsänsuojeluun liittyviä erityisololoja. Metsiä ei voida säilyttää ilman torjunta-aineiden lentolevitystä.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, alankomaalaisena parlamentin jäsenenä olen seurannut tätä lainsäädäntöprosessia tarkasti ja huolellisesti. Alavan kotimaani tilanne on hyvin erikoislaatuinen. Toisin kuin muualla Euroopassa, Alankomaissa ei voida käyttää EU:n määräämiä puskurivyöhykkeitä kaikkien vesistöjen varrella. Se ei toimisi. Se estäisi tavanomaisen kestävä tuotannon maataloudessa ja puutarhanviljelyssä. Alankomaat tunnetaan kuitenkin myös vähän viljellyistä viljelykasveista, kuten tulppaaneista, sipuleista ja sikurista. Meidän on kiinnitettävä siksi erityistä huomiota kompromissin sanamuotoon. Nyt tehtävä kompromissi on huomattavasti parempi kuin esittelijä Breyerin ehdotus, josta äänestettiin valiokunnassa. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenenä äänestin tuolloin ehdotusta vastaan. Ehdotukseen on nyt sisällytetty järkeviä siirtymäsäännöksiä, jotka voivat yhdessä innovaatiotuotteiden ja korvaavien tuotteiden kanssa hyödyttää alan toimijoita. Vähän viljellyille viljelykasveille perustettava rahasto antaa lisäksi piristysruiskeen vaihtoehtoisille tuotteille. Myös tunnustamista ja hyväksymistä koskevat EU:n kolme järjestelmää ja vyöhykettä soveltuvat huomattavasti paremmin yhteen nykykäytännön kanssa.

Haluan tuoda esiin vielä yhden huolenaiheen, nimittäin Euroopan unionin ulkopuolelta tuotavien tuotteiden hyväksymisen. Olemme taitavia luomaan oikean tasapainon kansanterveyden ja käytännön sovellettavuuden välille, mutta miten menetellään EU:n ulkopuolelta tuotavien tuotteiden kanssa? Tämä kilpailuasema sekä

rinnakkainen tuonti ja kaupankäynti olisi mielestäni otettava esiin WTO:ssa, jossa tällaisista asioista keskustellaan.

Voimme hyväksyä ehdotuksen. Haluan kiittää esittelijöitä ja erityisesti Christa Klafia ja Erna Hennicot-Schoepgesia heidän tässä yhteydessä toteuttamistaan toimista. Jäljelle jää enää yksi maanviljelijöille merkityksellinen huolenaihe, nimittäin se, että me harjoitamme kestäväää maataloutta, mutta entä kaikki muut? Tämä ongelma on vielä ratkaisematta, ja haluaisin kuulla mielipiteenne asiasta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hyvät kollegat, elintarvikkeiden turvallisuus on Euroopan unionin keskeisiä tavoitteita, mutta tämä on keuhko kompromissi. Unkari vastustaa tätä ehdotusta neuvostossa, ja unkarilaiset Euroopan parlamentin jäsenet tekevät samoin parlamentissa, koska ehdotus vahingoittaa Euroopan maataloutta.

Meillä on kaksi erityisen merkityksellistä ongelmaa. Vyöhykejärjestelmä on keinotekoinen ja Euroopan unionin toissijaisuusperiaatteen vastainen, ja kuten alankomaalainen kollegani äsken totesi, se estää joustavan toiminnan. Järjestelmästä on haittaa Euroopan maataloudelle myös siksi, että riskit lisääntyvät, resistenssi voi parantua, tuotantokustannukset nousevat, ja kuten monet kollegat ovat maininneet, kolmansien maiden tuotteita ei voida valvoa. Direktiivistä aiheutuu näin ollen äärimmäisen vakavia vaaroja.

Lopuksi totean, että äärimmäisillä ympäristöä koskevilla toimilla on se vaikutus, että kasvinsuojeluaineiden rajoitukset lisäävät muuntogeenisten organismien käyttöä, mikä ei ole toivottavaa Euroopassa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää näiden kahden tärkeän suosituksen parissa työskennelleitä. Joidenkin tänä iltana esittämistä huomautuksista voisi saada sellaisen käsityksen, ettei EU voi nykyään valvoa millään lailla tällaisten kemikaalien markkinoille saattamista ja käyttöä, mutta totta kai se voi! Meillä on nimenomaan voimassa tiukat elintarvikkeissa olevia jäämiä koskevat säännöt. En siksi edusta tämäniltaisessa keskustelussa kumpaankaan ääripäätä – en etenkin niitä, joiden mielestä elintarvikkeiden tuotannossa ei tarvita kasvinsuojeluaineita, enkä niitä, joiden mielestä nämä kaksi säädöstä ovat katastrofi Euroopan maataloudelle ja elintarvikkeiden tuotannolle.

Olen hieman huolissani siitä, että komission jäsen Dimas toteaa ihmisten olevan huolissaan torjunta-aineista. Tämä voi toki pitää paikkansa, mutta miten oikeutettuja nämä huolet ovat? Mitä komissio on tehnyt osoittaakseen kuluttajillemme, että valtaosa elintarvikkeistamme tuotetaan käyttämällä sellaisia aineita, joiden ansiosta saamme laadukasta ja turvallista ravintoa? On totta, että jotkin kemikaalien ainesosat ovat erittäin vaarallisia, mutta niiden käytöstä aiheutuvat riskit riippuvat siitä, miten niitä käytetään ja noudatetaanko elintarvikkeissa olevien jäämien enimmäismääriä. Ainakin oman kokemukseni perusteella tällaisia aineita käyttävät ovat hyvin koulutettuja. Meidän on ehkä vain tehostettava muissa jäsenvaltioissa annettavaa koulutusta.

Kaikkiaan 22 ainetta aiotaan kieltää. Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa ollaan valtavan huolissaan viljan- ja perunanviljelystä. Meidän on pohdittava seuraavia kysymyksiä. Reagoivatko maatalouskemian tuotantolaitokset tuottamalla uusia tuotteita? Komissiolla ei ole vastausta tähän kysymykseen. Toimivatko poikkeukset? Mitä tapahtuu, jos vaihtoehtoja ei ole? Tätä on mielestäni pohdittava, koska haluamme jatkaa Irlannissa viljan ja perunan tuotantoa. Tuontielintarvikkeet ovat todellinen kysymys, ja haluan vielä puhua niistä muutaman sekunnin. Voisimme edistyä tässä asiassa, jos komissio tekisi yhteistyötä EU:n elintarviketuottajien kanssa. Ei ole yksinkertaisesti hyväksyttävää, että komissio vain istuu täällä ja toteaa, että aineiden käyttö aiotaan kieltää Euroopassa, mutta Euroopan unionin ulkopuolelta voidaan edelleen tuoda elintarvikkeita, joissa on käytetty kyseisiä aineita. Emme ole tällöin kilpailukykyisessä asemassa, eikä tällaista voida hyväksyä, joten pyydän teitä käsittelemään tätä asiaa vielä tämäniltaisessa keskustelussa.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan puhua Breyerin suosituksista. Eurooppalaiset maanviljelijät tietävät erittäin hyvin, että kasvinsuojeluaineiden käytössä on kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisten terveyteen ja ympäristönsuojeluun. Alalla ollaan kuitenkin erittäin huolissaan, koska Euroopan parlamentti ei ymmärrä, millaisia vaikutuksia tällä lainsäädännöllä voi olla.

Vaikutusten arvioinnin mukaan kasvinsuojeluaineiden puutteen vuoksi jatkossa on erittäin vaikeaa torjua tuholaisia ja tauteja, jotka vaikeuttavat monien elintarvikkeiden – erityisesti kaikkien Välimeren alueen tuotteiden – viljelyä sekä koristekasvien ja leikkokukkien kasvatusta.

Tiedän aivan hyvin, että kolmikantakeskusteluissa tehty sopimus syntyi hankalien neuvottelujen tuloksena, minkä vuoksi esittelijät ansaitsevat tunnustusta työstään. On kuitenkin otettava huomioon, että

hormonaalisesti haitallisesti vaikuttavien aineiden tilapäisen määritelmän vuoksi häviää paljon tehoaineita, erityisesti hyönteismyrkkyjä, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä maanviljelyssä.

Tuottajilla on oltava käytettävissään riittävästi tehoaineita, jotta he voivat suojella kasvejaan tehokkaasti ja turvallisesti taudeilta ja tuhohaitoilta. On pidettävä mielessä, että vaara ei useinkaan aiheudu itse tuotteesta vaan sen väärinkäytöstä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluvat espanjalaiset jäsenet kannattavat edellä mainituista syistä ehdotuksia, joissa vaaditaan vaikutusten arviointia. Aion äänestää jäsen Sturdyn esittämien allekirjoittamieni tarkistusten puolesta, jotka koskevat hormonaalisesti haitallisesti vaikuttavia aineita, sekä niiden tarkistusten puolesta, joissa kannatetaan kasvinsuojeluaineiden asettamista saataville hätätilanteessa.

Jos tämä asetus hyväksytään tehdyn sopimuksen perusteella, elintarvikkeiden tuotanto vähenee ja hinnat nousevat. Tällöin joudumme tuomaan elintarvikkeita, joita emme tuota, ja ne on käsitelty nimenomaan niillä tuotteilla, jotka nyt aiotaan kieltää.

Robert Sturdy (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Breyerin suosituksesta puheen ollen kysyn komissiolta, miksi se vastustaa vaikutusten arviointia. Mikä on niin tärkeää tai huolestuttavaa, että komissio vastustaa sitä?

Ei ole tieteellistä näyttöä siitä, että jotkin käyttämistämme tuotteista vaarantavat kansanterveyden. Jotkin niistä ovat vaarallisia, mutta kieltolistalla on myös varsin monta vaaratonta ainetta. Mieleeni tulee erityisesti niin kutsuttu Triasol, joka on erittäin tärkeä Euroopan unionin vehnän tuotannossa. Tarkoitan selkeästi, että olette epäonnistuneet. Komissio on pettänyt kansalaiset, kun se ei onnistunut estämään muuntogeenisten organismien tuloa Euroopan unioniin, ja komissio myöntää tämän. Olette myöntäneet, ettette onnistuneet estämään muuntogeenisten organismien tuloa Eurooppaan. Epäonnistuitte, kun laadin torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevan mietintöni. Paikalla on komission jäsen terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastosta. Hän puhuu juuri, mutta ehkäpä hän voisi lopetettuaan kuunnella, mitä minulla on sanottavana. He eivät ole onnistuneet valvomaan enimmäismäärän torjunta-aineita sisältävien tuotteiden tuontia. Niitä on supermarkettien hyllyillä.

Jos nämä tuotteet kielletään Euroopan unionissa, mitä aiotte siis tehdä tuonnille? Aiotteko vain todeta, ettei sillä ole oikeastaan väliä, koska näitä tuotteita tulee joka tapauksessa Eurooppaan? Aiotteko antaa asian vain olla ja olettaa, etteivät ihmiset välitä?

Maanviljelijät ovat olleet kaikkialla Euroopan unionissa kaikkein vastuuntuntoisimpia toimijoita elintarvikkeiden tuotannossa, ja tällä lainsäädännöllä periaatteessa sanomme heille, että he ovat tyhmiä eivätkä välitä. Kukaan järjissään oleva maanviljelijä ei käyttäisi kansanterveydelle vaarallista kemikaalia. Tästä on tehty valtavasti tutkimuksia.

Esitän vielä pari ajatusta tästä asiasta. Aiomme kieltää muniville kanoille tarkoitetut häkit, mutta aiotte sallia poikkeuksen. Tämä on kuitenkin tärkeää ihmisille. Minusta on huolestuttavaa, ettei komissio ole toistaiseksi onnistunut panemaan mitään lainsäädäntöämme täytäntöön. On äärimmäisen tärkeää, että maanviljelijöille annetaan mahdollisuus osoittaa itselleen ja muille, että nämä tuotteet ovat turvallisia.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Jotkin hälyttävät terveyttä koskevat suuntaukset johtuvat pitkälti torjunta-aineiden vastuuttomasta käytöstä. On selvää, ettei terveys voi parantua ja syöpatapaukset vähentyä, kun elintarvikkeissamme on yhä enemmän myrkyjä. Puhun keskeisestä ympäristö- ja terveysasiasta, minkä vuoksi pelkistä kosmeettisista muutoksista ei ole apua, vaan koko kehitysmallin on muututtava.

Kollegojeni Klačin ja Breyerin sekä varjoesittelijöiden tekemä työ on oikeansuuntainen askel, ja haluan lausua siitä suuret kiitokset. Minusta on ilahduttavaa, että molemmissa suosituksissa määritetään useita toiminta-aloja sekä käsitellään torjunta-aineiden valmistajia, myyjiä ja käyttäjiä. Vaadimme kuitenkin myös määrällisiä tavoitteita sisältävien kansallisten toimintasuunnitelmien käyttöönottoa.

Mielestäni on erittäin oleellista, että naapureille tiedottaminen on sisällytetty ehdotukseen, koska sillä voi olla tärkeä merkitys ihmisille ja erityisesti mehiläisille. Tämä tarkoittaa, että vahinko voidaan estää helposti keskittymällä vain sen mahdollisiin aiheuttajiin. Direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää kansallisiin toimintasuunnitelmiinsa säännöt, jotka koskevat tiedottamista naapureille. Minusta olisi parempi säätää, että niiden on tehtävä niin.

Olen vakuuttunut, että kasveja voidaan suojella myös käyttämällä aiempaa enemmän muita kuin kemiallisia, toisin sanoen biologisia ja mekaanisia, tuotteita.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, vajaa vuosi sitten keskustelimme tässä istuntonsalissa siitä, mitä teemme elintarvikkeiden turvallisuutta koskevalle maailmanlaajuiselle ongelmalle ja onko maailmassa riittävästi ruokaa, ja olimme siitä valtavan huolissamme. Tästä on kulunut nyt vajaa vuosi, ja keskustelemme tänä iltana lainsäädännöstä, jonka vuoksi elintarvikkeiden tuotanto saattaa tosiasiasa vähentyä Euroopan unionissa. Elintarvikkeiden tuotanto on kuitenkin hyve, sillä on muistettava, että ellemme me eurooppalaiset tuota niitä, meillä on luultavasti varaa maksaa niistä, toisin kuin kehitysmailla.

Tämä lainsäädäntö vaikuttaa eniten viljelykasveihimme – ei ainoastaan vehnään, kuten Robert Sturdy totesi – vaan erityisesti myös perunaan. Viimeiset kaksi kesää ovat olleet Pohjois-Euroopassa kaikkien aikojen huonoimmat. Olemme joutuneet käyttämään sienimyrkkyjä homeen vähentämiseen ja ylipäätään perunan kasvattamiseen. Arvoiset komission jäsenet, jos eurooppalaiset eivät syö perunaa, niin mitä he syövät? He syövät riisiä ja pastaa, joista – etenkin riisistä – on kova puute kehitysmaissa.

Robert Sturdyn toteamuksista puheen ollen monet käyttämistämme torjunta-aineista ja sienimyrkyistä eivät aiheuta ongelmia, jos niitä käytetään asianmukaisesti ja jos niille määrätään asianmukainen varoaika, ja käyttämällä näitä erikoiskemikaaleja voidaan tuottaa erittäin hyviä elintarvikkeita. Jos uhoatte estävänne nimenomaan tämäntyyppisillä kemikaaleilla käsiteltyjen elintarvikkeiden tuonnin, se ei pidä paikkaansa! Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että jos näitä kemikaaleja on käytetty asianmukaisesti, voitte todellakin testata Rotterdamin sataman kautta tulevaa vehnää niin paljon kuin haluatte, mutta ette löydä siitä jäämiä. Meidän on siis mielestäni todellakin ymmärrettävä, että Euroopassa on tuotettava elintarvikkeita ja että niitä on tuotettava turvallisesti. Meidän on myös varmistettava, että kemikaalien käyttöä vähennetään, kuten jo teemme, ja että maanviljelijöitä opetetaan levittämään niitä asianmukaisesti. Tätäkin ollaan jo toteuttamassa.

Kehotan teitä näin ollen tekemään asianmukaisen vaikutusten arvioinnin, koska teitte sellaisen viimeksi kaksi vuotta sitten. Meillä on ollut kaksi ennätyksellisen märkää kesää, joten asiaa on tarkasteltava uudelleen. Kehotamme teitä todellakin tekemään asianmukaisen vaikutusten arvioinnin.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Struan Stevenson on antanut minulle kaksi puheminuuttia, koska hän ei päässyt paikalle. Voinko käyttää ne PPE-DE-ryhmän puheaikana?

Puhemies. – (DE) Olkaa hyvä!

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, liioiteltujen väitteiden vuoksi tämän hankalan keskustelun eri vaiheissa on ollut vaikea erottaa totuus fiktiosta. On totta, että maatalouskemikaalien käyttöä on valvottava. Olemme kaikki siitä yhtä mieltä, ja jos niitä ei käytetä kestävästi, ne voivat olla vaarallisia käyttäjälle ja ympäristölle. Jos niitä kuitenkin käytetään kestävästi ja jos jäämien enimmäismääriä ja varoaikaa noudatetaan, niihin ei liity juurikaan riskiä ja ne ovat kuluttajalle täysin riskittömiä.

Suurta huolta aiheuttaa ehdotus, jonka mukaan tehoaineen hyväksyntäpäätökset tehdään aineen luontaisten ominaisuuksien perusteella, jolloin noudatetaan vaaraan perustuvaa lähestymistapaa eikä riskinarviointiin perustuvaa tieteellistä periaatetta.

Puhdas alkoholi on vaarallista. Jos juodaan puhdasta alkoholia, tiedämme, mitä tapahtuu. Kun sitä laimennetaan riittävästi esimerkiksi 4:ään tai 12 prosenttiin ja käytetään kestävästi, se ei aiheuta juurikaan riskiä. Sanoisin, että nämä ovat kaksi eri asiaa.

EU:n vaikutusten arviointia onkin jo käsitelty. Myös hormonaalisesti haitallisesti vaikuttavien aineiden tieteellisestä määritelmästä ja sen puuttumisesta on puhuttu. On kuitenkin myönteistä, että poikkeuskauden ansiosta alalla voidaan investoida erittäin tarpeelliseen tutkimukseen ja kehitykseen sekä kehittää uusia tuotteita ja toimivia vaihtoehtoja. Kehotan maatalouskemian tuotantolaitoksia ja niiden CERP-yhteisöä tarkastelemaan tätä alaa ja investoimaan siihen.

Se kummallisuus, että sallimme tuontielintarvikkeet, joissa on käytetty yleisesti kasvinsuojeluaineita, mutta emme anna omien maanviljelijöidemme käyttää niitä, on edelleen yksi tämäntyyppiseen lainsäädäntöön liittyvä mysteeri ja suuri ongelma. Nykyinen ehdotus on kuitenkin mielestäni alkuperäistä huomattavasti tasapainoisempi, ja olen valmis tukemaan sitä.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, asianomaisille sidosryhmille on mielestäni tärkeää selittää lainsäädäntöprosessin varhaisessa vaiheessa, miksi sääntelyä tarvitaan.

Vaalipiirini koostuu pääasiassa maaseutualueista, joten varsin monet vaalipiirissäni asuvat erittäin huolestuneet maanviljelijät ovat ilmoittaneet minulle vastustavansa tätä lainsäädäntöä.

Maanviljelijöillä on yleisesti ottaen sellainen käsitys, että säännöksiä annetaan mielivaltaisesti Brysselistä käsin ilman alhaalta ylöspäin suuntautuvaa vaikutusta. Olen siksi vakaasti sitä mieltä, että jäsenvaltioiden hallitusten on pyrittävä huomattavasti aktiivisemmin selvittämään nämä asiat asianomaisten sidosryhmien kanssa. Ne eivät saa valita helpointa tietä ja sysätä vastuuta niin kutsutuille Brysselin byrokraateille. Jäsenvaltioidenhan on viime kädessä pantava nämä toimet täytäntöön, ja niillä on käytettävissään paikallisia edustajia, jotka voivat selittää asioita maanviljelijöille.

On tärkeää, ettei EU:n elintarvikkeiden tuottajille aseteta liikaa säännöksiä verrattuna niihin, jotka saattavat tuotteensa markkinoille EU:n ulkopuolelta. Kaikissa ehdotuksissa on otettava tasapuolisesti huomioon kuluttajat, maanviljelijät ja ympäristö, mutta meidän on myös varmistettava, että kaikkien sidosryhmien saatavilla on oikeaa tietoa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvät kollegat, lääkärinä tiedän erittäin hyvin, että velvollisuutenamme eurooppalaisia kuluttajia kohtaan on poistaa sellaiset kasvinkäsittelyaineet, joiden haitallisuudesta on tieteellistä näyttöä. Arvostan samalla sitä, että esittelijät ovat onnistuneet löytämään tasapainoisen ratkaisun uuteen lainsäädäntöön, jolla alan teollisuutta motivoidaan etsimään ja kehittämään turvallisempia vaihtoehtoisia torjunta-aineita. Siihen asti on myönnettävä poikkeuksia, joita kosteasta ilmastosta kärsivät valtiot tarvitsevat, ja eteläisten valtioiden on yksinkertaisesti ymmärrettävä tämä. Vaadin, että jäsenvaltiot ja komissio tekevät perusteellisia ja tiukkoja tarkastuksia varmistaakseen, ettei Euroopan unionin ulkopuolisista valtioista tuotavia elintarvikkeita ja kukkia ole käsitelty kielletyillä torjunta-aineilla ja sienimyrkyillä. Kyse ei ole vain elintarvikkeissa olevien jäämämäärien mittaamisesta. Emme saa hyväksyä, että eurooppalaisilla maanviljelijöillä on näin epätasa-arvoiset kilpailuedellytykset. Minunkin mielestäni komissiota on arvosteltava siitä, ettei se ole toteuttanut vaikutusten arviointia, minkä vuoksi emme valitettavasti voi vastata kaikkiin kansalaisten esiin tuomiin tähän lainsäädäntöön liittyviin huolenaiheisiin. Kannatan pohjimmltani sitä, että näihin huoliin reagoidaan.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, yhteinen maatalouspolitiikka on vahingoittanut valtavasti Yhdistyneen kuningaskunnan maataloutta, mistä on aiheutunut suunnattomat taloudelliset kustannukset.

Nyt käsittelemme torjunta-aineita koskevia ehdotuksia. Arvioiden mukaan 15 prosenttia torjunta-aineista saatetaan kieltää nyt esillä olevan direktiivin vuoksi. Tällaisen kiellon vuoksi vehnäsadon arvioidaan pienenevän 26–62 prosenttia, perunasadon 22–53 prosenttia ja joidenkin muiden vihannesten satojen 25–77 prosenttia. Vähittäishinnat nousevat tällöin pilviin, mistä kaikkein vähävaraisimmat kärsivät eniten.

Mietin, voisivatko esittelijät mainita nimeltä yhtään henkilöä, joka on kärsinyt näiden torjunta-aineiden vaikutuksista tai kuollut niihin. Todennäköisesti eivät! Voin kuitenkin kertoa, että vaalipiirissäni on paljon ihmisiä, joilla ei ole varaa kalliimpiin ruokalaskuihin.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Olen iloinen, että kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevassa direktiivissä tämä asia, etenkin puskurivyöhykkeiden koon määrittäminen ja vyöhykkeiden osoittaminen, on sisällytetty pääosin jäsenvaltioiden vastuualueeseen. Kannatan sitä, että jäsenvaltiot veloitetaan laatimaan kansallisia toimintasuunnitelmia, ja tuen ehdotusta, jonka mukaan lainsäädännössä on pyrittävä ensisijaisesti vähentämään tällaisten tuotteiden käyttöä. Olen tyytyväinen myös lentolevityksestä tehtyyn kompromissiin.

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetusta direktiivistä totean, että ehdotus on periaatteessa järkevä siltä osin kuin siinä käsitellään sellaisten tuotteiden kieltämistä ja asteittaista korvaamista, joilla on vakavia vahingollisia vaikutuksia ihmisten terveyteen. Kolmansista maista tulevien aineiden valvonta voi kuitenkin olla ongelmallista.

En hyväksy kolmen vyöhykkeen järjestelmään perustuvaa kasvinsuojeluaineiden lupamenettelyä. Ei tarvitse olla kasvinsuojelun asiantuntija kauhistuakseen ajatuksesta, että esimerkiksi Unkari kuuluisi samaan vyöhykkeeseen kuin Irlanti, jossa on hyvin erilaiset sääolot ja maataloustuotannon edellytykset.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin asian, josta ei ole vielä tänään keskusteltu tässä yhteydessä. Toivon, että Eurooppaan saadaan lopulta jälleen järkevä kompromissi. Mitä kaikkea olemme tehneet tähän mennessä? Muistamme kuukausia kestäneet keskustelut, joissa esitettiin ankaria moitteita puolin ja toisin. Tiedotusvälineet ovat olleet tästä kaikesta hyvin innoissaan. Ne ovat saaneet kuluttajat epävarmoiksi ja toteamaan jälleen yhteen ääneen, että Euroopan unioni tekee kaiken väärin ja että

se toimii pikemminkin kansalaisia vastaan kuin heidän puolestaan. Olemme nyt lopulta päässeet jossain määrin järkevään kompromissiratkaisuun – joka tapauksessa sellaiseen, jota kannatetaan laajalti. Mitä siis jää keskimäärin jäljelle? Vähän tai ei mitään!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Komissio, neuvosto ja parlamentti ovat nyt ensimmäistä kertaa omaksuneet näin perusteellisen ja laajan lähestymistavan elintarvikkeiden laatua ja turvallisuutta koskeviin säännöksiin. Kolmen vuoden työ saatetaan päätökseen parlamentin huomisessa äänestyksessä. Tehtävämme on varmistaa, että etenkin elintarviketuotannon kaltaisella arkaluonteisella alalla säännökset ovat selkeitä, turvallisia ja tietoon perustuvia. Minä ja joukko muita parlamentin jäseniä korostamme siksi, että torjunta-aineiden käyttöä koskevan asetuksen vaikutuksia on seurattava jatkuvasti.

Väitämme, että vankkaan tietämykseen perustuvat säännökset saavat kuluttajat luottamaan tieteellisiin tietoihin perustuvaan torjunta-aineiden käyttöön. Saavutettu kompromissi auttaa parantamaan väestön terveyttä, mutta lisää tuotantokustannuksia. Meidän on pidettävä tämä mielessä keskustellessamme yhteisen maatalouspolitiikan määrärahoista. Haluamme myös selvittää, ovatko tuontielintarvikkeet Euroopan unionissa sovellettavien tiukkojen säännösten mukaisia. Kehotan kannattamaan yhdessä muiden jäsenten kanssa esittämiämme tarkistuksia 179, 180 ja 181.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, täytyy sanoa, että olen erittäin huolissani tänä iltana käsiteltävänäme olevasta ehdotuksesta ja sen vaikutuksista maataloutemme tulevaisuuteen.

Haluan saada kirjatuksi pöytäkirjaan, että kannatan jäsen Sturdyn esittämiä tarkistuksia, jotka olen allekirjoittanut ja joita tuen mielelläni. Ne nähdäkseni ainakin tukevat kyseistä alaa tulevaisuudessa.

Tarvitsemme ja vaadimme lainsäädäntöä, mutta sen on oltava asianmukaista. Sillä ei saa vahingoittaa tuotantoa. On laadittava tehokas vaikutusten arviointi, jotta tiedämme, millaisia vaikutuksia lainsäädännöllä on. Sitä nimenomaan vaaditaan ja tarvitaan, eikä sitä ole toistaiseksi tehty. Tarvitsemme lisää tosiasioita emmekä fiktiota, ja tosiasioita on tietenkin tarkasteltava perusteellisesti.

Euroopan unionin ei ole järkevää säätää itseään ulos toiminnasta, koska emme voi valvoa tuontituotteita. Komissio soveltaa selvästikin erilaisia sääntöjä siihen, mitä se vaatii Euroopan unionissa ja mitä se päästää Euroopan unioniin. Seurauksena on ainoastaan se, että ihmiset lähtevät EU:sta.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tämänpäiväisessä keskustelussa puhuneita erittäin hyödyllisistä huomautuksista. Hyväksytty teksti on erittäin onnistunut kompromissi, jonka perusteella jäsenvaltiot ovat velvollisia laatimaan kansallisia toimintasuunnitelmia, joissa asetetaan määrällisiä tavoitteita riskien rajoittamiseksi.

Kansallisten toimintasuunnitelmien nojalla jäsenvaltiot ovat velvollisia myös valvomaan sellaisten torjunta-aineiden käyttöä, jotka ovat toisinaan aiheuttaneet erityisiä ongelmia, sekä asettamaan tiettyjen torjunta-aineiden käytön rajoittamista koskevia tavoitteita. Asiassa on siis tapahtunut huomattavaa kehitystä, josta on Euroopan unionin kansalaisten terveyden ja ympäristön suojelun lisäksi taloudellista hyötyä, koska jäsenvaltioiden terveydenhuoltomenot pienenevät. Lisäksi torjunta-aineiden käyttö vähenee uuden lainsäädännön ansiosta.

Ehdotettuun kompromissipakettiin sisältyy kansallisten toimintasuunnitelmien ohella myös joitakin muita tärkeitä näkökohtia. Ennaltaehkäisyyn periaatetta on sovellettava. Integroidussa tuholaisen torjunnassa etusijalle asetetaan muut kuin kemialliset kasvinsuojelumenetelmät.

Asukkaiden ja sivullisten suojelua on tehostettu siten, että kansallisiin toimintasuunnitelmiin voidaan sisällyttää säännöt, jotka koskevat tiedottamista tuulikulkeumalle mahdollisesti altistuvilla henkilöillä, ja ettei lentolevitystä sallita asuinalueiden lähellä.

Kaikkien torjunta-aineiden jakelijoiden, ei ainoastaan ammattimaisille käyttäjille myyvien, on varmistettava, että joillakin henkilöstöön kuuluvilla on erityinen pätevyytodistus – joka tietenkin tunnustetaan vastavuoroisesti, kuten eräs jäsen totesi – jotta he voivat tarjota torjunta-aineita koskevaa tietoa ja neuvoa kuluttajia. Vain tietyntyyppiset pienet jakelijat vapautetaan tästä vaatimuksesta.

Lentolevitystä koskevasta kiellosta totean, että vapautuspyyntöjen käsittelystä on päästy kompromissiratkaisuun. Vapautuksissa noudatetaan kaksivaiheista menettelyä. Ensin laaditaan yleinen lentolevityssuunnitelma, joka viranomaisten on nimenomaisesti hyväksyttävä. Tämän jälkeen esitetään lentolevitystä koskevia yksittäisiä erityispyyntöjä, joissa noudatetaan yleissuunnitelman hyväksymisehtoja.

Haluan lopuksi lisätä, että komissio on tyytyväinen neuvottelujen tulokseen ja voi siksi hyväksyä kaikki ehdotetut kompromissitarkistukset.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Androula Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia antoisasta osallistumisesta tähän erittäin mielenkiintoiseen keskusteluun. Komissio on pitänyt tätä asiaa erityisen tärkeänä, ja olen itse sitoutunut korkeimpaan kansanterveyden tasoon, jonka komissio pyrkii saavuttamaan. Kolmikantaneuvotteluissa on käyty pitkiä ja hankalia keskusteluja, joita esittelijä on ohjannut erittäin antaumuksellisesti ja taidokkaasti, mistä haluan kiittää häntä.

Komissio tuki yhteistä kantaa ja voi nyt kannattaa toisen käsittelyn päätteeksi syntyvää ehdotusta. Olemme säilyttäneet kaikki ehdotuksen innovatiiviset näkökohdat, erityisesti hyväksymiskriteerit, joilla varmistetaan, että suuren kansanterveysriskin aiheuttavat vaaralliset aineet poistetaan tai korvataan turvallisemmilla vaihtoehtojilla, tehostetun vastavuoroisen tunnustamisen sekä joidenkin tuotteiden korvaamisen turvallisemmilla vaihtoehtojilla. Haluan kuitenkin vastata joihinkin keskustelun aikana esitettyihin huomautuksiin.

Komission arvion mukaan ainoastaan 4 prosenttia nykyisin markkinoilla olevista aineista poistuisi, koska ne vaikuttavat haitallisesti hormonitoimintaan, ja että ainoastaan 2 prosenttia poistuisi, koska ne ovat karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymismyrkyllisiä. Markkinoilla oletetaan olevan nykyään alle 25 sellaista tehoainetta, joita ei todennäköisesti hyväksyttäisi uuden asetuksen nojalla.

Tämä arvio on vahvistettu Ruotsin kemikaaliviraston raportissa, ja se on yhdenmukainen myös Yhdistyneen kuningaskunnan torjunta-aineiden turvallisuusosaston laatiman tarkistetun vaikutusten arvioinnin kanssa. Haluan lisäksi todeta, että uusia kriteerejä sovelletaan jo hyväksyttyihin aineisiin ainoastaan lupaa uusittaessa, ja useimpien aineiden uusimisajankohta on vuosi 2016. Alalla on näin ollen runsaasti aikaa kehittää muita, turvallisempia aineita.

Haluan kommentoida myös joitakin tuontielintarvikkeista esitettyjä huomautuksia. Muistutan, että meillä on ollut vuodesta 2008 lähtien jäämien enimmäismääriä koskeva asetus, joka on täysin soveltamiskelpoinen. Jos tehoainetta ei saa EU:ssa käyttää kasvinsuojeluaineissa, kyseisen aineen jäämien enimmäismäärä asetetaan havaitsemistasolle. Tätä jäämien enimmäismäärää sovelletaan EU:n tuotantoon, mutta myös tuotuihin elintarvikkeisiin ja rehuihin.

On kuitenkin useita syitä, miksi tehoainetta ei voida hyväksyä EU:ssa, ja kuluttajille mahdollisesti aiheutuva riski on vain yksi niistä. Muut syyt voivat liittyä ympäristöasioihin tai työntekijöiden suojeluun, jotka kuuluvat niiden kolmansien maiden itsemääräämisoikeuteen, joissa torjunta-ainetta käytetään. Näissä oloissa torjunta-aineen käyttöä ei hyväksyttäisi EU:ssa, mutta käsitelty viljelykasvit eivät välttämättä aiheuttaisi riskiä EU:n kuluttajille. Kolmas maa, joka haluaa viedä tällaisilla aineilla käsiteltyjä tuotteita EU:hun, voi näin ollen pyytää tuonnin hyväksymistä, jos se voi toimittaa tiedot, joilla osoitetaan, ettei näiden tuotteiden nauttiminen vaaranna ihmisten terveyttä, että EFSA on esittänyt kyseisistä tiedoista myönteisen arvion ja että ne on muodollisesti hyväksytty EU:n lainsäädännössä. Tämä on tuontituotteiden tilanne.

Palaan direktiiviin, jonka olemme toivottavasti hyväksymässä. Komission mielestä lopullinen kompromissi on riittävän tasapainoinen, jotta voidaan saavuttaa terveyttä ja ympäristöä säästävää tuotantoa koskevat tavoitteet sekä varmistaa, että maanviljelijät saavat käyttöönsä torjunta-aineita. Odotamme nyt toisessa käsittelyssä tehdyn sopimuksen virallistamista.

Tämä on Euroopan parlamentille ja neuvostolle varmasti erittäin hyvä tapa aloittaa uusi vuosi ja hyväksi myös kuluttajillemme, koska tämä edistää heidän terveyttään. Tämä hyödyttää nähdäksemme myös maanviljelijöitämme, koska näin varmistetaan heidän oma tuotantonsa erityistoimin, kuten edistämällä aiempaa turvallisempia tuotteita. Saavutetut asiat ovat tärkeitä. Saavutimme ne yhdessä, ja saavutuksemme on erinomainen esimerkki siitä, miten toimielinten välisestä yhteistyöstä voi olla suoraa hyötyä kansalaisillemme.

Christa Klauß, *esittelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, nykyaikaisella analytiikalla pystytään havaitsemaan sokeripala Bodensee-järvessä. Meidän on kuitenkin myös mietittävä, miten käsittelemme tällaisia uusia keksintöjä ja mitä teemme niillä.

Tarvitsemme nyt puolueettomia riskinarviointeja, jotta voimme ottaa tasapuolisesti huomioon oikeutetut terveys- ja ympäristövaatimukset sekä taloudelliseen toimintaan ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät perustellut huolenaiheet – myös maailmanlaajuisessa vertailussa.

Komissio ei ole mielestäni antanut riittäviä vastauksia kollegojen esittämiin kysymyksiin. Ei riitä, että todetaan, että neljä tai kaksi ainetta jää pois ja että jäljelle jää vain 25 ainetta. Haluamme tarkan taloudellisen arvion, joka täyttää taloudellisten kriteerien lisäksi myös terveyskriteerit. Tällaista arviointia ei ole vielä tehty. Komission on nyt analysoitava perusteellisesti uuden lainsäädännön vaikutuksia, jotta tiedämme sen lopulliset vaikutukset. Niitä on seurattava jatkuvasti, koska tiede kehittyy koko ajan.

Saavutettu kompromissi tuo uuden suunnan Euroopan unionin kasvinsuojelupolitiikkaan. Se lisää Euroopan laajuista yhteistä toimintaa, ja jäsenvaltioilta edellytetään kohdennettuja toimia, joilla varmistetaan kasvinsuojeluaineiden kestävä käyttö.

Esittelijänä kiitän teitä tuesta. Onnistuimme tekemään hyvän kompromissin erilaisista lähtökohdista. Toivon uudeksi vuodeksi lisää myönteistä ajattelua. Voin sanoa, ettei myönteistä ajattelua ole mielestäni ollut vielä riittävästi. Kasvinsuojeluaineilla varmistetaan elintarvikkeidemme terveellisyys ja riittävyys sekä terve eurooppalainen kulttuurimaisema!

Hiltrud Breyer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää vilkkaasta keskustelusta. Korostan vielä kerran olevani edelleen sitä mieltä, että tämä on virstanpylväs ympäristön ja kuluttajien suojelussa ja ennen kaikkea tähtihetki Euroopalle. Eurooppa on nyt ohituskaistalla. Se osoittaa näyttävänsä tietä muulle maailmalle. Päätös poistaa erittäin vaaralliset torjunta-aineet on maailmanlaajuisesti ainutlaatuinen, ja Euroopan unioni voi siksi hyötyä tästä.

Siirryn nyt tässä keskustelussa yhä uudelleen esitettyihin väitteisiin siitä, ettei tuontiasiaa ole vielä selvitetty. Se ei pidä paikkaansa. Tuontiasia on todellakin jo selvitetty. Kun nämä erittäin myrkylliset aineet kielletään, niistä tulee laittomia Euroopassa. Tämä tarkoittaa, että kun meille tuodaan esimerkiksi hedelmiä ja vihanneksia, niiden on tietenkin oltava Euroopan unionin lainsäädännön, etenkin jäämien enimmäismääriä koskevan asetuksen, mukaisia. Tuote on laiton, jos jäämien määrää testattaessa löydetään Euroopassa kiellettyjä aineita, kuten torjunta-aineita. Costa Ricasta tuodut banaanit, jotka on käsitelty kielletyillä karsinogeenisilla aineilla, ovat siis laittomia Euroopan unionissa. Tämä on täysin selvää myös jäämien enimmäismääriä koskevan asetuksen perusteella. Näin ollen ei ole mitään syytä enää lietsoa eripuraa, paniikkia ja pelkoa!

En voi muuta kuin todeta vielä kerran tämän, jota komission jäsenkin onneksi jo korosti: Torjunta-aineiden turvallisuusosaston (PSD) ensimmäisen tutkimuksen mukaan 80 prosenttia torjunta-aineista poistuu markkinoilta, mutta luku on pienentynyt tällä välin huomattavasti. Ette valitettavasti puhuneet mitään tästä PSD:n tutkimukseen tehdystä korjauksesta.

Lopettakaa siksi pelon ja eripurana lietsominen. Meidän on todellakin syytä juhlia tätä menestystä, jonka me kaikki yhdessä toivottavasti saavutamme Euroopan unionin kansalaisten, ympäristön ja terveyden suojelun hyväksi.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen McGuinness, voitte käyttää työjärjestyspuheenvuoron.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron, koska täällä mielestäni puhutaan eikä kuunnella.

Kuulin, mitä komission jäsen sanoi elintarvikkeiden tuonnista. Ette mielestäni ymmärrä asiaa, ja totean kaikella kunnioituksella, ettei esittelijämmeäkään näytä ymmärtävän. Eurooppalaisia maanviljelijöitä kielletään käyttämästä tiettyjä aineita, mutta heidän Euroopan unionin ulkopuolella toimivat kollegansa voivat edelleen käyttää niitä. Tuontielintarvikkeissa ei ole jäämiä. EU:n tuottajat ovat epäedullisessa kilpailuasemassa. Voimme ehkä jossain toisessa yhteydessä käsitellä todellista maailmaa eikä tätä epämääräistä avaruutta, kuten nyt olemme tehneet. Anteeksi, että olen äkäinen.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Keskustelua ei avata uudelleen.

Esittelijä Breyer käyttää puheenvuoron.

Hiltrud Breyer, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, selitimme komission jäsenen kassa tilanteen erittäin selkeästi. En voi mitään, jos ette kuuntele. Tai ehkä ette halua kuulla, että olemme ratkaisseet ongelman, koska se ei sovi tämän asetuksen vastaiseen kampanjaanne. Totean kuitenkin vielä kerran, että ongelma on ratkaistu. Euroopan unionissa ei voida pitää kaupan ainetta, jos se on kielletty Euroopan unionissa. Piste.

Puhemies. – (FR) Keskustelua ei avata uudelleen. Voitte jatkaa sitä tarvittaessa käytävillä.

Yhteiskeskustelu on päättynyt, ja äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevasta Breyerin suosituksesta tehtyä kompromissia, koska se lisää maanviljelijöiden ja elintarvikkeiden tuottajien vakautta ja turvallisuutta.

Kompromissisopimuksessa kuitenkin todetaan, että uusi lainsäädäntö korvaa voimassa olevan EU:n lainsäädännön ainoastaan asteittain ja että nykyisten sääntöjen nojalla jo hyväksytyjä torjunta-aineita on saatavilla, kunnes niiden luvan voimassaolo päättyy. Vaarallisia aineita sisältävät tuotteet on tarkoitus korvata kolmen vuoden kuluessa, jos turvallisempia vaihtoehtoja on olemassa.

Jos suositus hyväksytään äänestyksessä, se edistää ihmisten terveyttä ympäristönsuojelun ansiosta, ja EU voi ottaa viipymättä käyttöön aiempaa paremman järjestelmän.

Magor Imre Csibi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Kannatan torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevaa kompromissitekstiä ja kiitän esittelijä Klafia hienosta työstä.

Käsiteltävänäimme on mielestäni tasapainoinen teksti, jossa kielletään tiettyjen haitallisten torjunta-aineiden käyttö vahingoittamatta kuitenkaan Euroopan maataloutta.

Totean lisäksi panevani erittäin tyytyväisenä merkille, ettei muuntogeenisten organismien käyttö ole vaihtoehtona ehdotettujen muiden kuin kemiallisten kasvinsuojelu-, tuholaistorjunta- ja viljelymenetelmien joukossa. Ne olisi voitu sisällyttää muihin kuin kemiallisiin menetelmiin.

Tällöin EU:ssa olisi voitu pitää tulevaisuudessa kaupan muuntogeenisiä organismeja sisältäviä elintarvikkeita. Kompromissiteksti osoittaa meille, ettei näin tapahdu.

Euroopan parlamentti torjuu jälleen jyrkästi muuntogeenisten organismien käytön. Näin ollen 58 prosenttia Euroopan unionin kansalaisista saa yhteisen äänensä taas kuuluviin. Tässä tapauksessa meillä on myös neuvoston edustamat jäsenvaltiot puolellamme.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Torjunta-aineita koskevat säännökset ovat tärkeitä, koska niillä vähennetään riskejä, joita torjunta-aineiden käytöstä aiheutuu väestön terveydelle ja ympäristölle. Tässä tarkoituksessa toteutettavien toimien on oltava kuitenkin järkeviä, ja niissä on otettava huomioon sekä tuotannon laatu että satojen maksimointi.

Meneillään olevan talouskriisin aikana elintarviketuotannon lisääminen voi olla yksi ratkaisu. Kuten jäsen McGuinness totesi viime vuoden lopussa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle esitetyssä mietinnössä, vehnän hinta on noussut 180 prosenttia kahden vuoden aikana, ja elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet yleisesti 83 prosenttia. Kalliit hinnat johtuvat eurooppalaisille tuottajille asettamistamme tiukoista vaatimuksista.

En väitä, ettei torjunta-aineiden käyttöä koskevaa sääntelyä tarvitse parantaa, mutta minusta tuntuu, että yhdellä ehdotetulla toimella vähennetään EU:n markkinoilla olevien kasvinsuojeluaineiden määrää. Tuottavuus huononee tällöin tietyillä aloilla, kuten vilja-alalla.

Kyseisen säädöksen tietyt säännökset vaikuttavat tuottajiin, koska niissä kielletään valtaosa markkinoilla olevista torjunta-aineista ja suositaa sellaisten tuotteiden kaupan pitämistä, joita pidetään turvallisempina mutta jotka ovat huomattavasti kalliimpia. Tuotantokustannukset siis lisääntyvät, mikä saattaa uusien jäsenvaltioiden maanviljelijät kaikkein epäedullisimpaan asemaan.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Jos kaikki asianosaiset toimijat hyväksyvät tämän suosituksen, varmistamme edellytykset sovittaa ympäristönsuojelua ja eläinten hyvinvointia koskevat periaatteet yhteen sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan kanssa.

Romania on hyväksynyt vastavuoroista tunnustamista ja vyöhykejärjestelmää koskevat säännökset, koska tekstiin on sisällytetty lausekkeita, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia kasvinsuojeluaineiden hyväksymisehtojen mukauttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon erityisolot, sekä lausekkeita, joiden nojalla tunnustaminen voidaan evätä tietyissä perustelluissa tapauksissa.

Näin ollen voidaan katsoa, että tässä versiossa annetaan riittävät takeet. Niihin sisältyvät hallinnollisen taakan vähentämisestä johtuvat lisäedut, sillä kasvinsuojeluaineita arvioidaan kullakin vyöhykkeellä ainoastaan yhdessä valtiossa ottamalla huomioon kaikkien vyöhykkeeseen kuuluvien jäsenvaltioiden erityisolot.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän jäsenenä katson, että meidän on toteutettava kestäviä toimia, joilla suojellaan ympäristöä, ihmisten terveyttä ja eläinten hyvinvointia vaarantamatta kuitenkaan maataloustuotantoa.

15. Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Costan liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta ja Galeoten aluekehitysvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, komissio, johon te, Androula Vassiliou kuulutte, on jo monta kertaa ilmoittanut julkaisevansa kaupunkiliikennettä koskevan toimintasuunnitelmansa. Suunnitelma oli tarkoitettu neuvostolle ja parlamentille viime syksynä. Komissio lupasi näin vuonna 2007 julkaistusta kaupunkiliikennettä koskevasta vihreästä kirjasta viime maaliskuussa järjestetyn kuulemisen päätteeksi sekä uudelleen vuonna 2007 julkaistussa tavaraliikenteen logistiikkaa koskevassa toimintasuunnitelmassa ja vuonna 2008 antamassaan tiedonannossa strategiasta ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin.

Aikaa on kulunut, mutta toimintasuunnitelmaa ei ole vielä julkaistu. Kuluva lainsäädäntökausi lähenee loppuaan, ja edustamani liikenne- ja matkailuvaliokunta pelkää, että paljon viime vuosina tehtyä työtä menee hukkaan. Arvoisa komission jäsen, voitteko vahvistaa, että toimintasuunnitelma on valmis? Voitteko sanoa, että se julkistetaan seuraavien viikkojen aikana, jotta parlamentti voi viimeistellä suosituksensa, jotka sisältyvät parlamentin heinäkuussa 2008 hyväksymään Rackin päätöslausemaan ”Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen”?

Arvoisa komission jäsen Vassiliou, kaupunkiliikenne on epäilemättä asia, jolla on paikallisia vaikutuksia ja jossa paikallinen toimivalta on aina ensisijainen kansalliseen tai yhteisön toimivaltaan nähden. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei valtio tai yhteisö saisi lainkaan puuttua siihen. Kuka muu kuin Euroopan unioni pystyy ja on velvollinen määrittämään yhteisön roolin tässä asiassa? Kuka voi ja kenen pitää tulkita toissijaisuusperiaatteesta johtuvia rajoituksia tällä alalla?

Kiertämällä tätä asiaa komissio – ja näin ollen EU – ei auta ratkaisemaan kaupunkiliikenteeseen ja kansalaisten liikkuvuuteen liittyvää ongelmaa eikä kaupunkien ilmansaasteiden aiheuttamia ongelmia. Tiedämme, että kaupunkiliikenne aiheuttaa 40 prosenttia hiilidioksidipäästöistä ja että 70 prosenttia muista liikenteestä johtuvista saasteista on peräisin kaupungeista. Asiaa kiertämällä ei myöskään auteta ratkaisemaan tieturvallisuuteen liittyviä ongelmia – tiedämme, että 50 prosenttia kuolemaan johtavista onnettomuuksista tapahtuu kaupungeissa – eikä ongelmia, jotka liittyvät kuluttajiin, heikompiin kansalaisiin, joiden liikkuvuus on julkisen liikenteen varassa.

Voimmeko hyväksyä, että jäsenvaltioiden välillä on eroja? Voimmeko hyväksyä, että kaupungeilla on erilaiset kaupunkiympäristön suojelunormit, tieturvallisuusnormit tai kansalaisten liikkumismahdollisuutta koskevat normit? Eivätkö nämä ole oikeuksia, jotka Euroopan unionin olisi autettava takaamaan kaikille eurooppalaisille? Siinä tapauksessa meidän on vahvistettava normit ja yhdenmukaiset vähimmäistavoitteet, mutta myös hyviksi todetut käytännöt ja taloudelliset kannustimet. Tarvitsemme koordinoitua ja innovatiivisia hankkeita, ja meidän on kehitettävä ja käytettävä yhdessä luotettavia ja vertailukelpoisia tilastoja.

Eikö Euroopan unioni auta ottamalla asian hoidettavakseen toteuttamaan sellaiset toissijaisuusperiaatteita koskevat ratkaisut, joista jäsenvaltioilla ja paikallisyhteisöillä on täysi syy pitää tiukasti kiinni? Arvoisa komission jäsen Vassiliou, saatatte luetella meille hyviä syitä viivästymiselle ja sille, miksi kaupunkiliikennettä koskevaa toimintasuunnitelmaa ei ole esitetty. Jos haluatte selittää, miksi lupausta ei ole pidetty, miettikää ensin, ovatko selityksenne todellisia syitä vai banaaleja verukkeita. Arvoisa komission jäsen Vassiliou, älkää

vahvistako viime aikoina suositukseksi tullutta ajatusta, että komissio pelkää nykyään niin paljon häiritseväänsä jäsenvaltioita, että se on luopunut ratkaisemasta eurooppalaisten ongelmia. Se olisi itsemurhaisku komission kaltaiselle toimielimelle, jota ei ole vahvistettu Ranskan menestyksekkäällä puheenjohtajakaudella.

Delivery, delivery, delivery, kuten englanniksi sanotaan. Sitä Euroopan unionin kansalaiset haluavat, ja pelkästään siksi he uskoakseni ovat tai voisivat olla valmiita suhtautumaan toimielimiimme suopeammin. Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma on pieni esimerkki asiasta, jonka avulla todellakin voitaisiin käsitellä tätä huomattavasti laajempaa ongelmaa.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, välitän aluksi varapuheenjohtaja Tajanin pahoittelut siitä, ettei hän ole paikalla. Hän on suorittamassa erittäin tärkeää tehtävää Japanissa.

Menenkin sitten suoraan asiaan. Komissio on edelleen täysin sitoutunut kehittämään kaupunkiliikennettä koskevan EU:n politiikan, koska se on vakuuttunut, että vaikka kaupunkiliikenne kuuluu ensisijaisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten vastuualueeseen, Euroopan laajuisella toiminnalla on lisäarvoa tietyillä aloilla.

On totta, että kaikki kaupungit ovat erilaisia, mutta niillä on samoja haasteita. Kaupunkiliikenteessä on huomattavia ongelmia, jotka lisääntyvät jatkuvasti ja vaikuttavat moniin kansalaisiin ja yrityksiin, joilla on liikenneturvallisuuteen, julkisen liikenteen vapaaseen saatavuuteen ja ruuhkiin liittyviä ongelmia sekä saasteista johtuvia terveysongelmia. Havainnollistan kaupunkiliikenteen tärkeyttä muutamilla luvuilla. Kaikkiaan 60 prosenttia väestöstä asuu kaupunkialueilla, joilla luodaan 85 prosenttia EU:n BKT:stä. Kaupungeissa syntyy kuitenkin myös 40 prosenttia hiilidioksidipäästöistä, ja kaksi kolmesta tienonnettomuudesta tapahtuu kaupunkialueella. Ruuhkat ovat suurimpia ongelmia, joita kansalaiset joutuvat kohtaamaan päivittäin, ja niihin kuluu vuosittain noin prosentti EU:n BKT:stä.

Kestävällä kaupunkiliikenteellä on näin ollen keskeinen merkitys pyrkiessämme saavuttamaan ilmastomuutosta, talouskasvua ja tieturvallisuutta koskevat tavoitteemme. Komissio on siksi toteuttanut tällä alalla toimia vuodesta 1995 lähtien edistääkseen hyviksi havaittuja käytäntöjä. Tärkein niistä on ollut erittäin onnistunut Civitas-ohjelma, joka aloitettiin vuonna 2000.

Vuonna 2007 julkaistussa vihreässä kirjassa ”Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen” määritettiin laajoja aloja, joilla voidaan toteuttaa täydentäviä EU:n laajuisia toimia, jotta voidaan edistää vihreämpiä ja turvallisempia kaupunkia sekä älykkäämpää ja vaivattomampaa kaupunkiliikennettä.

Mitä konkreettisia toimia EU voi toteuttaa? Voimme auttaa paikallisviranomaisia panemaan täytäntöön asiaa koskevia EU:n toimia ja käyttämään EU:n tarjoamaa rahoitusta mahdollisimman hyvin. Levittämällä ja toistamalla innovatiivisia lähestymistapoja EU:n laajuisesti viranomaisille voidaan antaa mahdollisuus saavuttaa enemmän parempia tuloksia pienemmillä kustannuksilla.

Voimme auttaa edistämään uusien teknologioiden, esimerkiksi vähän saastuttavien ja energiatehokkaiden ajoneuvojen, markkinoita, sekä helpottaa uusien teknologioiden laajaa markkinoille pääsyä koskevia yhdenmukaisia normeja. Lisäksi EU voi ohjata viranomaisia yhteentoimiviin ratkaisuihin ja helpottaa sisämarkkinoiden toimintaa.

Komissio jatkaa näin ollen toimiaan, koska katsomme useimpien sidosryhmien tavoin, että EU:n laajuisella toiminnalla voidaan tukea tehokkaasti paikallisia, alueellisia ja kansallisia aloitteita.

Vastaan nyt kysymykseenne siitä, miksi kaupunkiliikennettä koskevan toimintasuunnitelman hyväksyminen on viivästynyt. Komissiolla ei valitettavasti ollut asianmukaisia edellytyksiä hyväksyä kattavaa toimintasuunnitelmaa vuoden 2008 loppuun mennessä.

Kollegani varapuheenjohtaja Tajani kuitenkin vakuuttaa olevansa edelleen sitoutunut edistämään toimintasuunnitelman hyväksymistä ja kehittämään kaupunkiliikennettä koskevan EU:n politiikan, jossa noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Komissio ei aio tässä yhteydessä ehdottaa vain yhtä ratkaisua, jonka on sovittava kaikille. Haluamme päinvastoin kehittää työkaluja, myös lyhyen ja keskipitkän aikavälin käytännön toimia, tarjotaksemme kaupungeille välineitä, joilla ne voivat käsitellä kaupunkiliikenteeseen liittyviä erityisasiota yhdenmetyin menetelmin. Paikalliset viranomaiset voivat sitten omien tavoitteidensa ja tarpeidensa mukaan päättää, mikä on sopivin ratkaisu.

Käsitellessään huolenaiheita, joita EU:n ratkaisevaan rooliin kaupunkiliikenteessä voi edelleen liittyä, varapuheenjohtaja Tajani aikoo osoittaa konkreettisilla toimilla, miten EU voi tuoda lisäarvoa Euroopan kaupunkiliikenteeseen ja parantaa sen laatua. Vihreästä kirjasta saadun palautteen ja sidosryhmien kanssa

käytyjen useiden keskustelujen perusteella on määritetty joukko toimia, jotka aloitetaan myöhemmin tänä vuonna.

Edistääksemme innovatiivisia ratkaisuja ja uusia teknologioita olemme jo julkaisseet ehdotuspyynnön, jossa ehdotusten jättämisen määräaika päättyy maaliskuun lopussa. Tällä katetaan jopa 50 prosenttia valittujen hankkeiden kuluista. Kun saastuttamattomien ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistämisestä annettu direktiivi tulee maaliskuun tienoilla voimaan, alamme kehittää Internet-sivustoa, jolla helpotetaan saastuttamattomien ajoneuvojen yhteishankintaa.

Tiedotuksesta ja lähestymistapojen vaihdosta totean, että aiomme ottaa huhtikuun paikkeilla käyttöön Internet-sivuston, jolla on tietoja kaupunkiliikennettä koskevasta Euroopan unionin lainsäädännöstä ja rahoituksesta sekä hyvistä käytännöistä. Pohdimme sidosryhmien kanssa myös Civitas-ohjelman tulevaisuutta ja sitä, miten kyseisestä ohjelmasta rahoitetuista toimista saatua laajaa tietämystä ja kokemusta voidaan hyödyntää.

Jotta voimme auttaa lisäämään tietämystä kestävästä liikennettä koskevista toimista, aloitamme tutkimuksen vihreisiin vyöhykkeisiin liittyvistä näkökohdista sekä mahdollisuuksista parantaa julkisten liikennejärjestelmien yhteentoimivuutta. Aiomme perustaa asiantuntijaverkoston, joka pohtii kaupunkialueiden tiemaksuja ja ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin.

Tämä toimenpidepaketti, jota aletaan pian panna täytäntöön EU:ssa, luo varmasti tärkeän perustan kaupunkiliikenteen kehitykselle.

Reinhard Rack, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, totean kaikella kunnioituksella komissiota ja teitä kohtaan, ettette oikeastaan vastannut valiokunnan puheenjohtajan Costan esittämään kysymykseen. Kuten kaupunkiliikennettä koskevassa vihreässä kirjassa jo todettiin – olitte antanut meille hyvän vihjeen toteamalla, että tarvitsemme yhteisiä Euroopan laajuisia ratkaisuja ongelmaan, joka ilmenee lähes kaikissa Euroopan kaupungeissa jossakin muodossa. Joissakin kaupungeissa se on varsin erilainen ja joissakin taas hyvin samanlainen. Suhtauduimme tähän tuolloin muutama kuukausi sitten myönteisesti ja olemme odottaneet innokkaasti komission meille lupaamia ehdotuksia. Niitä ei ole kuulunut. Jos toteamukseenne sisältyi jokin viesti, tulkitsin sen siten, ettei kattavaa toimintasuunnitelmaa tule. Miksi ei?

Jos uskomme kaiken kuulemamme – ja parlamentissa ja Euroopan unionin toimielimissähän kuulee hyvin paljon – yksi tai jopa useampi jäsenvaltio on valitettavasti pelotellut myös komissiota sillä verukkeella, että tässä saatetaan loukata toissijaisuusperiaatetta. Euroopan parlamentti on todennut ehdotuksissaan nimenomaisesti, ettei toissijaisuusperiaatteen haluta puuttua. Korostitte jälleen kerran, ettette halua esittää yhtä kaikille sopivaa suunnitelmaa, mutta koko suunnitelman esittämättä jättäminen ei ole mikään ratkaisu. Ottakaamme tämä askel, ja pitäkää lupauksenne! Komission uudelleenvalintaa ei varmisteta sillä, ettei tehdä mitään ja ettei yhtä tai useampaa jäsenvaltiota loukata, vaan ehdottamalla ja esittämällä jotain myönteistä.

Gilles Savary, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tuihte äsken aloitetta, jonka Euroopan parlamentti aikoo tehdä tässä asiassa. Totesitte juuri, ettei Euroopan unioni voi olla piittaamatta kaupunkiliikenteestä ilmeisistä syistä, toisin sanoen kaupunkiliikenteellä liikennealalla olevan tärkeän merkityksen ja Euroopan unionin ilmastomuutossuunnitelman tavoitteiden vuoksi. Komission jäsen Barrot teki ennen teitä aloitteen vihreän kirjan laatimisesta ja lupasi toimintasuunnitelman. Ette voi nyt kieltäytyä laatimasta toimintasuunnitelmaa ja selittää meille, että toteutatte sen vaivihkaa ilman parlamentin käsittelyä ja valvontaa, täysin näkymättömästi.

Sain siksi kollegani – minun täytyykin kiittää heitä, etenkin jäsen Rackia, joka teki valtavasti pohjustustyötä – suostumaan siihen, että Euroopan parlamentti tekee jotain aivan epätavallista ja laatii ennen vaaleja valiokunta-aloitteisessa mietinnössä toimintasuunnitelman, jota te ette halua laatia. Tällä täysin harhaoppisella aloitteella on huomattavasti poliittista painoarvoa, koska siinä esitetään kysymyksiä uudelle liikenteestä vastaavalle Euroopan komission jäsenelle, jota liikenne- ja matkailuvaliokunta kuulee, minkä vuoksi aloitteella on suuri merkitys sen kannalta, hyväksyykö Euroopan parlamentti uuden komission jäsenen. Mielestäni on todellakin valitettavaa, että Euroopan komissio luovuttaa nyt jonkin vanhan jäsenvaltion vanhan vastustuksen vuoksi.

Olemme huolissamme nykykehityksestä, jossa toimielimet ovat tuuliajolla ja Euroopan komissio on päättänyt käyttää yhteisön rakenteiden sijasta tiukasti hallitusten välistä toimintamallia. Nimenomaan tästä syystä haluamme nyt neuvotella toimintasuunnitelman keskenämme, esittää sen teille ja varmistaa, että seuraava liikenteestä vastaava komission jäsen sitoutuu selkeästi jatkamaan suunnitelmaa.

Jean Marie Beaupuy, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kunnioitan asemaanne ja teitä henkilökohtaisesti, mutta haluan esittää puheestanne kaksi huomautusta. Yrititte kierrellä asiaa ja tasapainottelitte sen kanssa.

Kerroitte, mitä lukuja toimintasuunnitelmaan oli tarkoitus sisällyttää, ja voimme kollegojeni kanssa olla mielestäni iloisia siitä, että keskeiset ehdotuksemme todellakin sisältyvät tähän luetteloon. Osoititte meille näin ollen, että komissiolla on kaikki edellytykset julkaista tämä toimintasuunnitelma kokonaisuudessaan.

Jos ymmärsin tulkkauksen oikein, totesitte puheenne toisen osan alussa, etteivät edellytykset ole suotuisat. Tähän voi nähdäkseni olla neljä selitystä.

Ensimmäinen vaihtoehto: Eikö energian ja liikenteen pääosastolla ole ollut riittävästi teknisiä tietoja? Komission jäsenen Barrot'n vihreän kirjan yhteydessä esittämistä yksityiskohdista saa kuitenkin sellaisen käsityksen, että komissiolla on päinvastoin ollut käytettävissään erittäin paljon teknisiä tietoja.

Toinen vaihtoehto: Sanotte, etteivät edellytykset ole suotuisat. Vastustavatko jotkin jäsenvaltiot tätä suunnitelmaa? Arvoisa komission jäsen, minun tietääkseni komissio ei ole kuitenkaan riippuvainen jäsenvaltioista. En usko hetkeäkään, että olisitte taipuneet joidenkin jäsenvaltioiden painostuksen vuoksi.

Kolmas vaihtoehto: Onko komission sisällä erimielisyyksiä, jotka estävät teitä esittämästä meille tämän toimintasuunnitelman? Toivon todella, ettei ole!

Viimeinen vaihtoehto: Kieltäydyttekö keskustelemasta nykyisen Euroopan parlamentin kanssa, jotta asian käsittely siirtyisi ensi vuoteen? En usko sitä, kun otetaan huomioon erinomaiset mietinnöt, jotka ovat vahvistaneet parlamentin ja varapuheenjohtaja Barrot'n suhteita vihreän kirjan laadinnan yhteydessä.

Arvoisa komission jäsen, vaalit ovat muutaman viikon kuluttua. Tämä toimintasuunnitelma on mielestäni erinomainen esimerkki, jolla kansalaisille voidaan osoittaa, että Euroopan unioni noudattaa toissijaisuusperiaatetta mutta kiinnittää samalla erittäin paljon huomiota heidän terveysongelmiinsa ja muihin luettelemiin asioihin.

Olen kollegojeni kanssa samaa mieltä siitä, että tämä viivästys on erittäin valitettavaa, ja toivon, että voitte korjata asian mahdollisimman pian.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, en hyväksy jatkuvaa viivyttelyä enkä vastaustanne. Aika käy vähiin.

Kaupunkiliikenteellä on keskeinen merkitys ilmastomuutoksen yhteydessä. Se aiheuttaa noin 70 prosenttia kaikista kaupungeissa syntyvistä kasvihuonekaasuista. EU voi saavuttaa ilmastonsuojelutavoitensa vain muuttamalla liikennepolitiikkaansa. Suurimmat mahdollisuudet ovat kaupungeissa, koska 90 prosenttia kaupungeissa tehdyistä automaatoista on alle kuuden kilometrin pituisia. Tällaiset matkat voitaisiin tehdä helposti junalla, bussilla, pyörällä tai kävellen.

Toivon, että komissio on käyttänyt viivästystä hyväkseen ja pohtinut, miten EU voi auttaa tehokkaasti hallituksia ja kaupunkia. EU:n toiminnalla ei ole tosiasiallista lisäarvoa, jos teksti on yhtä epämääräinen ja sitomaton kuin vihreä kirja ja Rackin mietintö.

Me vihreät vaadimme, että EU:n yhteisrahoitus suunnitellaan uudelleen siten, että ympäristö otetaan huomioon. Tähän asti 60 prosenttia liikennealalle osoitetuista EU:n varoista on käytetty tienrakennushankkeisiin, ja ainoastaan 20 prosenttia on käytetty julkiseen liikenteeseen ja raideliikenteeseen. Haluamme, että vähintään 40 prosenttia varoista käytetään raideliikenteeseen, kuten parlamentti päätti ensimmäistä rautatiepakettia koskevassa mietinnössään.

Toiseksi haluamme, että EU:n varoja myönnetään vain, jos kaupungit voivat esittää kestävän liikennesuunnitelman. Kolmanneksi haluamme parantaa teiden turvallisuutta määräämällä yleiseksi nopeusrajoitukseksi 30 km/h ja antamalla kaupungeille mahdollisuuden sallia itsenäisesti suurempia nopeuksia tietyillä teillä.

Tämä on vain hyväksi ilmastolle, ja näin vähennetään myös onnettomuuksia, sillä Euroopan teillä menehtyy vuosittain 40 000 ihmistä.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on selvästikin erittäin harmillista, että tämän asiakirjan ja toimintasuunnitelman julkaisu on viivästynyt. Emme saa unohtaa, että 70 prosenttia eurooppalaisista asuu nykyään kaupungeissa. Meidän on pyrittävä mahdollisimman pian

varmistamaan kaupunkiliikenne, joka on entistä vaivattomammin saatavilla, turvallisempaa ja etenkin luotettavampaa, ja myös ympäristö on otettava huomattavasti aiempaa paremmin huomioon. Odotan näin ollen, ettei julkaistuun asiakirjaan sisällytetä vain uusia suuntauksia vaan että siinä arvioidaan myös uusia lähestymistapoja ja toimia, kuten pyöräilyn ja kävelyn kaltaisten terveellisten liikennemuotojen tukemista. Yksittäiset yhteisöt voisivat tällöin valita luettelosta toteuttamiskelpoisimmat ja asianmukaisimmat vaihtoehdot. Tämä on nähdäkseni peruslähestymistapa. Meidän on varmistettava sille annettava tuki, joka on tietenkin myönnettävä rakennerahastoista siten, että varat käytetään haluttuun tarkoitukseen.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen edellisten puhujien kanssa täysin samaa mieltä siitä, että kaupunkiympäristöllä on nykyaikana oleellinen merkitys meidän kaikkien eikä vain kaupunkilaisten elämässä.

Komission vihreässä kirjassa ”Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen” esittämät tiedot osoittavat selvästi, että 60 prosenttia eurooppalaisista elää kaupunkiympäristössä ja että suuri osuus EU:n BKT:stä on peräisin tällaisilta alueilta. Myös komission jäsen Vassiliou mainitsi nämä tilastot.

Nämä luvut eivät ole muuttuneet viime kuukausina, ja meidän on todellakin otettava huomioon suurkaupunkien liikenneturhuuden paheneva ongelma ja ympäristökriisi, jotka ovat edelleen päivänpolttavia aiheita. Emme voi myöskään jättää huomiotta ilmastomuutospakettiin liittyviä parlamentin viimeaikaisia toimia.

Euroopan unionin aluepolitiikassa on toteutettu kaupunkiliikennettä koskevia toimia, ja EU:n rahoitusta tarjotaan lukuisassa eri muodossa. Viime vaalikaudella aluekehitysrahastoon käytettiin 2 miljardia euroa, ja vuosiksi 2007–2013 siihen on varattu noin 8 miljardia euroa. Näihin toimiin voidaan myöntää varoja myös koheesiorahastosta.

Euroopan unionin on siksi mielestäni todella tärkeää laatia yhteinen politiikka, yleinen toimintasuunnitelma, jossa tietenkin kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta sekä jäsenvaltioiden ja paikallisten elinten toimivaltaa. Tästä koituvat hyödyt ovat selkeästi havaittavissa, ja on todellakin vaikea ymmärtää, miksei tällaista suunnitelmaa ole julkaistu aiemmin.

Tämä kanta ilmaistiin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtajan esittämässä suullisessa kysymyksessä, jolle aluekehitysvaliokunta antoi tukensa. Koska kuluva vaalikausi lähenee loppuaan, toivon, että tätä asiaa pohditaan uudelleen ja että komissio todellakin julkaisee kaupunkiliikennettä koskevan toimintasuunnitelman, jolla on myönteinen vaikutus.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kaupunkiliikenteeseen liittyvät asiat ovat selvästikin erittäin tärkeitä sekä talouskehityksen että ympäristönsuojelun kannalta. Siitä ei ole pienintäkään epäilystä, ja asiasta tuskin tarvitsee edes keskustella.

Euroopan parlamentin laatiessa vihreää kirjaa koskevaa asiakirjaa tuli kuitenkin esiin erilaisia ongelmia. Nämä ongelmat on jo mainittu, ja ne liittyvät lähinnä paikallisten, kansallisten ja EU:n viranomaisten väliseen toimivallan jakoon. On herännyt epäilyjä, pitäisikö Euroopan unionin osallistua paikallisiin asioihin vai olisiko sen jätettävä ne kansallisille ja paikallisille viranomaisille.

Haluan tässä yhteydessä kiinnittää parlamentin huomion siihen, että tässä keskustelussa on tullut esiin myös kysymys siitä, johtaako vihreä kirja kaupungeja jollain lailla hyödyttävään toimintaan vai toimintaan, jolla kaupungit veloitetaan toteuttamaan tiettyjä toimia. Sovimme, että näiden toimien on oltava luonteeltaan tukevia eli niillä on toisin sanoen annettava apua. Viivästymisen vuoksi heräävät nyt seuraavat kysymykset. Mihin Euroopan komissio pyrki esittämällä vihreän kirjan? Mikä oli sen pitkän aikavälin suunnitelma? Halusiko se tosiasiassa osallistua dynaamiseen toimintaan vai ainoastaan tunnustella asiaa koskevaa mielipidettä?

Tapahtumien perusteella minusta tuntuu, että erittäin skeptisen vastaanoton jälkeen komissio hidastutti työskentelyprosessia huomattavasti ja pohtii edelleen, miten sen pitäisi edetä aloittamassaan toiminnassa. On jo aika tehdä selkeitä päätöksiä.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, yhdyn kollegojeni edellä esittämiin toteamuksiin. Olen erittäin pettynyt vastaukseenne. Totesitte, että komissio aikoo tietenkin tehdä useita kaupunkiliikennettä koskevia ehdotuksia. Tämä on itsestään selvää, mutta emme pyytäneet sitä. Haluamme johdonmukaisen näkemyksen, toimintasuunnitelman, jossa esitetään yksityiskohtaisesti toimet ja ehdotukset, jotka komissio aikoo panna alulle tulevina vuosina, jotta voimme keskustella niistä paitsi keskenämme myös kansalaisten ja kaikkien sidosryhmien ja asianosaisten kanssa.

Pyydän teitä näin ollen raportoimaan kollegoillenne, vaatimaan joidenkin asioiden uudelleentarkastelua tämän keskustelun perusteella ja tekemään ehdotuksen hyvin pian, joka tapauksessa ennen vaaleja ja ennen kuin parlamentti lähtee kesälomalle.

Kuten kollegat ovat jo useaan otteeseen todenneet, kaupunkiliikenne vaikuttaa jokaiseen eurooppalaiseen. Kaikissa kaupungeissamme on liikenneongelmia. Euroopan unionilla voi olla niiden ja muiden niihin liittyvien ongelmien ratkaisemisessa erittäin myönteinen tehtävä uusiin teknologioihin investoijana, uusia teknisiä standardeja määräävänä ja levittävänä elimenä sekä viranomaisena, jolla on todellakin parhaat edellytykset levittää uusia ajatuksia ja hyviä käytäntöjä, joka voi edistää liikennesuunnitelmien laadintaa ja joka voi ottaa käyttöön uusia rahoitusmenetelmiä ja muuta vastaavaa.

Kehotan siksi komissiota harkitsemaan vastaustaan uudelleen ja esittämään pian toimintasuunnitelman.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) EU:n kaupunkiyhteisöt tarvitsevat kaupunkiliikennettä koskevan toimintasuunnitelman. Kaikkiaan 67 prosenttia Euroopan unionin kansalaisista odottaa alaa koskevan EU:n politiikan kehittämistä.

Mitä voimme vastata heille?

Kaupunkien liikenneturvasta aiheutuviin kustannuksiin kuluu jo lähes prosentti EU:n BKT:stä. Jotta kaupunkiympäristön saasteita ja liikenneturvasta voidaan vähentää, on investoitava julkiseen liikenteeseen ja älykkäisiin liikennejärjestelmiin.

Hyväksyimme viime vuonna mietinnön vähäpäästöisten ajoneuvojen käytön edistämisestä julkisessa liikenteessä.

Praha on esimerkillinen pääkaupunki, sillä se hankki viime vuonna valtiontuella vähäpäästöisiä busseja julkiseen liikennejärjestelmäänsä.

Kehotan komissiotakin ottamaan kaupunkiliikenteen asianmukaisesti huomioon rakennerrahastojen käyttöjärjestelmän puolivälin tarkastelussa.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan kovasti huomautuksianne. Välitän ilman muuta kaikki huolenaiheenne varapuheenjohtaja Tajanille, ja tiedän, että hän on edelleen sitoutunut tähän asiaan.

Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma sisältyy todellakin komission vuoden 2009 työohjelmaan, ja tiedän, että varapuheenjohtaja Tajani on henkilökohtaisesti sitoutunut kehittämään sitä. Olen siksi varma, että hän ottaa esittämämme toteamukset tarkoin huomioon. Tiedän, että vaikutusten arviointi on tehty, ja kuten totesin, kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma sisältyy lainsäädäntöohjelmaan, ja siinä toivottavasti edistytään tänä vuonna.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Vuonna 2007 julkaistussa vihreässä kirjassa komissio viittaa oikeutettuun keskusteluun siitä, onko sen osallistuttava liikkuvuuden lisäämiseen Euroopan unionin kaupungeissa toissijaisuusperiaatteen perusteella. Toissijaisuusperiaatteen mukaan Euroopan unioni käyttää toimivaltaansa vain, jos sen toiminta on oleellista ja jos se tuo lisäarvoa jäsenvaltioiden toimiin. Toissijaisuusperiaatteen tavoitteena on varmistaa, että päätökset tehdään mahdollisimman lähellä kansalaista. Tämä toteutetaan tarkistamalla jatkuvasti, että yhteisön toiminta on perusteltua, kun otetaan huomioon kansallisella, alueellisella tai paikallisella olevat mahdollisuudet. Ratifiointivaiheessa olevan Lissabonin sopimuksen nojalla jäsenvaltioilla on aiempaa vahvempi asema oikeuttaessa Euroopan unionin toimielimet toimimaan paikallisella tasolla.

Keskustelun aiheena oleva toimenpidepaketti koskee mahdollista toimintaa, jolla pyritään parantamaan liikkuvuutta kaupunkitaajamissa, ja siinä käsitellään innovatiivisia teknologioita erillään älykkäistä liikennejärjestelmistä. Näiden kahden alan välistä synergiaa olisi hyödynnettävä, jotta yhdistämällä ne voidaan lisätä liikenteen sujuvuutta ja matkustamisen mukavuutta. Näin voitaisiin lisäksi parantaa matkustusoloja, lyhentää matkustusaikoja, säästää energiaa, vähentää päästöjä sekä pienentää ajoneuvokannan huollosta ja pintojen uusimisesta aiheutuvia kuluja. Myös tieturvallisuus parantuisi.

Edellä esitetyn perusteella kaupunkiliikennettä koskevan komission toimintasuunnitelman perustana ovat Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuun saattaminen ja Tšekin puheenjohtajakauden ohjelman täytäntöönpano. Viimeksi mainitun painopisteenä on Euroopan unionin sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen liikennealalla.

16. Yleisradiotoimintaa koskevan tiedonannon tarkistaminen – julkisen yleisradiotoiminnan valtionavut (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Visserin, Beletin ja Hieronymin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä yleisradiotoimintaa koskevan tiedonannon tarkistamisesta – julkisen yleisradiotoiminnan valtionavut (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on valitettavaa, ettei komission jäsen Kroes päässyt tänä iltana paikalle onnettomuuden vuoksi. Haluan tässä yhteydessä toivottaa hänelle vilpittömästi pikaista paranemista. Poliittisessa mielessä vastustan kuitenkin pohjimmiltani hänen puuttumistaan jäsenvaltioiden julkiseen yleisradiotoimintaan.

Järjestimme viime torstaina jäsen Hieronymin ja Beletin kanssa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kuulemistilaisuuden julkista yleisradiotoimintaa koskevasta komission tiedonannosta. Voin kertoa, että alan toimijat ja jäsenvaltiot osoittivat melkoista kiinnostusta asiaa kohtaan. Paikalla oli myös paljon kilpailun pääosaston henkilöstöä. Tämä asia näyttää olevan heille tärkeä. Kilpailun pääosaston pääjohtaja oli paikalla koko aamun paneelin jäsenenä.

Arvoisa puhemies, komission ehdotus julkista yleisradiotoimintaa koskevien sääntöjen tarkistamisesta ei ole hyväksyttävä nykyisessä muodossaan. Julkisilla yleisradioyhtiöillä on keskeinen merkitys kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuuden suojelussa. Vastustan voimakkaasti komission suunnitelmia. Meidän on ensinnäkin ymmärrettävä, että julkiset yleisradioyhtiöt ovat kansallisuusomaisuutta, minkä vuoksi niiden politiikasta päättäminen on kansallisten viranomaisten eikä Euroopan komission tehtävä. Tämä on vahvistettu selkeästi myös Amsterdamin sopimukseen liitettyssä julkista yleisradiotoimintaa koskevassa pöytäkirjassa. Jäsenvaltiot järjestävät ja rahoittavat julkisen yleisradiotoiminnan sopivaksi katsomallaan tavalla. Komission jäsenen Kroesin suunnitelmilla heikennetään oleellisesti toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden liikkumavaraa sekä korvataan ne Euroopan unionin toimilla. Olen erittäin yllättynyt, että hän valitsee liberaalina komission jäsenenä tämän tien.

Toiseksi olen huolissani ehdotuksesta, jonka mukaan riippumaton valvoja suorittaa etukäteen markkinatestin. Tämä antaisi kaupallisille kanaville merkittävän aseman. Sitäkö haluamme? Markkinatellit lisäävät väistämättä paperityötä. Kyse on hyvin pitkälti siitä, onko pienillä yleisradioyhtiöillä varaa lisähenkilöstöön ja kuka vastaa testeistä aiheutuvista lisäkustannuksista. Pitäisikö yleisradioyhtiöiden maksaa ne vai kenties veronmaksajien? Tämä ehdotus ei toimi pienissä jäsenvaltioissa. Markkinatesti on lisäksi hyvin yksityiskohtainen, eikä ehdotus ole riittävän joustava. Jäsenvaltiot eivät voi sen vuoksi enää soveltaa toimintatapoja ja menettelyjä, jotka liittyvät kiinteästi niiden kansallisiin järjestelmiin. Kyse on pitkälti myös siitä, antavatko markkinavaikutusten ennakoarvio ja uusien palvelujen julkinen arviointi liikaa etumatkaa kaupallisille kilpailijoille.

Kolmanneksi ehdotus huolestuttaa minua, koska julkista yleisradiotoimintaa ei järjestetä jokaisessa jäsenvaltiossa tarkalleen samalla tavalla. Jäsenvaltioissa käytetään erilaisia tekniikkoja, ja eroja on myös yleisradiojärjestelmissä, organisaatioissa ja toiminnan laajuudessa. Valtioiden välillä on myös kieleen ja kulttuuriin liittyviä eroja. On selvää, ettei asiakirjassa ehdotettu yksi kaikkiin sovellettava ratkaisu toimi tässä tapauksessa. Ehdotuksessa ei oteta tätä huomioon.

Ilmaistunani ensin omat huolenaiheeni selvitän seuraavaksi lyhyesti, mitä tapahtui viime torstaina järjestetyssä PPE-DE-ryhmän kuulemistilaisuudessa, jossa komissiolla oli erittäin myönteinen asenne. Komissio myönsi, että ehdotukset ovat luultavasti liian yksityiskohtaisia ja että niiden sanamuotoa on muokattava. Pääjohtaja ilmoitti minulle, että lopullista tiedonantoa voidaan lykätä siihen asti, kunnes kulttuuri- ja koulutusvaliokunta on järjestänyt 5. maaliskuuta toisen kuulemistilaisuuden tästä aiheesta. Pääjohtaja totesi, että tämän kuulemisen jälkeen komission on mahdollisesti laadittava uusi versio tuoreiden tietojen perusteella, ennen kuin se toimittaa lopullisen tiedonantonsa. Tämä oli erinomainen tulos.

Arvoisa puhemies, ymmärrätte varmaan, että olen iloisesti yllättynyt näistä lupauksista. Tämä nimittäin tarkoittaa, että komissio on avaamassa silmänsä ja on valmis kuuntelemaan alan toimijoita, jäsenvaltioita ja parlamenttia. Tämä on loistavaa.

Haluan esittää komissiolle vielä muutaman kysymyksen. Ensinnäkin, aikooko komissio pitää kiinni riippumattoman valvojan etukäteen tekemästä yksityiskohtaisesta markkinatestistä? Voitte ehkä välittää tämän kysymyksen komission jäsenelle Kroesille. Onko komissio siis valmis luopumaan riippumattomasta valvojasta ja etukäteen tehtävästä markkinatestistä vai vaatiiko se, että nämä asiat säilytetään?

Toiseksi, miten tekninen neutraalius voidaan taata? Eikö ehdotuksesta voida päätellä, että julkisten yleisradioyhtiöiden nykyisten palvelujen ja uusien mediapalvelujen välillä tehdään ero?

Kolmanneksi, kilpailun pääosaston pääjohtajan huomautuksesta puheen ollen onko komissio valmis laatimaan uuden ehdotuksen tuoreiden tietojen perusteella?

Neljänneksi, mitä komissio aikoo tehdä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamalle Tanskan TV2-kanavaa koskevalle tuomiolle? Aikooko se sisällyttää sen uuteen ehdotukseen? Miten tuomio muussa tapauksessa pannaan täytäntöön?

Kysyn lopuksi: onko komissio valmis ottamaan parlamentin mukaan seurantaprosessiin ja odottamaan parlamentissa vielä käytäviä keskusteluja?

Toivon, että Euroopan parlamentti, Euroopan komissio ja jäsenvaltiot tekevät erinomaista yhteistyötä, jotta tiedonannosta saadaan laadittua lopullinen versio.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten on jo todettu, kollegani Kroes joutui pieneen onnettomuuteen, minkä vuoksi hän ei päässyt paikalle.

Komissio julkaisi 4. marraskuuta 2008 ehdotuksen uudeksi yleisradiotoimintaa koskevaksi tiedonannoksi, ja sitä koskeva kuuleminen kestää 15. tammikuuta saakka. Suhtaudumme vakavasti laajaan kuulemisprosessiin. Parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunta aikoo järjestää kuulemistilaisuuden 5. maaliskuuta, ja kuten jo mainittiin, PPE-DE-ryhmä järjesti jo viime torstaina tällaisen tilaisuuden, jossa oli paikalla kilpailun pääosaston pääjohtaja Philip Lowe.

Tämä komission ja parlamentin välinen vuoropuhelu on tärkeää. Olemme valmiita kuuntelemaan ja vastaamaan kysymyksiinne. Lisäksi tiedämme, että parlamentti totesi syyskuussa 2008, että julkisille yleisradioyhtiöille on myönnettävä valtiontukea, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä dynaamisessa ympäristössä ja välttää julkisten varojen käyttöä poliittiseen tai taloudelliseen hyötymiseen liittyvistä syistä. Olemme samaa mieltä. Julkinen ja yksityinen lähetystoiminta ovat molemmat tärkeitä. Kaksitahoinen lähetysjärjestelmä on vastaus Euroopan mediaympäristöön, joka on taattava kaikilla foorumeilla.

Ehdotuksessa yleisradiotoimintaa koskevaksi tiedonannoksi pyritään näin ollen vahvistamaan vuoden 2001 tiedonannosta lähtien harjoitettu komission valtiontukikäytäntö. Ehdotuksessa varmistetaan, että säännöissämme otetaan huomioon uusi, nopeasti muuttuva mediaympäristö. Tiedonantoa uudistetaan, jotta voidaan lisätä avoimuutta ja oikeusvarmuutta. Tiedonantoa koskevassa ehdotuksessa selvitetään, että julkiset yleisradioyhtiöt tarjoavat audiovisuaalisia palveluja kaikilla viestintäkanavilla, mutta yksityisille toiminnanharjoittajille on tarjolla riittävästi kannustimia pysyä markkinoilla. Tämä varmistetaan niin kutsutulla Amsterdamin testillä, jolla tasapainotetaan julkisin varoin rahoitettavien mediapalvelujen arvoa ja kielteistä vaikutusta jäsenvaltioissa.

Miksi tällaisia testejä tehdään? Niitä tehdään, koska niillä voidaan estää komission puuttuminen kansalliseen toimintaan. Komissiolle tehdään yhä enemmän kanteluja rajatapauksista, joissa julkisella mediatoiminnalla ei ehkä ole selkeää arvoa kansalaisten kannalta, mutta sillä näyttää olevan huomattavat markkinavaikutukset. Komissio kuitenkin katsoo, ettei jatkuva puuttuminen alan toimintaan ole toissijaisuusperiaatteen mukaista. Haluamme siksi, että jäsenvaltiot ovat komission ohella vastuussa valtion rahoittamien mediapalvelujen markkinavaikutusten valvonnasta.

Amsterdamin testillä varmistetaan, että julkisten yleisradioyhtiöiden uudet mediapalvelut täyttävät katsojien ja kuuntelijoiden sosiaaliset, demokraattiset ja kulttuuriset tarpeet ja että valtiontuesta aiheutuu yksityisille toiminnanharjoittajille mahdollisimman vähän vahinkoa. Emme yhdy näkemykseen, jonka mukaan Amsterdamin testistä aiheutuu perusteetonta hallinnollista taakkaa. Jokainen testi edellyttää tietenkin työtä, mutta vähimmäisvaatimuksemme on järkevä ja tarpeellinen. Testi on ensinnäkin tarkoitus tehdä ainoastaan tärkeille ja aivan uusille palveluille, ja ehdotuksessamme annetaan jäsenvaltioille tältä osin laaja harkintavalta. Kukin jäsenvaltio voi itse päättää, milloin uusi audiovisuaalinen palvelu tosiasiaa edellyttää testausta. Toiseksi ehdotuksessa vapautetaan koehankkeet testauksesta. Julkiset yleisradioyhtiöt voivat näin ollen edelleen kokeilla uusia medioita ilman etukäteen tehtäviä testejä. Kolmanneksi ehdotuksessa annetaan jäsenvaltioille täysi vapaus valita asianmukaiset menettelyt ja testin suorittavat elimet. Lopuksi on syytä

mainita, että pienissä jäsenvaltioissa, esimerkiksi Belgiassa ja Irlannissa, tehdään jo tällaisia testejä. Kyseisissä valtioissa löydetty ratkaisut ovat oikeassa suhteessa käytettävissä oleviin resursseihin. Koska testi on varsin laaja, myöskään toimituksellista vapautta ei voida loukata. Testissä ainoastaan edellytetään, että julkinen mediapalvelu vastaa yhteiskunnan sosiaalisiin, demokraattisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin ja että sen markkinavaikutukset ovat oikeasuhteisia. Toimituksellisen riippumattomuuden takaamiseksi ehdotuksessa todetaan lisäksi, että tietyissä oloissa julkinen yleisradioyhtiö voi suorittaa testin itse.

Totean kokoavasti, että Amsterdamin testiä on pidettävä mahdollisuutena eikä uhkana. Se edistää tiedotusvälineiden moniarvoisuutta uudessa mediaympäristössä takaamalla oikeudenmukaisuuden tietenkin sekä kaupallisille tiedotusvälineille, myös verkkosanomalehdille, että erinomaisille julkisille tiedotusvälineillemme.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Ivo Belet, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, hyvää iltaa. Aivan ensiksi pyydän Teitä välittämään terveisemme komission jäsen Nellie Kroesille. Toivotamme hänelle pikaista paranemista, sillä olemme ymmärtäneet, että hän kaatui liukkaalla alustalla. Toivomme luonnollisesti, että komission jäsen Kroes palaa työskentelemään kanssamme mahdollisimman pian.

Arvoisa komission jäsen, olemme kanssanne luonnollisesti samaa mieltä siitä, että komissio varmistaa nyt ja tulevaisuudessa tasapuoliset toimintaedellytykset audiovisuaalialan kaikille toimijoille, sekä julkisille että yksityisille yleisradiotoimintaa harjoittaville yhtiöille. Tämä on ratkaisevan tärkeää tasapainoisen tarjonnan kannalta, ja se edistää myös laatua.

Se, mitä komissio nyt esittää, on kuitenkin useista syistä täysin päinvastaista, kuten Cornelis Visser jo vakuuttavasti esitti. Aluksi haluaisin kommentoida sitä, mitä te, arvoisa komission jäsen, sanoitte hetki sitten. Ehdottamaanne markkinatestiä sovelletaan jo muun muassa Belgiassa. Ainakin jossain määrin kyllä, mutta ei täysin. Muun muassa yleisradiotoiminnan harjoittajat itse soveltavat jo tosiaan jossain määrin tätä markkinatestiä, tai vaikutusanalyysejä, mutta eivät komission ehdotuksessa esitettyjen, hieman erilaisten sääntöjen mukaan.

Haluaisin kertoa teille ehdotusta koskevista varauksistamme. Tärkein vastalauseeni koskee sitä, että ehdotus on ristiriidassa Lissabonin strategian kanssa. Monissa jäsenvaltioissa nykyisin juuri julkiset yleisradioyhtiöt luovat ja kannustavat viestimien innovaatioita. Tätä ei luonnollisesti ole syytä muuttaa. Innovaatioita haittaavalla holhoavalla hallinnollisella asenteella liikumme mielestäni väärään suuntaan. Erityisesti digitaalisen toimintaympäristön uusien laajakaista- ja Internet-jakelutapojen kehittäminen on kallista. Tällaiset investoinnit on parasta hajauttaa mahdollisimman laajalle, ja niitä olisi kehitettävä yhteistyössä. Yksityiset ja julkiset yleisradiotoiminnan harjoittajat voivat sitten tarjota sisältöä yhteisten jakelutapojen avulla, ja kilpailun olisi koskettava nimenomaan sisältöä, jotta kuluttajille syntyy mahdollisimman suuri hyöty.

Älkää kuitenkaan käsittäkö meitä väärin. Kannatamme sataprosenttisesti tasapainoisia kilpailusuhteita julkisten ja yksityisten yleisradiotoiminnan harjoittajien välillä. Molemmille lienee riittävästi tilaa tarjota laadukasta sisältöä. Tässä yhteydessä on selvää, että julkisten yleisradioyhtiöiden olisi oltava tilivelvollisia työssään käyttämistään julkisista varoista, vaikka olemmekin vakuuttuneita, että tämän saavuttamiseen on parempiakin keinoja. Tässä yhteydessä esimerkkinä voidaan mainita Yhdistyneen kuningaskunnan yleisradioyhtiö BBC, joka on tehnyt eri kumppanien kanssa tehtävää kehitys-, tuotanto- ja jakeluyhteistyötä koskevia ehdotuksia. Tämä on mielestäni hyvä esimerkki, ja kehotan ystävällisesti komissiota alkamaan pohtia asiaa tämän suuntaisesti.

Katerina Batzeli, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puheenjohtajavaltio Ranskan ehdottama julkisen yleisradiotoiminnan valtionapuja koskevien perussuuntaviivojen tarkistaminen on erittäin ajankohtainen keskustelunaihe sekä monissa jäsenvaltioissa että joukkoviestintän aseman kannalta myös Euroopassa ja kansainvälisesti.

Televiestintäpaketin tarkistus, jolla käytännössä järjestetään uudelleen radiotaajuuksien jakamisen tapa ja perusteet Euroopan tasolla, on samalla kuitenkin osoittanut, että yleisradiopalvelujen rahoittamista koskevat säännöt ovat nyt erittäin tärkeät tietoyhteiskuntaan liittyvien palvelujen tulevan sääntelyn tai sääntelyn purkamisen, innovaatioiden sekä julkisten ja taloudellista etua koskevien palvelujen kannalta. Tämä on se poliittinen kysymys, joka meidän on ratkaistava.

On selvää, että valtiontukia koskeva keskustelu keskittyy lähinnä kunkin jäsenvaltion määrittämiin niin sanottuihin julkisiin yleisradioyhtiöihin, koska niiden käytössä olevat varat ovat hyvin vähäiset ja varsinkin koska niille on annettu merkittävä julkisen palvelun tehtävä. Yleisradiotoiminnan tärkeä tehtävä mainitaan Unescon yleissopimuksessa, Amsterdamin pöytäkirjassa ja komission tiedonannossa vuodelta 2001. Toisin sanoen julkisten joukkoviestimien tehtävä on jo selkeästi määritelty.

Valtiontukia koskeva keskustelu on kuitenkin tuonut asian uudelleen esiin, ja kuten mainitsitte, meidän on otettava huomioon eräät uudet olosuhteet ja eräät toimet, joita toteutetaan joko tietoisesti tai julkisten ja yksityisten elinten välillä usein vallitsevan sekaannuksen vuoksi tahattomasti.

Haluan mainita erityisesti eräitä seikkoja: Ensinnäkin, kysymystä julkisen palvelun tehtävän määrittelystä ei tule sekoittaa kysymykseen tällaisten palvelujen tarjoamiseksi valittavasta rahoitusmekanismista. Vaikka julkiset televisioyhtiöt voivat harjoittaa kaupallista toimintaa – esimerkiksi myydä mainosaikaa – saadakseen tuloja, eräät hallitukset, muun muassa Ranskan hallitus, ovat tuominneet tämän, ja tällainen toiminta ollaan kieltämässä kansallisen lainsäädännön nojalla.

Toisaalta kaupallisilla lähetystoiminnan harjoittajilla, joiden on tarjottava julkista palvelua, on myös tärkeä tehtävä. Yksityisten ja julkisten palveluntarjoajien rinnakkaiselo on eurooppalaisten markkinoiden perustavanlaatuinen osatekijä.

Lopuksi korostan erästä toista seikkaa: Meidän tulisi olla huolissamme komission ehdottamista ennakoivista menettelyistä, ei siksi että niillä kumottaisiin tai ohitettaisiin toissijaisuusperiaate, vaan siksi, että on tarkastettava, ovatko ne yhteensopivia valtiontukien ehtojen kanssa.

Huomautan lopuksi, että kysymystä radioasemille ja joukkoviestimille annettavasta kansallisesta tuesta olisi tarkasteltava kansainvälisten suhteiden viitekehyksessä, sillä eurooppalaisten organisaatioiden on kilpailtava kansainvälisten jättien kanssa ja tiukka lainsäädäntö vahingoittaa eurooppalaisia saavutuksia ja yhteisön säännöstöä.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, pyrin puhumaan lyhyesti. Ensin lähetän luonnollisesti lämpimimmät terveiseni komissaari Kroesille ja toivon, että hän toipuu kaatumisestaan. Täällä ainakin rakennukseen johtava käytävä oli suolattu kunnolla, mutta näin, että muualla suolaa ei ollut tarpeeksi.

Käymämme keskustelu on erittäin tärkeä, ja siksi sen lopullisena tavoitteena on vaatia, että komissio kutsuu parlamentin mukaan asian valmisteluun. Tämä on keskustelumme päämäärä: se ei saa päättyä tähän, vaan ennen kuin komission tiedonanto hyväksytään, on pikemmin varmistettava, että me todella keskustelemme asiasta täällä ja että me kaikki osallistumme keskusteluun.

Miksi? Koska kysymys ei ole vain televisiotointa koskevasta mallistamme, vaan pelissä on paljon enemmän, sillä televisiotointa harjoittajat eivät ole sitä mitä ne kerran olivat – kuten me kaikki tiedämme audiovisuaalisia mediapalveluja koskevasta direktiivistä käymämme keskustelun perusteella; niiden tehtävänä on itse asiassa prosessoida sisältöä, jota ne toimittavat lineaaristen tai ei-lineaaristen jakelutapojen avulla, ja molemmilla aloilla kaikki on täydellisessä vuorovaikutuksessa. Tästä syystä ei enää ole asianmukaista puhua julkisesta yleisradiotoiminnasta ikään kuin tätä keskustelua käytäisiin 1970- tai 1980-luvulla.

Toisaalta on selvää, että tämä keskustelu on käytävä, sillä kaikki, mikä nykyään kantaa julkisen palvelun leimaa, ei todellisuudessa ole julkista palvelua, eikä aina ole järkevää käyttää julkisia varoja siihen, mitä tietyt televisioyhtiöt julkisilla varoilla tekevät. Samalla – ja tämä on nähdäkseni huolenaiheistamme keskeisin, ja ymmärtääkseni eräät muutkin jäsenet ovat samaa mieltä – julkisilla televisioyhtiöillä on aivan ratkaiseva rooli kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden suojelemissa ja viime kädessä yhteiskuntiemme yhteennivomisessa, sillä teoriassa ne tavoittelevat enemmän kuin pelkkää taloudellista voittoa.

Tästä syystä tätä rahoituksen tasapainoa on suojeltava. Meidän on etsittävä uusia rahoitusmalleja; meidän olisi oltava luovia ja avata tätä keskustelua laajemmalti, mutta tätä ei saa tehdä niin, että vaarannamme yhteiskuntiemme kannalta elintärkeät nykyiset julkiset televisioyhtiöt.

Helga Trüpel, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Barroson komissio on julistanut unionin liiallisen sääntelyn poistamisen yhdeksi tärkeimmistä poliittisista tavoitteistaan. Teidän nyt tekemistänne ehdotuksista syntyy vaikutelma, että te itse asiassa rohkaisette liiallista sääntelyä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisidemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän viime viikolla pitämässä kuulemisessa kävi selväksi, että vallitsee vakava huoli siitä, kuinka paljon te nyt olette

puuttumassa jäsenvaltioiden toimivaltaan. Nyt pöydällä oleva ehdotus haiskahtaa liialliselta sääntelyltä, ja sitä me emme voi hyväksyä.

On totta, että meidän on löydettävä tasapaino julkisten ja yksityisten yleisradiopalvelujen kehittämismahdollisuuksien välille. Tämä merkitsee kuitenkin – erityisesti digitaaliaikakaudella – myös sitä, että julkisella yleisradiotoiminnalla, joka edustaa laatua, kulttuurista monimuotoisuutta sekä kulttuurista ja yhteiskunnallista koheesiota, on oltava digitaaliaikakaudella kehittymismahdollisuuksia. Me vaadimme tätä osana Lissabonin strategiaa. Jos julkiselle yleisradiotoiminnalle ei anneta tätä mahdollisuutta, se muuttuu dinosaurukseksi eikä kykene kehittymään hyvin.

Pohtiessamme talous- ja rahoituskriisiä olemme kaikki tulleet siihen tulokseen, että markkinoita on säänneltävä. Sosiaalinen ja ekologinen sääntely ei ole kannanotto markkinoita vastaan sinänsä, vaan oikeudenmukaisten markkinoiden puolesta – ja tämä tarkoittaa säänneltyjä markkinoita. Sama koskee sitä suhdetta, jonka puitteissa yksityiset ja julkiset toimijat voivat tulevaisuudessa kehittyä, jos haluamme menestyä digitaalisessa maailmassa.

Erik Meijer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, 80 vuoden ajan julkisen yleisradiotoiminnan tehtävänä on ollut yleisölle tiedottaminen ilmaisun laajimmassa mielessä. Tämä palvelu voi säilyä hengissä erillisellä radio- ja televisioverolla kerättävän julkisen rahoituksen turvin, ja rahoitusta voidaan täydentää yleisradioyhtiöille maksettavilla jäsenmaksuilla, kuten Alankomaissa on tehty jo kauan.

Tämän rinnalla viime vuosikymmeninä yleisradioyhtiöitä on kannustettu ansaitsemaan itse omat rahansa. Tähän päästään mainosajan myynnin lisäksi myös asettamalla suuri osa yleisradioyhtiön keräämästä tietoaaineistosta saataville audio- ja videomateriaalin muodossa. Tämän odotetaan johtavan siihen, että katsojat ja kuuntelijat tuntevat olevansa tiiviimmin osallisia, tavoitetaan uusia kohderyhmiä ja vähennetään julkisia kuluja. Tämä vuosien mittaan muodostunut tehtävä ei aiheuta ongelmia niin kauan, kun kaupalliset kanavat eivät katso siitä olevan niille haittaa.

Kaupallisten kanavien näkökulmasta niitä paljon vanhempia julkisia yleisradioyhtiöitä voidaan pitää kilpailijoina, joilla on huomattava kilpailuetu, koska ne saavat rahoitusta veronmaksajien rahoista. Kysymys kuuluu nyt, voidaanko julkisten yleisradioyhtiöiden olemassaolo yhä oikeuttaa ensisijaisesti niiden hyödyllisyydellä koko yhteiskunnalle vai tulisiko huomioon ottaa kaupallisia kanavia haittaava mahdollinen kilpailun vääristyminen. Kun julkisen ja yksityisen sektorin edut eivät enää ole vastakkaisia, Euroopan komissioon kohdistuu ristiriitaisia vaatimuksia.

Julkisten yleisradioyhtiöiden tulevaisuus on vaarassa, jos niiden toimintavaraa rajoitetaan kaupallisten yhtiöiden voittomarginaalien hyväksi. Vielä pahempaa on, jos tämä tehdään ilman Euroopan parlamentin osallistumista ja jätetään huomiotta se, että yhdeksäntoista 27:stä jäsenvaltioiden hallituksesta on esittänyt selväsanaisia vastalauseita.

Olen viime vuosina pyytänyt komissiota useaan otteeseen hylkäämään tämän kohtalokkaan suunnitelman. Tämä näyttää minusta olevan ainoa mahdollinen ratkaisu, kun otetaan huomioon laajalle levinnyt huolestuneisuus. Lisäksi tämä on asia, joka kuuluu jäsenvaltioiden eikä Euroopan unionin toimivaltaan. Yhdyn Cornelis Visserin ja muiden puhujien esittämiin kysymyksiin ja näkökantoihin.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten suullisen kysymyksen allekirjoittaneet kollegani ovat korostaneet ja arvovaltaiset puhujat esittivät yksityiskohtaisesti Brysselissä viime viikolla pidetyssä julkisessa kuulemisessa, meidän kaikkien on tarkasteltava julkista televisiotoimintaa välineenä toimittaa kansalaisille palvelu, joka pitkälti vastaa sen tarjoamista koskevaa velvoitetta.

Uusien teknologioiden kehittymisen ja päivittäin syntyvien lukuisten uusien yhtiöiden vuoksi julkista keskustelua, riippumatonta valvontaviranomaista ja ohjelmien monimuotoisuutta on suojeltava kunkin jäsenvaltion historiaa ja kulttuuria kunnioittaen.

Komission on edistettävä terveen kilpailun puitteissa uusia tapoja suojella yleistä etua ja julkista yleisradiotoimintaa.

Lähinnä on selvennettävä yleisradiotoiminnan harjoittajien julkisen tehtävän määritelmää; valtiontuesta tarvitaan nykyistä parempi arviointi, mutta lisäksi komission suorittamassa ennakkoarvioinnissa ei saa asettaa avoimuussäännön suhteen turhia hallinnollisia ja rahoitusrasitteita jäsenvaltioille ja yleisradioyhtiöille.

Uudessa joukkoviestinnän toimintaympäristössä on myös otettava käyttöön tehokkaampia valvontamekanismeja. Lisäksi, koska yleisradiotoiminnalla on kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden kannalta ratkaiseva tehtävä, kaikilla näillä viestimillä sekä julkisilla elimillä ja julkisilla televisioyhtiöillä on velvollisuus tarjota laadukkaita ohjelmia, ja samalla niiden on kyettävä muiden vastaavien elinten kanssa kilpaillen vastaamaan ajan haasteisiin lähettämällä esimerkiksi sellaisia maailmanlaajuisesti kiinnostavia tapahtumia kuin olympiakisoja ja jalkapallon MM-kisoja. Valitettavasti näin ei nykyisin yleensä ole vain siitä syystä, että koska yksityisillä yhtiöillä on enemmän rahaa, julkisilla televisioyhtiöillä ei ole niihin varaa. Näin ollen kansalaiset eivät voi katsoa näitä tapahtumia muiden ohjelmien ohella.

Lopuksi huomautan, että se, mitä markkinoilla nykyisin on saatavilla, sekä kaupallisten viestintien intressi määritellä julkisten yleisradioyhtiöiden toimivalta ja toiminta-ala eivät myöskään – tietysti eräin poikkeuksin – edistä yleisempää etua, ja komission on syytä ottaa tämä vakavasti huomioon.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, myös minä toivotan komission jäsen Kroesille pikaista paranemista.

Haluaisin esittää eräitä yleisiä huomioita yleisradiotoimintaa koskevan tiedonannon tarkistuksesta. Ensinnäkin pidän tätä komission käynnistämää tarkistusta myönteisenä sikäli, että sen avulla vuoden 2001 tiedonannon sisältö voidaan mukauttaa sekä teknologian alalla että yhteisön oikeudessa tapahtuneisiin muutoksiin.

Lisäksi siinä säilytetään olennaisin sisältö vuoden 2001 tiedonannosta, jossa tunnustettiin julkisen yleisradiotoiminnan tärkeä tehtävä demokratian laadun ja moniarvoisuuden takaajana. Viittaan lähinnä periaatteisiin, joiden mukaan jäsenvaltiot määrittävät ja rajaavat vastaavien julkisten elinten hoitamien julkisen palvelun tehtävien toimittamisen ja sisällön ja niillä on vapaus valita rahoitusmalli vapaan kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

Tehtävä on myös annettava erityisen elimen tai ryhmän hoidettavaksi virallisella päätöksellä, ja sen hoitamista valvoo ulkoinen ja riippumaton valvontaelin; korostan tässä yhteydessä audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten keskeistä roolia.

Ehdotukseen tehdyistä merkittävimmistä lisäyksistä suhtaudun myönteisesti julkisten yleisradioyhtiöiden tarjoamien uusien palvelujen ennakkovalvontaan, mutta vain, jos valvonta on riittävän joustavaa, niin että se voidaan mukauttaa kunkin valtion institutionaaliseen malliin ja ottaa käyttöön asteittain.

Katson, että on arvioitava hyvin huolellisesti sitä mahdollisuutta, että tietyistä julkisiin audiovisuaalipalveluihin luettavista palveluista peritään maksu tai korvaus niiltä käyttäviltä kansalaisilta, kun otetaan huomioon perinteisen julkisen yleisradiotoiminnan ilmainen ja yleinen luonne sekä tämän rahoitusmenetelmän mahdollisesti synnyttämä syrjäytymisriski. Toivon, että komissio ottaa nämä kommentit huomioon.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on ilmeistä, että tässä asiassa on kyse yleisen edun ja sen yhteiskunnallisen roolin sekä terveeseen kilpailuun ja sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvien vaikutusten välisestä jännitteestä. Julkisen ja yksityisen yleisradiotoiminnan, mutta myös muiden viestimien, väliset rajat ovat yhä sumeammats, ja tämä pätee erityisesti sellaisiin uusiin viestimiin kuin Internetiin, iPodeihin, tekstiviesteihin ja niin edelleen.

Kuten jotkut ovat sanoneet, julkiset yleisradioyhtiöt ovat usein johtavia innovatiivisia palveluita kehittäviä toimijoita, mutta on selvää, että tämä vaikutus ylittää valtioiden ja eri viestintäalojen väliset rajat. Tästä syystä on tärkeää, että yleisradiotoiminnan ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan yleisen kehyksen välillä vallitsee johdonmukaisuus. Tämä on tärkeä kysymys, jota olemme käsitelleet parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Varsinkin valiokunnan PSE-ryhmään kuuluvat jäsenet ovat korostaneet, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyville palveluille on tärkeää luoda enemmän oikeusvarmuutta, ja me haluaisimme, että poliittisella tasolla päätettäisiin tätä koskevasta puitteidirektiivistä ja alakohtaisesta lainsäädännöstä.

Käsiteltävänä olevaa komission esittämää tiedonantoluonnosta voidaan kommentoida tammikuun 15. päivään asti, ja on tärkeää ilmaista jälleen kerran selkeästi, että laaja-alaisempi yleinen kehys olisi tärkeä väline, jolla tämän julkista yleisradiotoimintaa koskevan keskustelun kaltaiset keskustelut voidaan asettaa laajempaan asiayhteyteen.

On tärkeää voida nähdä, kuka päättää säännöistä ja millainen on niiden tasapaino markkinoiden etujen ja yleisen edun välillä. Minusta tuntuu, että tiedonannossa mainitussa markkinatestissä etusijalle asetettaisiin kaupalliset ja markkinanäkökohdat yleistä etua koskevien näkökohtien sijasta. Tämä oli se, mihin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevilla uusilla horisontaalisilla säännöillä pyrimme.

Olen hieman yllättynyt siitä, että PPE-DE-ryhmä keskittyy nyt niin voimakkaasti näihin yksittäisiin kysymyksiin, sillä he tukivat varsin epäröiden pyyntöämme yleisemmän kehityksen luomisesta. Tämä on selkeä esimerkki siitä – ja se pätee myös yleisradiotoimintaan – että ilman laajaa ja selkeää kehystä, jossa painotetaan yleistä etua koskevia näkökohtia ja asetetaan ne etusijalle, markkinoiden edut saavat tämentyypissä keskustelussa hallitsevan aseman.

Toistan vetoomuksemme yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen kehiksestä, jolla horisontaalisesti palautettaisiin eri etunäkökohtien tasapaino yleisen edun hyväksi.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, julkinen yleisradiotoiminta edustaa moniarvoisuutta, monimuotoisuutta, Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta, demokratian ydintä – minä en tätä keksinyt, komissio voi vahvistaa tämän – ja julkiset yleisradioyhtiöt ovat kansallisesti merkittäviä. Nyt on suunnitteilla ottaa käyttöön etenkin uusia viestintätoimintoja koskeva etukäteen tehtävä markkinatesti. Minusta tämä ei ole hyvä ajatus, sillä Brysselin ei pitäisi sanella etukäteen, miten jäsenvaltioiden olisi järjestettävä julkiset palvelunsa. Se, miten yleistä etua edistetään, on mielestäni arvioitava kansallisella tasolla, eikä siihen tarvita pakollista markkinatestiä.

Haluan myös sanoa muutaman sanan byrokratiasta. Vaikka kannatankin asioiden huolellista tarkastamista, meidän on huolehdittava siitä, ettemme lopulta luo lisää sääntöjä ja aiheuta lisää kustannuksia eri jäsenvaltioille.

Palvelujen tarjoamisesta katson, ettei meidän ole syytä erotella vanhoja ja uusia palveluja, koska käytännössä niiden väliset rajalinjat ovat hämärtyneet. Kyseessä ei ole joko-tai-vastakkainasettelu; televisio-ohjelmiin liittyy usein uusia palveluja ja päinvastoin. Aivan kuten Eurooppakin, ne ovat kietoutuneet tiiviisti yhteen. Kyse ei ole vain markkinoista vaan myös julkisten yleisradioyhtiöidemme yleisestä merkityksestä, jonka kaikki, eikä vähiten komissio, tunnustavat. Haluaisin kuulla komissiolta, sisällytetäänkö tämä tiedonannon tarkistettuun versioon ja osoitetaanko vastuut asianmukaisesti jäsenvaltioille sekä liitetäänkö niihin yleishyödyllisiä palveluja koskevat säännöt, joita laadittaessa on kuultava Euroopan parlamenttia ja neuvostoa.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, julkinen yleisradiotoiminta ei ole pelkkä taloudellinen tekijä. Olin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän viime viikolla Brysselissä pitämässä kuulemistilaisuudessa. Siellä huomasi, mikä arvo on tiedolla ja eurooppalaisen kulttuurin ja koulutuksen monimuotoisuudella. Jos 22 jäsenvaltiota vastustaa sääntöjen tarkistusta ja tiukentamista, koska toimintaedellytykset ja markkinat ovat erilaisia, on väärin vaatia mittavaa hallintoa, tämän pakollisen ennakkoarvioinnin kaltaista aikaa vievää testimenettelyä tai yhteisön puuttumista asioihin raskaalla byrokratisella mallilla.

Julkista yleisradiotoimintaa varten on jo olemassa valvontaelimiä: radio- ja televisioneuvostot. Me seuraamme mukautumista teknologian muutoksiin. Me seuraamme toimenpiteitä terveen kilpailun varmistamiseksi. Olen itse tällaisen valvontaelimen jäsen Union of European Federalists -järjestön edustajana Hessenin osavaltion yleisradioyhtiössä [*Hessischer Rundfunk*]. Riippumattomuutemme taataan laissa. Me puolestamme olemme täysin ja perustellusti kansalaisten valvonnan alaisia. Näin toimii tehokas viestintäpolitiikka.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, valtio on kollegojeni kanssa samaa mieltä siitä, että valtiontuki julkiselle yleisradiotoiminnalle edellyttää lainsäädännön selkeyttämistä. Me olemme vaatineet tätä Euroopan parlamentissa jo kauan. Haluaisin silti kiinnittää huomionne eräisiin muihin polttaviin kysymyksiin, jotka komission on ratkaistava mahdollisimman pian. Mainitsen lukuisista ongelmista kolme. Ensinnäkin on otettava käyttöön yhteiset digitaalilähetysten vastaanoton mahdollistavat televisioantennit erityisesti asunto-osuuskuntien omistamissa kerrostaloissa tiedotusta koskevien ohjeiden 5 artiklaan perustuvien poikkeusten mukaisesti, sillä tämä on ongelma miljoonille kansalaisille uusissa jäsenvaltioissa, myös Tšekin tasavallassa. Toinen seikka on kansallisten radio- ja televisioneuvostojen ja yhteisön toimielinten välisen yhteistyön tehostaminen, jotta julkisia palveluja koskevia säännöksiä sovelletaan paremmin. Kolmas asia on se, että televisiotoiminnan kansallisten valvontaviranomaisten välistä koordinoitua lasten ja nuorten henkisen kehityksen vaarantavista sopimattomista lähetyksistä annettavien sakkojen suhteen on parannettava.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä kaikkia hyvin hedelmällisestä keskustelusta, jonka välitän kollegalleni Nellie Kroesille.

Saamen kommentoida eräitä esittämiänne huomioita. Amsterdamin pöytäkirjassa viitataan tarpeeseen tasapainottaa valtiontukiin perustuva rahoitus ja kilpailuvaikutukset. Me haluamme jäsenvaltioiden ottavan tässä asiassa johtavan roolin, sillä muutoin meidän on tehtävä se Brysselissä valitusten perusteella.

Tavoitteenamme on lisätä jäsenvaltioiden mahdollisuuksia kehittää julkista yleisradiotoimintaa, kunhan perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä noudatetaan. Julkisen yleisradiotoiminnan olisi edelleen tarjottava innovaatioita, koulutusta ja luonnollisesti viihdettä. Komissio yhtyy näihin tavoitteisiin.

On jäsenvaltioiden asia päättää, miten ne rahoittavat julkisen yleisradiotoiminnan. Tämä todetaan selvästi Amsterdamin pöytäkirjassa. Julkiset yleisradioyhtiöt voivat vapaasti toteuttaa uusia kokeilevia hankkeita. Tiedonantoluonnoksessa todetaan selvästi, että pilottihankkeisiin ei testejä sovelleta. Me olemme aina sallineet mahdollisuuden myöntää rahoitusta julkisen palvelun tehtävään, johon sisältyy julkisten yleisradioyhtiöiden lähettämä monipuolinen ja tasapainoinen laaja ohjelmasisältö. Näin asia tulee olemaan myös tulevaisuudessa.

Komissio haluaa myös taata julkisesta ja yksityisestä toiminnasta koostuvan yhdistelmän. Komission tavoitteena on auttaa julkisia yleisradioyhtiöitä hyödyntämään uusia teknologioita, jotta ne voivat palvella yhteiskunnan sosiaalisia, demokraattisia ja kulttuurisia tarpeita.

Amsterdamin testin avulla jäsenvaltiot voivat myöntää rahoitusta julkisten yleisradioyhtiöiden tarjoamille uusille mediapalveluille. Sillä suojellaan kykyä pysyä nopeasti liikkuvan mediaympäristön muutosten tasalla. On myös yleisen edun mukaista säilyttää samalla yksityisten toimijoiden kannusteet. Sekä julkisten että yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien innovaatiot ovat tärkeitä Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi, ja sanomattakin selvää on, että myös julkiset yleisradioyhtiöt voivat jatkossa edelleen vapaasti käynnistää kaikenlaisia uusia palveluita kaupalliselta pohjalta ilman ennakkoarviointia.

Vakuutan teille, että suhtaudumme kuulemiseen hyvin vakavasti. Tarkistamme tekstin ja otamme huomioon oikeutetut huolenaiheet. Pyydän yksiköitämme ottamaan parlamentin ja jäsenvaltioiden ehdotukset huomioon, kun tarkistamme luonnosta.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

17. Kauppa- ja taloussuhteet Länsi-Balkaniin (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityksellä on seuraavana Bastiaan Belderin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö kauppa- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin (2008/2149(INI)) (A6-0489/2008).

Bastiaan Belder, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, käytän tilaisuutta hyväkseni ja esittelen mietintöni kauppa- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin.

Ei ole sattumaa, että aloitin mietinnön palauttamalla mieliin näiden valtioiden EU-jäsenyyssnäkökulmat. Euroopan unioni ei voi vain jatkuvasti toistella vanhoja lupauksia, kuten Thessalonikin Eurooppa-neuvostossa vuonna 2003 Länsi-Balkanin valtioille annettua lupauksia siitä, että ne voivat liittyä Euroopan unioniin. Ei, Länsi-Balkanin maat hyötyvät enemmän konkreettisista toimista ja räätälöidyistä liittymismenettelyistä kuin lähinnä velvollisuudentuntoisesta retoriikasta.

Saatatte ihmetellä, miksi pidän näiden maiden jäsenyyssnäkökulmia niin tärkeinä. Ensinnäkin olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionilla on maksettavanaan kunniavelka. Tämä muistuttaa minua Srebrenicää käsittelevästä keskustelusta, joka toivottavasti käydään tässä parlamentissa tällä viikolla keskiviikkoiltana. Lisäksi alue on Euroopan kannalta strategisesti erittäin tärkeä. Mietintöni sisältämät konkreettiset ehdotukset ovat seuraavat: Kannatan Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen (Cefta) lujittamista edelleen. Se on tärkeä väline lisättäessä alueen alueellista yhdentymistä, mikä puolestaan on tärkeää valmistautumista, mikäli alueen maat haluavat integroitua Euroopan markkinoille ja liittyä unionin jäseniksi kolmessa vaiheessa. Euroopan unionin tulisi laajapohjaisen tuen avulla myöntää käyttöön liittymistä valmistelevalle tukivälineen varoja maiden uudistusprosessin edistämiseksi. Jäsenvaltiot voivat myös ottaa tässä tärkeän roolin antamalla erityistä koulutusta paikallisille virkamiehille. Näin lisätään maiden viranomaisien valmiuksia laatia omia kunnianhimoisia hankkeitaan, jotka voivat saada EU:n rahoitusta.

Arvoisa puhemies, aloittaessani tämän mietinnön laatimisen vierailin aivan ensimmäiseksi maani talousministeriössä Haagissa, jossa sain ilokseni kuulla, että Alankomaiden hallitus oli päättänyt soveltaa hallitukselta hallitukselle -lähestymistapaa. Kuvasin tätä mietinnössäni seuraamisen arvoiseksi esimerkiksi, ei siksi, että se on Alankomaiden toimintatapa, vaan koska se on räätälöity Länsi-Balkanin valtioiden tarpeisiin ja vastaus niiden pyyntöihin liittymisprosessin aktiivisesta ja asianmukaisesta tukemisesta.

Haluaisin erityisesti mainita mietinnöstäni yhden asian, nimittäin Länsi-Balkanin kanssa tehtävän energiayhteistyön, joka on uskoakseni erittäin ajankohtainen aihe. Strategisen sijaintinsa ansiosta alueella voisi hyvinkin olla merkittävä rooli raakaöljyn ja maakaasun kauttakulkupisteenä. Euroopan unionin olisi

pyrittävä laatimaan ulkoinen energiapolitiikka. Olen myös ulkoasiainvaliokunnan jäsen. Joitakin vuosia sitten annoimme vahvan mietinnön unionin energia-alan ulkopolitiikan laatimista silmälläpitäen. Katsokaapa nyt nykyistä tilannetta, joka tukee tätä Euroopan parlamentin komissiolle ja neuvostolle esittämää kehutusta. Bryssel ei saa jättää omia jäsenvaltioitaan ulos kylmään, ei kirjaimellisesti eikä muutenkaan.

Lopuksi haluaisin kertoa, että entisenä journalistina olen käynyt Balkanilla monia kertoja. Tämän seurauksena tunnen syvää sympatiaa ja osallisuutta tätä aluetta kohtaan. Mietintöni laatimisen yhteydessä käytin matkabudjettini tiedonkeruumatkoihin; yhdessä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja erityisesti sen henkilökunnan jäsenen Roberto Bendinin sekä oman henkilökuntani jäsenen Dick Jan Diepenbroekin kanssa olen tehnyt arvokkaita vierailuja Serbiaan ja Kosovoon, ja ensi viikolla toivon pääseväni käymään Albaniassa. Lyhyesti sanottuna minä ehkä saan tämän mietinnön päätökseen tänä iltana, mutta työ ei ole vielä läheskään valmis sen paremmin minun kuin Euroopan unionin toimielinten osalta. Jos todella haluamme tuoda tämän alueen lähemmäs Brysseliä ja osoitamme tämän omistautumisellamme ja aktiivisella tuella, on myös selvää, että meillä on täysi oikeus vaatia, että uudistusprosessiin ja EU:n jäseneksi liittymiseen sitoudutaan. Tämän mietinnön laatiminen oli minulle todellinen ilo, ja toivon, että sen jatkotoimina laaditaan erillisiä mietintöjä yksittäisistä Länsi-Balkanin maista.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi onnittelen Bastiaan Belderiä tästä erittäin hyvästä mietinnöstä. Mietintönnä ilmestyy hetkellä, jolloin Länsi-Balkanin maat ovat siirtymässä yhä lähemmäs kohti EU:ta, ja se antaa kattavan yleiskatsauksen EU:n ja Länsi-Balkanin talous- ja kauppasuhteiden tärkeistä kysymyksistä. Käsittelen perusteellisemmin eräitä mietinnössänne korostettuja seikkoja.

Länsi-Balkanin alue on EU:n kannalta keskeinen ja tärkeä kumppani. Maaliskuussa 2008 annetussa viimeisimmässä Länsi-Balkanin käsittelevässä komission tiedonannossa toistetaan EU:n vahva sitoutuminen Länsi-Balkanin tulevaisuuteen unionissa ja vahvistetaan muun muassa Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen merkitys alueen taloudelliselle kehitykselle. Komissio on esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että EU:n jäsenyyden mahdollisuus voi toimia kestävä talouskehityksen ja alueen rauhan ja vakauden varmistamisen alullepanijana. Komissio on samaa mieltä myös siitä, että kunkin valtion kyky täyttää Kööpenhaminan kriteerit on erittäin tärkeä tekijä arvioitaessa alueen valtioiden valmiutta liittyä EU:n jäseniksi. EU on Länsi-Balkanin tärkein kauppakumppani. EU:n ja Länsi-Balkanin välisten taloussuhteiden syventäminen on tästä syystä tärkeää alueen talouskasvun edistämiseksi.

Kuten mietinnössänne aivan oikein huomautetaan, kaupan vapauttaminen ja integroituminen on vakautus- ja assosiaatioprosessin kulmakivi, ja EU on pyrkinyt tähän tavoitteeseen Länsi-Balkanin suhteen kolmella tasolla.

Kahdenvälisellä tasolla EU on vuodesta 2000 myöntänyt Länsi-Balkanin maille yksipuolisia kauppaetuuksia helpottaakseen niiden tuotteiden pääsyä EU:n markkinoille. Komissio on osana vakautus- ja assosiaatiosopimuksia neuvotellut vapaakauppasopimuksia luodakseen edellytykset poliittisille ja talousuudistuksille sekä perustan Länsi-Balkanin maiden integroitumiselle EU:hun esimerkiksi niin, että ne mukauttavat lainsäädäntönsä yhteisön säännöstöön.

Alueellisella tasolla Euroopan komissio toimi Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksesta (Cefta) käytyjen neuvottelujen edistäjänä ja päätti antaa rahoitustukea ja teknistä apua Ceftan sihteeristölle ja sopimuspuolille sopimuksen toimeenpanon helpottamiseksi. Samalla Euroopan komissio pitää suuressa arvossa alueen vastuunottoa sopimuksesta ja tunnustaa Ceftan perustavanlaatuisen merkityksen alueen taloudellisen yhdentymisen syvenemiselle sekä maaperän valmistelulle sille, että Länsi-Balkan osallistuu täysimittaisesti EU:n yhtenäismarkkinoille tulevaisuudessa. Lisäksi Cefta perusti kaikki tarvittavat rakenteet, joiden avulla voidaan keskustella kauppaan liittyvistä kysymyksistä alueellisella ja kahdenvälisellä tasolla. Tämä on oleellista alueellisen yhteistyön ja hyvien naapuruussuhteiden helpottamiseksi ja syventämiseksi. Euroopan komissio aikoo seurata edelleen Ceftan toimeenpanoa ja raportoida tästä vuosittaisessa kertomuksessaan liittymisprosessista ja liittymisvalmisteluista.

Monenvälisellä tasolla komissio on tukenut alueen maiden liittymistä Maailman kauppajärjestöön, sillä tämä on aivan välttämätöntä, jotta ne voivat osallistua tehokkaasti globalisoituneeseen talouteen. EU on mobilisoinut kaikki käytettävissä olevat politiikan välineet tukeakseen Länsi-Balkanin maita niiden pyrkien uudistuksiin ja alueellisen yhteistyöhön. Liittymistä valmisteleva tukiväline on tärkeä vastattaessa alueen pitkän aikavälin kehitystarpeisiin. Nykyisessä vuosien 2007–2013 rahoituskehityksessä rahoituksen kokonaismäärä on 11,5 miljardia euroa. Euroopan komissio on myös käynnistänyt alueen kaikkien asianomaisten maiden kanssa vuoropuhelua, jolla on tarkoitus laatia etenemissuunnitelma viisumivaatimusten poistamiseksi.

Aiempien puheenvuorojen valossa vakuutan teille, että komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimet kauppasuhteiden kehittämiseksi ja Länsi-Balkanin talouden lähentämiseksi mahdollisimman tiiviisti EU:hun. Lopuksi haluan onnitella vielä kerran esittelijää tästä hyvästä mietinnöstä, ja minulla on ilo todeta, että komissio yhtyy sen yleiseen lähestymistapaan.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatan ja arvostan Bastiaan Belderin esittelemää mietintöä, koska siinä suositellaan konkreettisia taloudellisia toimia, joilla pyritään tukemaan Länsi-Balkanin kansojen mahdollisuutta liittyä Euroopan unioniin. Haluaisin kiinnittää huomionne kolmeen seikkaan:

1. Meidän on realistisesti tunnustettava, että Serbia on vakautus- ja assosiaatioprosessin onnistumisen kannalta avaintoimija, ja EU:n on jatkettava ponnistuksiaan saavuttaakseen Serbian kansalaisten luottamuksen ja kestävän ystävyyden.
2. Tulevaisuudessa esimerkiksi Kosovon, Etelä-Ossetian, Abhasian, Transnistrian ja Pohjois-Kyproksen kaltaisilla alueilla ei voida sallia etnisiä separatistisuuntauksia eikä yksipuolisia itsenäisyysjulistuksia. Valtioiden alueellisen koskemattomuuden periaate on pyhä, ja sitä on tulevaisuudessa kunnioitettava.
3. Samalla meidän on tuettava voimakkaasti kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien kansalaisten oikeuksia koskevien Euroopan unionin normien noudattamista Länsi-Balkanin valtioissa, mukaan lukien Valea Timoculuin, Vojvodinan, Istriian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian romaniankielisten yhteisöjen oikeudet. Näitä oikeuksia on kunnioitettava ja samalla on suljettava pois kaikki suuntaukset etnisiin tekijöihin perustuvaan alueelliseen itsehallintoon sekä pyrkimykset saavuttaa kollektiivisia etnisiä oikeuksia, joiden on jo nähty voivan synnyttää konflikteja ja verisiä sotia.

18. Yhteinen maatalouspolitiikka ja maailman elintarviketurva (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Mairead McGuinnessin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta (2008/2153(INI)) (A6-0505/2008).

Mairead McGuinness, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aloittaessani tämän mietinnön laatimisen maailman elintarviketurva oli hyvin näkyvä aihe poliittisessa keskustelussa, mutta se on sittemmin jossain määrin hävinnyt parrasvaloista. Se on kuitenkin edelleen huolestuttava kysymys, sillä yli miljardi ihmistä maailmassa kärsii yhä aliravitsemuksesta. Kolmekymmentä tuhatta lasta kuolee joka päivä nälkään ja köyhyyteen liittyviin sairauksiin. Nämä ovat kauheita tilastolukuja, ja niiden vuoksi kysymys siitä, miten voimme tuottaa riittävästi elintarvikkeita ja saattaa ne ihmisten saataville, on erittäin tärkeä.

Haluan kiittää komissiota sen tekemästä yhteistyöstä tämän mietinnön laatimisessa sekä monia parlamentin valiokuntia, erityisesti kehitysyhteistyövaliokuntaa, jotka luonnollisesti osallistuivat mietinnön työstämiseen.

Neljässä minuutissa on mahdotonta tehdä oikeutta mietinnön sisällölle, mutta esittelen eräitä tärkeinä pitämiäni seikkoja. Ensinnäkin se, että olen laittanut yhteisen maatalouspolitiikan ja maailman elintarviketurvan samaan otsikkoon, on viittaus siihen, että vanha käytäntö soimata maatalouspolitiikkaa kaikista kehitysmaiden ongelmista on aikansa elänyt ja että me tiedostamme nyt, että yhteinen maatalouspolitiikka on taannut elintarviketurvan Euroopan kansalaisille ja että se voi mallina tarjota opetuksia siitä, mitä kehitysmaissa elintarviketuotannon suhteen olisi tehtävä.

On aivan ilmeistä, että olemme viime vuosikymmenen aikana päästäneet maatalouden kehittämisen luisumaan poliittisen ja kehitysyhteistyötä koskevan asialistan häntäpäähän. Aikoinaan suuri osa kehitysapurahoistamme käytettiin maatalouden edistämiseen ja elintarviketuotantoa koskeviin hankkeisiin. Näin ei nykyisin ole asian laita, vaikka uskonkin, että koska elintarvikkeiden hinnat nousevat, alamme sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti jälleen keskittyä maatalouteen.

Tämä merkitsee sitä, että niiden maiden, joilla on resursseja tuottaa elintarvikkeita, sallitaan tehdä niin ja että niitä ja niiden pienviljelijöitä autetaan tuottamaan elintarvikkeita paikallisesti tarpeidensa tyydyttämiseksi. Tämä edellyttää elintarviketuotannon perustarvikkeiden kuten siementen ja lannoitteiden toimittamisen

lisäksi myös taitotietoa, neuvontapalveluja ja kehitysmaiden viljelijäperheille annettavaa tukea, jotta nämä voivat tuotannollaan täyttää omat tarpeensa.

Tämä on mahdollista. Malawi ja eräät muuta valtiot ovat esimerkkejä maista, jotka ovat onnistuneet siirtymään äärimmäisestä nälänhädästä elintarvikkeiden tuotantoon. Tähän tarvitaan julkisen politiikan aloitteita. Se edellyttää myös, että Euroopan unioni, joka on erittäin vahvasti läsnä kehitysmaissa, kehottaa maita tarkastelemaan maatalouttaan ja aloittamaan oman elintarviketuotantonsa aktivoiminen.

Kysymys kysynnästä ja tarjonnasta on varsin arkaluontoinen, koska maailman väestö kasvaa – väkiluku lisääntyy 40 prosenttia vuoteen 2050 mennessä – ja siksi meidän on tarkasteltava näitä kysymyksiä. Elintarvikkeiden, rehun ja polttoaineen tuotannon välinen kilpailu – jota olemme todistaneet – on luonnollisesti keskeinen ongelma. Luulen, että tämän kaiken edistämiseksi meidän on pohdittava kysymystä tutkimuksesta ja kehittämisestä.

Emme mielestäni ole tehneet riittävästi tutkimuksen ja kehittämisen hyväksi. Me Euroopassa olimme suunnitelleet tuottavamme vähemmän elintarvikkeita, emmekä ehkä sen vuoksi ottaneet huomioon tarvetta tarkastella maataloustuotannon tehokkuutta ja lisätä tuotantoa tulevaisuudessa.

Yksi keskeinen viesti, jonka todella haluan välittää käytettävissäni olevassa lyhyessä ajassa, on se, että maanviljelijät kaikkialla maailmassa tuottavat elintarvikkeita, jos he voivat saada siitä toimeentulon, joten poliittisiin päättäjiin kohdistuu paine tehdä tästä mahdollista eli harjoittaa politiikkaa, joka takaa viljelijöille vakaat tulot. Miten tähän päästään? Luomalla vakaat hinnat sekä tarkastelemalla elintarviketuotannon kustannuksia. Jos viljelijöille ei tarjota tällaista tulokannustinta, he lopettavat tuotannon.

Lausun varoituksen sanan. Yli vuosi sitten me puhuimme hyödykkeiden korkeista hinnoista. Nyt varastoissa on esimerkiksi ylijäämäviljaa, jolle ei ole markkinoita. Nämä viljelijät eivät ensi vuonna tuota yhtä paljon, ja tämä saattaa pahentaa maailman elintarviketurvan pidemmän aikavälin ongelmaa.

Mietinnössä on paljon asiaa. Toivon, että kollegani kannattavat sitä, ja kiitän vielä kerran niitä monia henkilöitä, jotka osoittivat suurta mielenkiintoa sitä kohtaan.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio suhtautuu myönteisesti Mairead McGuinnessin laatimaan mietintöön ja parlamentin eri valiokunnissa käytyyn vilkkaaseen keskusteluun tähän hyvin ajankohtaiseen aiheeseen liittyvistä tekijöistä, jotka vaihtelevat kaupasta biopolttoaineisiin, hintaseurantaan, investointipolitiikkaan, rahoituskriisiin, ilmastomuutokseen ja maatalouden vedenkäyttöön.

Komissio yhtyy mietinnössä esitettyyn laajaan analyysiin vuoden 2008 alkupuolella monia kehitysmaita koetelleen elintarviketehoon syistä. Komissio jatkaa elintarvikkeiden ja energian hintojen välisen yhteyden tutkimista. Kysymys syy-seuraus-suhteesta on erittäin monitahoinen, sillä siihen liittyy monien kysyntä- ja tarjontatekijöiden vuorovaikutus. Energian hinnat ovat vain yksi näistä tekijöistä, mutta niillä on sekä suoria että epäsuoria vaikutuksia. Biopolttoaineista on keskusteltu perusteellisesti useissa Euroopan parlamentin istunnoissa. EU:n ja Yhdysvaltojen politiikat eroavat toisistaan selvästi siinä suhteessa, kuinka suuri osuus viljantuotannosta käytetään biopolttoaineisiin. EU:n biopolttoaineita koskevalla politiikalla ei vähennetä elintarvikkeiden saatavuutta, koska käytettyjen raaka-aineiden määrä on maailmanlaajuisesti tarkastellen hyvin pieni.

Siinäkin tapauksessa, että EU pääsee lähemmäs 10 prosentin tavoitettaan, vaikutus elintarvikkeiden hintoihin on rajallinen varsinkin kahdesta syystä: Ensinnäkin yhä enemmän biopolttoaineita valmistetaan muista kuin elintarviketuotantoon kelpaavista raaka-aineista tai jätteistä ja jätteistä. Toiseksi biopolttoaineiden tuotantotekniikat kehittyvät, ja myös keskimääräisten tuottojen odotetaan kasvavan.

Kestävä EU:n biopolttoainepolitiikka on yleisesti ottaen köyhien asemaa parantavaa politiikkaa. Se tarjoaa lisämahdollisuuksia niille kahdelle kolmannekselle maailman köyhistä, jotka elävät maaseutualueilla ja ovat riippuvaisia elinvoimaisesta maataloudesta. Kaikki ryhmät eivät kuitenkaan hyödy siitä yhtä paljon. Komissio aikoo seurata tarkasti politiikan vaikutuksia elintarviketurvaan ja elintarvikkeiden hintoihin.

EU on jo toteuttanut toimia maailman elintarviketurvan suhteen mukauttamalla YMP:tä markkinoiden muutoksiin ja maailmanlaajuiseen tilanteeseen. Terveystarkastuksella, josta äskettäin sovittiin, uudenaikaistetaan, yksinkertaistetaan ja virtaviivaistetaan YMP:tä sekä poistetaan viljelijöitä koskevat rajoitukset, mikä auttaa heitä reagoimaan paremmin markkinoiden viesteihin ja kohtaamaan uusia haasteita.

Terveystarkastuksesta tehdyllä sopimuksella poistetaan kesannointivelvoite, kasvatetaan maitokiintiöitä asteittain, kunnes ne poistetaan vuonna 2015, ja muutetaan markkinainterventiot todelliseksi turvaverkoksi.

Terveystarkastuksessa puututaan myös sellaisiin uusiin haasteisiin kuin ilmastonmuutokseen, vesivarojen hoitoon, uusiutuviin energialähteisiin ja biologiseen monimuotoisuuteen, joilla on vaikutuksia kehitysmaihin.

YMP ei pysy muuttumattomana vuoden 2013 jälkeenkään, ja alustava keskustelu aiheesta on jo käynnistetty maatalousministerien Anneyssä syyskuussa pitämän epävirallisen kokouksen jälkeen. Tuleva YMP on kuitenkin nähtävä osana laajempaa kokonaisuutta, jonka erottamattomia osia ovat kestävä kehitys, kilpailukyky ja maailman elintarviketilanne.

Monet korkean tason tapahtumat ovat asettaneet maailman elintarviketurvan huomattavalle sijalle kansainvälisessä keskustelussa. Kansainvälisesti ymmärretään ja tunnustetaan, että maataloudelle ja maaseudun kehitykselle on annettava nykyistä keskeisempi sija kansallisissa, alueellisissa ja mahdollisesti maanosan laajuisissa poliittisissa ohjelmissa. Keskustelimme esimerkiksi yksityiskohtaisesti maataloudesta ja elintarviketurvasta EU:n ja Afrikan unionin komissioiden välisessä kokouksessa lokakuussa, ja aiomme tiivistää tätä vuoropuhelua tämän vuoden aikana.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että komission on toteutettava jatkotoimia G8-maiden johtajien antaman maailman elintarviketurvaa koskevan julkilausuman johdosta. Euroopan komissio kävi ennen elintarvikkeita koskevan rahoitusvälineen hyväksymistä neuvostossa 16. joulukuuta hyvin hedelmällisiä keskusteluja YK:n korkean tason työryhmän kanssa.

Euroopan komissio odottaa innokkaasti kattavan toimintakehyksen täytäntöönpanoa. Komissio on vakuuttunut siitä, että vähitellen muodostuva maailmanlaajuinen maataloutta ja elintarviketurvaa koskeva kumppanuus on avainasemassa tässä mietinnössä esitettyjen suositusten toteuttamisessa, myös siinä, miten tuetaan pientilatuotantoa ja millaista kauppapolitiikkaa tulisi harjoittaa elintarviketurvan edistämiseksi etenkin haavoittuvimmassa asemassa olevissa yhteisöissä.

On selvää, että viennin rajoituksia ja kieltoja olisi vältettävä, ja oikea etenemistapa on pikemmin lisätä kuin vähentää kaupan vapauttamista. Kauppavirtojen lisääminen on osa ratkaisua elintarviketurvan saavuttamiseksi.

Komissio toivoo, että muut avunantajat ottavat mallia Euroopan unionin toimielinten rohkeasta askeleesta myöntää käyttöön miljardi euroa, joilla täydennetään muita rahoitusvälineitä ja jotka on varattu niin lyhyen, keskipitkän kuin pitkän aikavälin elintarvikekriisiin vastaamiseen.

Madridissa 26. ja 27. tammikuuta pidettävä ”Elintarviketurva kaikille” -konferenssi on varmasti erittäin tärkeä tapahtuma keskustelun siirtämiseksi uudelle tasolle, jolla pyritään yksilöimään ensisijaiset tavoitteet maailman elintarvikepulan voittamiseksi.

Euroopan komissio aikoo edelleen toimia aktiivisesti maailman elintarviketurvan parantamiseksi, ja Mairead McGuinnessin mietintö on hyvä analyysi siitä, mitä etenemistapoja Euroopan unioni ja laajempi kansainvälinen yhteisö voisivat harkita.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Kader Arif (PSE), kirjallinen. – (FR) Parlamentin elintarvikemellakoiden jälkeen toteuttamien toimien ansiosta on myönnetty miljardi euroa elintarvikekriisin torjumiseen. Tämän hätätoimenpiteen lisäksi korostan, että tarvitaan sellainen pitkän aikavälin kansainvälinen strategia, joka perustuu paikalliseen ja omavaraismaatalouteen ja joka vastaa väestön tarpeita ja alueiden mahdollisuuksia.

Maailman väestönkasvu, ilmaston lämpeneminen, biopolttoaineiden hallitsematon tuotanto ja aggressiivinen keinottelu ovat eräitä niistä monista tekijöistä, jotka lisäävät jännitteitä maatalousmarkkinoilla. Nämä tekijät osoittavat, että kriisi ei jää lyhytaikaiseksi ja että julkista politiikkaa kokonaisuutena on harkittava uudelleen tuotantomenetelmien parantamiseksi ja kansainvälisten markkinoiden sääntelemiseksi.

Uskon, että kun YMP:n kohtuuttomuudet ja epätäydellisyydet on karsittu pois, siitä voi tulla esimerkki tehokkaasta, oikeudenmukaisesta ja vastuullisesta politiikasta, jolla vastataan elintarvikehaasteeseen ja jossa samalla yhdistyvät talous, yhteiskunta ja ympäristö. Sillä tulisi myös auttaa kehitysmaita jakamalla niiden kanssa eurooppalaista tekniikkaa, osaamista ja kokemusta. Euroopan olisi kuitenkin ensi sijassa pyrittävä uudistamaan kansainvälisen kaupan säännöt, jotta ne eivät estä valtioita käyttämästä oikeuttaan tukea omaa maatalouttaan elintarviketurvansa varmistamiseksi.

Katerina Batzeli (PSE), kirjallinen. – (EL) Tähänastiset kansainväliset ja alueelliset sopimukset ovat osoittautuneet kyvyttömiksi normalisoimaan markkinoiden tarjontaa ja kauppaa ja takaamaan avoimet ja vakaat maataloustuotteiden hinnat.

Maatalousmarkkinoiden sääntelyn olisi perustuttava tehokkaiden toimien pitkän aikavälin strategiaan sekä tuottajien organisointiin ja heille suunnattuun tiedotukseen markkinatilanteesta ja -näkymistä.

Tällaisen politiikan peruseriaatteena on luoda tulot takaava turvaverkko luonnonilmiöistä tai markkinavääristymistä sekä hintojen epätavallisen pitkästä ja laajasta laskusta johtuvia riskejä ja kriisejä vastaan.

Tarvitaan esimerkiksi seuraavanlaisia yhdenmukaisia ja tehokkaita toimia:

- eurooppalaiset ja kansainväliset tuotannonseurantajärjestelmät sekä markkinat tuotannon suuntauksia tunnistavana ennakkoarvointijärjestelmänä

- maailmanlaajuisen inventaario elintarvikkeista ja elintarvikevarastoista

- eurooppalainen markkinoita seuraava ja maataloustuotteiden hintojen ja tuotosten muutoksia rekisteröivä järjestelmä, joka voitaisiin yhdistää FAO:n alaisuudessa toimivaan vastaavaan kansainväliseen järjestelmään.

Olisi myös hyvä ajatus sisällyttää Dohan neuvottelukierroksen tulevaan sopimukseen hätätilanteet, joissa elintarvikeapua voidaan antaa, sillä tätä koskevat nykyiset säännökset eivät ole sitovia.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Päätelmät, jotka Mairead McGuinness maailman elintarviketurvaa koskevassa mietinnössään tekee, näkyvät nyt myös Romaniassa. Kaikkien peruselintarvikkeiden hinnat nousevat kansallisen valuutan devalvoimalla, raaka-aineiden hintojen nousun ja jalostusyritysten ottamien lainojen seurauksena.

Lisäksi ilmaston lämpeneminen on johtanut siihen, että sato tuhoutuu yhä useammin luonnonkatastrofeissa. Uusien jäsenvaltioiden viljelijät ovat näissä tilanteissa kaikkein huonoimmassa asemassa, sillä heille myönnettävät avustukset ovat pienempiä kuin muissa jäsenvaltioissa.

Tästä syystä olen ehdottanut tarkistusten pohjalta kehottanut komissiota tutkimaan mahdollisuutta luoda tiettyjä yhteisön tason interventiomekanismeja, jotka olisivat riippumattomia satovakuutukseen myönnettyistä erityistuksista ja joilla ehkäistäisiin ja torjuttaisiin ilmaston lämpenemisen vaikutuksia.

Elintarvikkeiden tuottajille asetetut yhteisön vaatimukset ovat tiukat, ja tästä syystä elintarvikkeiden hinnat EU:ssa ovat korkeat. Uskon kuitenkin vakaasti, että maatalous voi toimia maailmanlaajuisen kriisin koettelemien Euroopan talouksien elpymisen lähtöalustana ja että uusiutuvien energialähteiden kehittämisellä voi olla myönteinen vaikutus maatalous- ja elintarviketeollisuuteen.

Jos toteutamme tarvittavat varotoimenpiteet, voimme kasvattaa biopolttoaineiden tuotantoa vaarantamatta ympäristöä tai maailmanlaajuisesti tarvittavia elintarvikevarastoja.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Tämä YMP:tä ja maailman elintarviketurvaa käsittelevä mietintö tarjoaa meille loistavan mahdollisuuden pohtia, kuinka voimme taata sen, että Euroopan maatalous antaa täyden panoksen maapallon elintarviketasapainon saavuttamiseksi. Vaikka elintarvikkeiden tarve maailmassa kasvaa jatkuvasti, maatalouteen osoitetun kehitysavun osuus on pienentynyt jatkuvasti 1980-luvulta lähtien. Tästä syystä jätin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa useita tarkistuksia, joiden tarkoituksena oli tehdä tästä mietinnöstä kunnianhimoisempi ja ennen kaikkea ehdottaa, että Euroopan komissio hyväksyisi elintarviketurvaa koskevan kokonaisvaltaisen strategian, joka johdonmukaistaa kaikkia unionin toimintalinjoja.

Vaikka olen tyytyväinen siihen, että mietinnössä painotetaan YMP:n keskeistä roolia elintarviketurvan saavuttamisessa, pahoittelen sitä, että esittelijä kannattaa maatalouspolitiikan mukauttamista nykyistä enemmän markkinoihin ja että hän syyttää ympäristönsuojelualoitteita maataloustuotannon vähenemisestä Euroopassa. Tämä lausuma on mielestäni täysin paikkansapitämätön, ja katson, että on päinvastoin välttämätöntä ottaa huomioon ilmastonmuutoksen ongelma, jotta voidaan kehittää tuotantoa lisääviä ja parantavia uusia malleja.

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) EU:n on nyt pikaisesti parannettava elintarviketurvaansa ja vastattava suuriin haasteisiin. Ensinnäkin maataloustuotannon on kaksinkertaistuttava 30 vuodessa, sillä maailman väkiluku kasvaa 9 miljardiin vuoteen 2050 mennessä. Tosiasia on, että 860 miljoonaa ihmistä

näkee edelleen nälkää. Kehityksen on oltava kestävä, ja sen on perustuttava ensisijaisesti paikalliseen maatalouteen.

Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahintojen valtava vaihtelu sekä maailman elintarvikevarastojen asianmukainen hallinnointi muodostavat toisen haasteen. Jotta Euroopan viljelijöille taataan oikeudenmukaiset tulot, kannatan ajatusta vakuutusjärjestelmistä, jotka suojaavat viljelijöitä nykyistä paremmin hintavaihteluilta, sekä aloitetta maailmanlaajuisen elintarvikkeiden inventaariojärjestelmän perustamisesta.

Kun otetaan huomioon eläinten ja kasvien lisääntynyt kauppa, EU:lla on myös velvollisuus ottaa käyttöön tehokas strategia kaikenlaisten terveyskriisien ehkäisemiseksi Euroopassa. Tämän strategian olisi perustuttava ehkäisemiseen, jäljitettävyyteen ja reagoitakykyyn. Tässä mielessä neuvoston äskettäinen päätös tiukentaa ja yhdenmukaistaa tuontivalvontajärjestelyjä merkitsee sitä, että kansalaisille voidaan antaa paremmat takeet elintarvikkeiden laadusta.

Maataloudella on nyt keskeisempi rooli kuin koskaan kasvun ja kehityksen aloilla. Siksi meidän on suojeltava sitä kaikin keinoin!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Maissin, vehnän ja energian hintojen jatkuvan nousun aiheuttama maailmanlaajuinen elintarvikekriisi, maailman väestön kasvu sekä ilmastonmuutos ovat saaneet aikaan mellakoita ja levottomuuksia, jotka voivat horjuttaa maiden ja alueiden vakautta ympäri maailman, ellei niitä ratkaista lähiaikoina. Hälyttävää tässä yhteydessä on maailman väkiluvun – joka saattaa ylittää yhdeksän miljardia vuoteen 2050 mennessä – nopean kasvun sekä maailman elintarvikevarastojen vähenemisen välinen kuilu. Tällainen tilanne johtaa mitä todennäköisimmin siihen, että juomavedestä ja elintarvikkeista johtuvat konfliktit tai suoranaiset eloonjäämististelut käyvät yleisemmiksi kuin öljystä johtuvat konfliktit. Tällä hetkellä Euroopan unioni on suurin humanitaarisen avun antaja, mutta elintarvikevarastot alkavat tyhjentyä, ja kehitysmaat etenkin Afrikassa tarvitsevat lisää tukea torjuakseen köyhyyttä ja kroonista nälkää. Maatalouden riippuvuuden vähentäminen fossiilisista energialähteistä, luonnonmukaisten tuotteiden käyttö, hedelmällisen maaperän säilyttäminen ja yhteisen maatalouspolitiikan mukauttaminen elintarvikekriisiin ovat eräitä keskeisiä seikkoja, jotka on otettava huomioon tämän pättitilanteen ratkaisemiseksi.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Tärkein kysymys Euroopan maatalousalalla vuonna 2009 on, miten maailmanlaajuinen talouskriisi vaikuttaa maataloustuotteiden tuotanto- ja kulutusolosuhteisiin. Tämä kysymys on keskeisenä aiheena Unkarin toisessa maatalousakatemiassa, jonka järjestän yhdessä Unkarin maatalous- ja maaseudun kehittämisministeriön valtiosihteerin Zoltán Gőgösin kanssa Pápan kaupungissa 17. huhtikuuta 2009. Vuodesta 2006 maissin hinta on kolminkertaistunut, vehnän hinta kansainvälisillä markkinoilla on noussut 180 prosenttia, ja elintarvikkeiden hinnat yleensä ovat nousseet 83 prosenttia. Vuoteen 2050 mennessä maailman väkiluku on kasvanut yhdeksään miljardiin, ja kaikkien näiden ihmisten tarpeiden tyydyttämiseksi meidän on kaksinkertaistettava maataloustuotanto; halpojen elintarvikkeiden ajat ovat siis ohi. Tästä syystä on äärimmäisen tärkeää säilyttää Euroopan unionin maatalouden kapasiteetti ja mahdollisuuksien mukaan lisätä sitä. On mahdotonta hyväksyä, että YMP:n alakohtaisten uudistusten seurauksena Euroopan unionin maataloustuotanto vähentyy. Hyviä esimerkkejä tästä ovat sokerialan uudistus, joka on johtanut Unkarin sokeriteollisuuden katoamiseen, sekä viiniköynnösten raivaamiseen annetut tuet viinialan uudistuksen yhteydessä. Suorien maataloustukien erottaminen tuotannosta on myös askel tähän suuntaan.

Meidän on löydettävä oikea tasapaino elintarvikkeiden ja biopolttoaineiden tuotannon välille, eikä jälkimmäinen saa uhata maailman elintarviketurvaa. Yhdysvaltojen bioetanoli ohjelma oli yksi merkittävä syy elintarvikkeiden hintojen huimaan nousuun vuonna 2008; näiden kokemusten perusteella Euroopan unionin on tarkasteltava uudelleen aikaisempia sitoumuksiaan biopolttoaineiden osuukseen suhteen. Lopuksi kehoitan toteuttamaan EU:n tasolla pikaisia toimia elintarvikkeiden vähittäismyyjien keskuudessa syntyviä monopoleja vastaan kuluttajien suojelemiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Energian hinnan nousu, haitalliset sääilmiöt ja maailman väestön kasvun aiheuttama energian kysynnän lisääntyminen ovat johtaneet elintarvikkeiden korkeisiin hintoihin. Kehotan komissiota tutkimaan elintarvikkeiden korkeiden hintojen sekä energian hinnan nousun välistä yhteyttä erityisesti nykyisin käytettävien polttoaineiden osalta.

Maatalousalan on parannettava energiatehokkuuttaan. Biopolttoaineisiin käytettävien viljelykasvien osuuden lisäämisellä ja uusiutuvien energialähteiden käytöllä saattaisi olla myönteinen vaikutus maatalous- ja elintarvikealaan, joka on kärsinyt lannoitteiden ja torjunta-aineiden korkeista hinnoista sekä jalostus- ja kuljetuskustannusten kasvusta. Kehotan komissiota seuraamaan tarkasti biopolttoaineiden tuotannon

lisääntymisen vaikutuksia Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa maankäytössä tapahtuvien muutosten sekä elintarvikkeiden hintojen ja niiden saatavuuden suhteen.

Energiakasvien kestävä viljelyn kannustimet eivät saisi vaarantaa elintarviketuotantoa. Katson, että tilojen tuottavuuden lisäämiseksi tarvitaan maataloustutkimusta. Kehotan myös jäsenvaltioita käyttämään täysimääräisesti hyväkseen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännen puiteohjelman tässä suhteessa tarjoamat mahdollisuudet ja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla parannetaan maatalouden tuotosta kestäväällä ja energiatehokkaalla tavalla.

19. Lissabonin sopimuksen mukaisen kansalaisvuoropuhelun kehitysnäkymät (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Genowefa Grabowskan perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö näkymistä kehittää Lissabonin sopimuksen mukaista kansalaisvuoropuhelua (2008/2067(INI)) (A6-0475/2008).

Genowefa Grabowska, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaihdamme aiheita ja keskustelemme nyt Euroopan unionin toimielinten ja sen kansalaisten välisistä yhteyksistä. Nämä yhteydet ovat riittämättömät. Unionin ja sen kansalaisten välillä on syvä kuilu, vaikka Jean Monnet totesi, että unioni perustettiin kansalaisia eikä valtioita ja hallituksia varten.

Unioni laajentuu ja saa lisää kansalaisia, mutta sen toimielinten on vaikeaa saada yhteyttä kansalaisiin. Tämä kävi tuskallisen ilmeiseksi ranskalaisten ja hollantilaisten sanottua ”ei” perustuslakisopimukselle ja irlantilaisten torjuttua Lissabonin sopimuksen. On kuitenkin totta, että unionin toimielimet pyrkivät parantamaan yhteyksiään kansalaisiin. Ne ovat avautumassa kansalaisia kohtaan ja tunnustavat selvästi kansalaisyhteiskunnan tehtävän. Unionin tällä alalla toteuttamat viestintätoimet lisääntyvät jatkuvasti. Näitä toimia kuvaamaan on jopa sorvattu uusi termi, kansalaisvuoropuhelu. Tämä ei kuitenkaan riitä. Tästä syystä Euroopan parlamentti yrittää vastata haasteeseen ja luoda tarkoituksenmukaisen mekanismin, jolla edistetään tämäntyyppisiä yhteyksiä Euroopan unionin toimielinten ja kansalaisten välillä. Tämä ratkaisisi demokratiavajeen ongelman ja osoittaisi, että myös kansalaisilla voi olla merkittävä tehtävä Euroopan unionin päätöksentekoprosessissa.

Lissabonin sopimuksen 10 artiklassa määrätään seuraavaa: ”Kaikilla kansalaisilla on oikeus osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa. Päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia.” Lisäksi sopimuksessa säädetään siitä, että vähintään miljoona Euroopan unionin kansalaista voi tehdä lainsäädäntöaloitteen. Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen miljoona kansalaista voi kehottaa Euroopan komissiota tekemään lainsäädäntöehdotuksen kansalaisten tärkeänä pitämästä aiheesta.

Tämän vuoksi viittaan mietinnössäni kansalaisvuoropuheluun. Se on vuoropuhelua, jota ei ole lainsäädännössä määritelty. Se on kuitenkin hyvin tärkeää, ja tahtoisin, että sitä ohjaavat seuraavat periaatteet, tai pikemmin, että se ohjaisi itse itseään niiden perusteella. Ensinnäkin olen esitellyt mietinnössä kansalaisyhteiskunnan edustavuuden periaatteen. Haluaisin, että kansalaisyhteiskunta olisi edustettuna Euroopan unionin tasolla asianmukaisesti eli niin, että sitä edustavat kumppanit, jotka parhaiten heijastavat ja edustavat kulloinkin kyseessä olevia etunäkökohtia.

Haluaisin kansalaisvuoropuhelun olevan vastavuoroinen ja kaksipuolinen prosessi. Näin ollen se ei saisi tarkoittaa vain sitä, että Euroopan unioni kääntyy kansalaisten puoleen ja nämä vastaavat. Unionin tulisi myös tiedottaa kansalaisille, kun heidän näkemyksensä on otettu huomioon, ja selittää, mitä vaikutuksia näillä näkemyksillä on ollut. Tästä syystä tarvitsemme myös palautetta unionilta kansalaisille.

Haluaisin kansalaisvuoropuhelun perustuvan selvyiden ja avoimuuden periaatteisiin. Meillä olisi oltava selkeät säännöt, joiden mukaan kutsumme kansalaisyhteiskunnan edustajia käymään vuoropuhelua kanssamme. Meidän olisi julkaistava järjestelmällisesti luettelo kuulemisiin osallistuvista organisaatioista. Unionin olisi viisasta nimetä tästä alasta, vuoropuhelusta, vastaava yhteyshenkilö.

Ei ole helppoa laatia tätä alaa koskevia sääntöjä. Euroopan komissio laati jo vuonna 2002 periaatteet neuvottelu- ja keskustelukulttuurin edistämisestä, ja siksi toivon, että se on nytkin valmis laatimaan tarvittavat periaatteet. Ne olisivat kaikkia toimielimiä koskevat yhteiset periaatteet. Huomautan myös, että myös jäsenvaltioilta olisi edellytettävä kansalaisvuoropuhelun edistämistä. En pysty esittelemään tässä kaikkia mietinnön osia. Haluaisin kuitenkin, että sen sisältöä testataan ensimmäisessä mahdollisessa tilaisuudessa, nimittäin vuoden 2009 Euroopan parlamentin vaalien vaalikampanjan aikana. Haluaisin, että käytämme

tätä tilaisuutta hyväksemme ja otamme ensimmäisen askeleen kohti yhteyttä Euroopan kansalaisiin, kerromme heille, mitä unionilla on tarjottavana, ja kuuntelemme heitä saadaksemme tietää, minkä puolesta meidän olisi taisteltava tässä parlamentissa.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio haluaa ensinnäkin kiittää esittelijä Genowefa Grabowskaa sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa erinomaisesta mietinnöstä.

Olemme samaa mieltä siitä, että kansalaisyhteiskunnalla on tärkeä rooli Euroopan yhdentymisessä. Se on yksi tärkeimmistä viestintävälineistä unionin toimielinten, yhteiskunnan ja kansalaisten välillä. Se auttaa kansalaisia käyttämään oikeuttaan osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa.

Komission vuorovaikutuksella kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa on pitkät ja terveet perinteet. Tämä komission ja kansalaisyhteiskunnan välinen yhteistyö on kasvanut ja kattaa hyvin erilaisia aiheita poliittisesta vuoropuhelusta hankkeiden hallinnointiin sekä EU:n sisällä että kumppanimaissamme.

Lissabonin sopimus antaisi nykyisille käytännöillemme virallisemmän perustan sekä tuoretta voimaa niiden kehittämiseksi edelleen. Se tarjoaisi kansalaisyhteiskunnalle myös uuden vaihtoehdon toteuttaa näkemyksiään kansalaisaloitteen avulla.

Asianosaisten kutsuminen osallistumaan aktiiviseen vuoropuheluun edellyttää, että kansalaisyhteiskunnalle tarjotaan asianmukaiset välineet ilmaista mielipiteensä ja tulla kuulluksi. Myös EU:n toimielimet tarvitsevat yhtä lailla asianmukaiset välineet varmistaakseen, että se, mitä saamme kuulla kansalaisyhteiskunnalta ja kansalaisilta otetaan kunnolla huomioon ja syötetään järjestelmään. Komissio suhtautuu myönteisesti siihen, että mietinnössä tuetaan monia ideoita, joita komissio on jo alkanut toteuttaa.

Nykyinen komissio on koko toimikautensa ajan käynnistänyt lukuisia aloitteita saadakseen kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja yksittäiset kansalaiset mukaan EU:ta koskevista kysymyksistä käytävään julkiseen keskusteluun. Yksi esimerkki innovatiivisimpiin kuuluvista aloitteista on ollut kansalaisten kuulemiset, joissa kokeillaan neuvoa-antavia mielipidemittauksia ja henkilökohtaisia kuulemisia.

Kansalaisten tarpeiden ja odotusten ymmärtämiseksi Eurobarometristä on 35 viime vuoden aikana kehitetty hyvin arvokas Euroopan yleisen mielipiteen seurantaväline. Sen paremmin komissio kuin parlamentti ei kuitenkaan voi yksin järjestää Euroopan laajuisia julkista keskustelua. Se onnistuu vain EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden yhteistyöllä. Tämä on parlamentin, neuvoston ja komission 22. lokakuuta 2008 allekirjoittaman poliittisen julistuksen ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” tarkoitus.

Tähän liittyen komissio ja parlamentti koordinoivat jo nyt ponnistuksiaan jäsenvaltioiden kanssa hallinnointikumppanuuksien avulla, joihin sisältyy paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen toimintaan kytkeytyvät, tiettyjä kysymyksiä koskevat alueelliset ja paikalliset kampanjat. Vuonna 2009 käynnistetään yksitoista uutta hallinnointikumppanuutta, mikä tehostaa tätä toimintatapaa entisestään.

Komissio yhtyy näkemykseen siitä, että hedelmällinen vuoropuhelu edellyttää kaikkien osapuolien, EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan, aktiivista osallistumista. Komissio toivoo, että Lissabonin sopimus tulee voimaan, ja se on valmis tarvittaviin toimiin pannakseen sopimuksen säännökset täytäntöön ja kehittääkseen kansalaisvuoropuhelua edelleen.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Jos Euroopan unioni haluaa olla todella demokraattinen ja lähellä kansalaisiaan, unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa niin paikallisella, alueellisella kuin kansallisella tasolla.

Kansalaisyhteiskunta edustaa monia hallituksista riippumattomia ja voittoa tavoittelemattomia organisaatioita, jotka kansalaiset ovat perustaneet vapaasta tahdostaan. Sillä on tärkeä tehtävä Euroopan yhdentymisprosessissa, koska se saattaa unionin kansalaisten näkökannat ja toiveet unionin toimielinten tietoon. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää antaa kansalaisille tehokasta ja luotettavaa tietoa ja lisätä kansalaisvuoropuhelun suosiota. Tämä koskee erityisesti Euroopan unionin toimien ja suunnitelmien edistämistä ja tunnetuksi tekemistä, eurooppalaisen yhteistyöverkoston kehittämistä ja eurooppalaisen identiteetin vahvistamista kansalaisyhteiskunnassa.

Tarvitaan suurempaa poliittista tietoisuutta, tehokkaampaa kansalaisvuoropuhelua ja laajempaa julkista keskustelua, jotta unioni voi saavuttaa poliittiset tavoitteensa ja päämääränsä.

Lissabonin sopimuksella vahvistetaan kansalaisten oikeuksia unioniin nähden helpottamalla heidän ja kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen osallistumista keskusteluihin niin kutsutusta kansalaisten Euroopasta.

Euroopan unionin toimielinten olisi tehtävä läheisempää yhteistyötä keskenään kehittääkseen Euroopan kansalaisvuoropuhelua ja kannustaakseen unionin kansalaisia osallistumaan enemmän unionia koskeviin asioihin. Oleellista on kannustaa kansalaisia osallistumaan laajemmin EU:ta koskevista kysymyksistä käytäviin keskusteluihin. Kansalaiset olisi myös saatava osallistumaan aktiivisesti tuleviin Euroopan parlamentin vaaleihin. Sillä kuten Jean Monnet totesi, emme luo unionia valtioita ja hallituksia vaan kansalaisia varten.

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Jäsenyys jossain kansalaisyhteiskunnan organisaatioissa antaa Euroopan kansalaisille mahdollisuuden osallistua aktiivisesti politiikan laadintaan. EU:n tavoitteiden saavuttamista silmälläpitäen todellisia haasteita ovat kansalaisten saaminen osallistumaan aktiivisesti tähän prosessiin sekä sellaisten konkreettisten mahdollisuuksien luominen, joiden avulla he voivat tehdä aloitteita, antaa palautetta ja ilmaista kriittisiä ja vastakkaisia mielipiteitä. Tämä voi kuitenkin olla vaikeaa, koska kansalaisyhteiskunnan organisaatioilla ei ole yhtenäistä ja täsmällistä oikeudellista määritelmää.

Jotta EU:n kansalaiset voivat nähdä Euroopan unionin tarjoamat edut, meidän on edelleen laajennettava demokratiaa, lisäävä avoimuutta ja tehostettava EU:n toimintaa. Useimmiten demokratiavaje johtuu siitä, että kansalaisilla ei aina ole käytettävissään oleellista tietoa. Jotkin yhteisön päätöksentekoprosessiin liittyvät asiakirjat eivät edelleenkään ole saatavilla, ja niinpä meidän on jatkettava prosessia, jolla pyritään lisäämään yhteisön työasiakirjojen saatavuutta.

Kuulemismekanismi on kiinteä osa unionin toimielinten toimintaa. Meidän on laadittava kuulemista koskevat yleiset periaatteet ja vähimmäissäännöt sekä luotava kuulemiselle johdonmukaiset puitteet, joiden on kuitenkin oltava riittävän joustavat mukautuakseen asianomaisten osapuolien kulloisiinkin odotuksiin.

Jo Leinen (PSE), kirjallinen. – (DE) Tällä mietinnöllä annetaan selkeä viesti EU:n ja sen kansalaisten lähentämisen puolesta ja ehdotetaan konkreettisia toimia tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Kehotamme kaikkia EU:n toimielimiä tekemään kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävästä vuoropuhelusta tärkeän eri toimialat kattavan tehtävän niiden poliittisessa työskentelyssä.

Kansalaiset kannattavat EU:ta vain, jos heille tiedotetaan poliittisista hankkeista ja toimista ja jos he voivat osallistua päätöksentekoon esimerkiksi kuulemisten avulla. Kun Irlanti torjui Lissabonin sopimuksen, saimme nähdä, miten harhaanjohtavan tiedon tahallinen levittäminen voi vahingoittaa Euroopan yhdentymistä. Tämä on tulevaisuudessa estettävä ennakoivalla tiedottamisen ja vuoropuhelun politiikalla. Tämä koskee erityisesti myös neuvostoa ja jäsenvaltioiden hallituksia, joiden tulisi pyrkiä nykyistä aktiivisemmin parantamaan tiedotusta EU:ta koskevista asioista.

Kaikkien EU:n toimielinten asiakirjojen saatavuutta on helpotettava, jotta kaikki kansalaiset voivat muodostaa käsityksen niiden työstä.

Tavoitteenamme on rakentaa vahva eurooppalainen kansalaisyhteiskunta, joka on Euroopan julkisen alueen kehittämisen perusedellytys. Tästä syystä me vaadimme, että luodaan vihdoin tarvittavat puite-edellytykset, mikä tarkoittaa ensisijaisesti eurooppalaisten järjestöjen peruskirjaa, joka on välttämätön unionin tason perusrakenne aktiivisesti toimiville kansalaisille.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Genofewa Grabowskan mietintö Lissabonin sopimuksen mukaisen kansalaisvuoropuhelun kehitysnäkymistä on esimerkki ajan ja voimavarojen tuhlauksesta. Tämä herättää perustavanlaatuisen kysymyksen: mistä tässä keskustelussa oikeastaan on kysymys? Lissabonin sopimushan on kuollut. Irlanti hylkäsi sen kansanäänestyksessä. Tämä merkitsee sitä, että mainittu asiakirja ei ole lainvoimainen. Sen varaan tukeutuminen olisi kuin rakennettaisiin hiekalle, ilman perustuksia. Sellaiseen sopimukseen tukeutuminen, jota ei todellisuudessa ole olemassa, koska se on hylätty, on demokratian ja vapaiden kansakuntien yhtäläisten oikeuksien periaatteiden vastaista. Tämä kaikki saa ajattelemaan demokratian määritelmää. Minun ymmärtääkseni demokratia on valinnanvapautta eikä jotakin, joka määrätään pakolla ja jossa ollaan piittaamatta kansan tahdosta. Demokratiassa valta on kansalla, ei jollain tietyllä eturyhmällä. Kansan tahdon ylin ilmaus on kansanäänestys, ei hallitsevan eliitin vastoin kansan tahtoa tekemä päätös. Onko tätä niin vaikea ymmärtää?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Onnittelen Genowefa Grabowskaa hänen loistavasta mietinnöstään, ja olen varma, että se auttaa parantamaan ja kehittämään kansalaisvuoropuhelua. Euroopan unionin kansalaisten ja toimielinten välisen vuoropuhelun kehittämisestä voidaan sanoa paljonkin. Bulgarianlaisen kansalaisjärjestön puheenjohtajana uskon vakaasti, että tämä on yksi Euroopan tulevan kehityksen tärkeimmistä osatekijöistä, jota on pikaisesti uudistettava ja kehitettävä.

Uskon, että tämän mietinnön avulla Euroopan parlamentti voi antaa tarvittavat ohjeet ja suositukset muille toimielimille mutta myös kansalaisjärjestöille, sillä ilman niiden yhteistyötä ja osallistumista emme pysty saavuttamaan tavoitetta, jonka olemme itsellemme asettaneet.

Mietinnössä ehdotetaan tasa-arvoista vuoropuhelua, jossa otetaan huomioon monien järjestöjen väliset erot ja niiden riippumattomuus. Sillä edistetään kansalaisten osallistumista poliittiseen prosessiin ja kansalaisyhteiskunnan edessä olevien vakavien haasteiden voittamista sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Tästä syystä on erittäin tärkeää saada aikaan eriytetty lähestymistapa tulosten aikaansaamiseksi paikallistasolla, sillä eri maiden ja eri alojen kehitystasot vaihtelevat.

Luotan siihen, että muut toimielimet ja jäsenvaltiot ottavat suosituksemme mahdollisimman pian huomioon, vaikka Lissabonin sopimus ei tulisikaan voimaan lähiaikoina.

20. Julkinen talous EMUssa 2007–2008 (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Donata Gottardin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö julkisesta taloudesta EMUssa 2007–2008 (2008/2244(INI)) (A6-0507/2008).

Donata Gottardi, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, täsmälleen vuosi sitten teimme päätöksen yhdistää julkista taloutta vuosina 2007 ja 2008 koskevat mietinnöt. Tähän oli ainakin kaksi syytä: prosessin nopeuttaminen ja tapahtuvista muutoksista kertovien merkkien huomioon ottaminen. Emme tuolloin tienneet muutosten koko laajuutta, mutta jo silloin oli ilmeistä, että analysoimalla kahta vuotta yhdessä saisimme kattavamman ja tarkemman arvion. Ja me olimme oikeassa! Mietintöä, josta huomenna äänestämme, on ajantasaistettu jatkuvasti.

Julkisen talouden sekä rahoitus- ja talouskriisin läheinen yhteys on hyvin selvä. Ajatelkaapa vain pankkien ja suuryritysten pelastamiseksi myönnettyjä varoja ja teollisuudelle annettua tukea ja ottakaa huomioon lähinnä pienten ja keskisuurten yritysten pyynnöt sekä kansalaisten suojeleminen laman vaikutuksilta. Kaikki nämä toimet on saatettu unionin toimielinten ja yksittäisten jäsenvaltioiden tietoon, mutta ne eivät kuitenkaan saa haitata tai heikentää suunnitelmiamme ja sitoutumistamme tulevien sukupolvien hyväksi.

Mietintö sisältää ainakin kaksi tasoa: yleisen, vakaan ja kaikissa tilanteissa pätevän tason sekä nykyisen kriisin vaatimia pelastustoimia koskevan tason. Periaate, jonka mukaan laadukas ja kestävä julkinen talous on välttämätön paitsi yksittäisten maiden myös talouden vakauden ja Euroopan sosiaalisen mallin kannalta, säilyy koskemattomana ja jopa vahvistuu. Tulojen osalta on toteutettava toimia veropohjan laajentamiseksi – heikentämättä kuitenkaan verotuksen progressiivisuuden periaatetta – ja työn verotuksen keventämiseksi erityisesti keski- ja pienituloisten palkkojen sekä eläkkeiden osalta. Menopuolen toimiin on sisällyttävä kontekstin, vaatimusten ja väestön koostumuksen arviointi, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon sukupuolinäkökohdat ja väestörakenteen muutokset. Julkisten menojen umpimähkäisen leikkaamisen sijasta niitä olisi järjestettävä uudelleen, osittain budjettikohtien uudelleen järjestelyillä ja julkishallinnon nykyaikaistamisella.

Hyvä keino tämän saavuttamiseksi on tasa-arvon huomioon ottava budjetointi, jota Euroopan parlamentti on suositellut ja edistänyt jo jonkin aikaa mutta joka kuitenkin ei vielä läheskään ole yleinen käytäntö. Se lisää avoimuutta ja vertailtavuutta, kansalaisten on helpompi tunnistaa se ja siten se lisää luottamusta ja vastuunoton tunnetta.

Nykyinen ennennäkemätön epävakaus edellyttää päättäväisiä toimia. Jos julkisen sektorin väliintulosta on taas kerran tullut keskeisen tärkeää, emme saa tehdä samoja virheitä uudelleen – se olisi vielä anteeksiantamattomampaa. Sen sijaan meidän on ohjattava kriisiä kohti uutta kehitysmallia, joka on sekä ympäristön kannalta että sosiaalisesti aidosti kestävä.

Puhuessamme unionin tason koordinaatiosta meidän olisi ajateltava oman suhdanteita tasoittavan hallintomme luomista, joka kulkisi yhdessä ja samaan suuntaan, veronkierron ja veroparatiisien torjunnan tehostamista ja kansallisten suunnitelmien yhteennivomista. Kun tuemme yrityksiä, meidän on arvioitava tämän vaikutukset kilpailuun, yhtäläisiin toimintaedellytyksiin ja sisämarkkinoiden toimintaan ja taattava

valvonta, tilivelvollisuus, rajoitukset ja toiminnan johdonmukaisuus. Vakaus- ja kasvusopimuksen tarkistus mahdollistaa hallitun joustavuuden, jota on sovellettava harkiten ja pitkällä aikavälillä.

Makrotaloudelliset toimet ja yhteiset investoinnit olisi käynnistettävä uudelleen strategisilla ennalta määritellyillä aloilla euro-obligaatioiden kaltaisia välineitä hyödyntäen ja pitäen samalla tiukasti silmällä valtiotasoa alempien tasojen ja aluetason vakaussuunnitelmia. Talous- ja raha-asioiden valiokunnassa mietinnöstä vallitsi laaja yksimielisyys, sillä useimmat poliittiset ryhmät yhtyivät tähän näkemykseen. Toivon, että tämä ennustaa myönteistä tulosta huomiossa äänestyksessä.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio ilmaisee tyytyväisyytensä Donata Gottardin mietintöön, ja sen sisältö vastaa hyvin kahden kesäkuussa 2007 ja 2008 julkaistun julkista taloutta EMUssa käsitelleen komission kertomuksen sisältöä. Komissio kannattaa myös esittelijän 7. tammikuuta jättämiä kolmea viimeisintä tarkistusta.

Euroopan parlamentin mietintö vahvistaa, että tarkistettu vakaus- ja kasvusopimus on toistaiseksi toiminut niin kuin sen pitää. Etenkin monet jäsenvaltiot ovat toteuttaneet huomattavia ponnistuksia täyttääkseen sopimukseen liittyvät velvoitteensa. Vakaus- ja kasvusopimuksen uudistuksen jälkeen sekä korjaavia että ehkäiseviä mekanismeja on sovellettu täysin uudistussopimuksen säännösten mukaisesti, eikä niiden täytäntöönpanon tiukkuudesta ole tingitty.

Mietinnössä painotetaan kuitenkin myös EU:n ja euroalueen hyvin synkkiä talousnäkymiä vuonna 2009. Kasvu on hidastunut huomattavasti, jopa niin, että se voi kääntyä suoranaisiksi taantumaksi tänä vuonna. Vuoden 2010 yleiset talousnäkymät eivät myöskään ole rohkaisevia, joten komissio on Euroopan parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että kysynnän tukeminen harkinnanvaraisilla finanssipoliittisilla toimenpiteillä on nyt tärkeää.

Finanssipolitiikan suunta on kuitenkin pidettävä kestäväenä, sillä odotukset kriisin hallitusta ratkaisusta perustuvat siihen. Tässä suhteessa komissio jakaa parlamentin huolen julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä ja painottaa vastaisuudessa sen arviointia.

Komissio antaa uuden kertomuksen julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä Euroopan unionissa syksyllä 2009. Euroopan parlamentin tavoin komissiokin katsoo, että julkisia menoja on suunnattava uudelleen julkisen varainkäytön laadun parantamiseksi Lissabonin strategian mukaisesti. Tällainen politiikan suuntaus on itse asiassa osa Eurooppa-neuvoston hyväksymiä yhdenmukaisia suuntaviivoja. Komissio työskentelee parhaillaan arvioidakseen nykyistä järjestelmällisemmin julkisen talouden kehityksen laatua, tulosperusteisen budjetoinnin näkökohdat mukaan lukien.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Keväällä 2006 kahteentoista jäsenvaltioon sovellettiin liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä. Neuvoston liiallisia alijäämiä omaaville valtioille antamien suositusten ja päätösten täytäntöönpanon tuloksena nyt, kaksi ja puoli vuotta myöhemmin, liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä sovelletaan tuskin yhteenkään jäsenvaltioon. Tämä on ollut mahdollista vuosina 2006 ja 2007 vallinneiden suotuisten taloudellisten olosuhteiden ansiosta. Vuosina 2008–2009 meitä koettelee talouskriisi, joka on jo aiheuttanut monissa jäsentalioissa talouden taantumista, työttömyyden kasvua ja lukuisia konkurssseja erityisesti pk-yritysten keskuudessa. Euroopan talouden elvytysuunnitelma sisältää suuria julkisia investointeja liikenne- ja energiainfrastruktuurin uudenaikaistamiseksi. Jäsenvaltiot laativat ohjelmia, joilla on tarkoitus tukea pk-yrityksiä, jotta ne voivat jatkaa toimintaansa. Näissä oloissa euroalueen jäsenvaltioiden kuten kaikkien muidenkin jäsenvaltioiden on vaikea täyttää lähentymiskriteereitä. Katson, että unionin tasolla on hyväksyttävä toimia, joiden avulla jäsenvaltiot voivat kohdata nykyiset haasteet, kuten väestön ikääntymisen, muuttoliikkeen ja ilmastomuutoksen. EU:n talouskehityksen ja Euroopan kansalaisten elämänlaadun kannalta tärkeiden alojen, maatalouden, koulutuksen, kansanterveyden ja liikenteen, hyväksi on toteutettava erityisiä julkisia toimia.

21. Sopimattomista elinkeinoharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sähkömarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY

saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpano ja voimaansaattaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Barbara Weilerin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö julkisesta sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja voimaansaattamisesta (2008/2114(INI)) (A6-0514/2008).

Barbara Weiler, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ennen kuin käsittelen mietintöäni, toistan vielä kerran, ettemme ole toimineet oikein valiokunta-aloitteisista mietinnöistä käytävää keskustelua koskevan päätöksemme suhteen. Nähdessäni, miten keskustelut sujuvat – ilman vuoropuhelua, ilman vastakkainasetteluja, ilman konflikteja –, minusta tuntuu, ettei tämä ole oikeaa parlamentaarista keskustelua, ja toivon että korjaamme asian nopeasti Euroopan parlamentin vaalien jälkeen.

Tästä huolimatta esitän kiitokseni niille kollegoille, jotka eivät ole läsnä. Olemme tehneet oikein hyvää yhteistyötä tämän mietinnön laatimisen yhteydessä. Haluan kiittää myös komissiota ja valiokunnan sihteeristöä.

Valiokunnassa käyty keskustelu antoi meille paljon uutta tietoa. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta on tietoisesti asettanut täytäntöönpanoa koskevan keskustelun suhteellisen varhain esityslistalle, sillä täytäntöönpanon määräaika jäsenvaltioissa oli vuoden 2007 jälkipuolisko, ja sen jälkeen kulunut aika on varsin lyhyt tälle direktiiville, joka muodostaa hyvin suuren ja merkittävän yhdenmukaistamisen tekijän. Tästä huolimatta eräät jäsenvaltiot eivät ole saattaneet direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämä liittyy varmasti mutkikkaaseen menettelyyn, mutta mielenkiintoista on, että ne kolme jäsenvaltiota, jotka eivät tätä ole tehneet, kuuluvat yhteisön perustajajäsenvaltioihin. Sen vuoksi ei voida olettaa, että niiltä puuttuu tietämystä yhteisön oikeudesta. Kolme jäsenvaltiota ei vielä ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, neljä jäsenvaltiota on tehnyt sen puutteellisesti, ja kolme jäsenvaltiota on saanut komissiolta ilmoituksia, jotka saattavat johtaa oikeudellisiin menettelyihin yhteisöjen tuomioistuimessa. Tapauksia, joissa direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on ollut puutteellista, on paljon. Kuulemisessamme totesimme, että kaksi maata, Yhdistynyt kuningaskunta ja Itävalta, ovat saattaneet sen osaksi kansallista lainsäädäntöään hyvin tunnollisesti ja luovasti. Se on siis mahdollista.

Jäsenvaltioiden pitäisi olla kiinnostuneita sisämarkkinoiden tarjoamista hyödyistä. Tämän direktiivin tavoitteena pitäisi olla kuluttajien oikeuksien selventäminen ja rajat ylittävän kaupan yksinkertaistaminen, luotettavien ja oikeudenmukaisten sääntöjen käyttöönotto sekä luonnollisesti oikeusvarmuuden lisääminen.

Meidän parlamentin jäsenten kannalta hyvin tärkeä seikka oli kansalaisten ja kuluttajien suojelu petollisilta käytännöiltä. Tämä koskee kuluttajien lisäksi pienyrityksiä ja yrittäjiä. Arvoisa komission jäsen, meidän olisi ehkä pyrittävä yhdistämään nämä kaksi direktiiviä keskipitkällä aikavälillä, sillä monet pienyritykset kärsivät sisämarkkinoilla samoista harmeista kuin kuluttajat. Tiedossamme on monia esimerkkejä, kuten häiritsevä mainonta sekä harhaanjohtavat ja aggressiiviset kaupalliset menettelyt. Me kaikki tunnemme sähköpostin osoitekirjahuijauksen, joka on laajalle levinnyt ongelma koko Euroopassa. Me tiedämme arpajaispetoksista ja monista muista vilpillisyyksistä.

Kiitän komissiota myös siitä, että se on hyvin johdonmukaisesti ottanut käyttöön uuden sweep-tutkimusjärjestelmän lentoyhtiöiden ja matkapuhelinten soittoäänien mainonnan osalta. Toivomme, että se kehittää järjestelmää edelleen. Me edellytämme, että komissio verkottuu tehokkaammin kansallisten virastojen kanssa ja varmistaa, ettei sopimattomina pidettyjen menettelyjen luetteloja vesitetä ja että seuraamukset todella toimivat pelotteina – varsin tärkeä asia meille parlamentaarisille.

Lopuksi haluan sanoa, että direktiivin menestyksellinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää yhteistyötä jäsenvaltioiden sekä kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin jäsenten välillä, ja täysin täälläkin juuri mainitun Lissabonin sopimuksen mukaisesti vetoan sen puolesta, että kansallisten parlamenttien jäsenet voivat valvoa tehokkaammin maidensa hallituksia. Nämä kaksi säädöstä olisivat hyvä alku.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin kiitän esittelijä Barbara Weileria hänen mietinnöstään, jonka sisällön komissio luonnollisesti aikoo ottaa tarkoin huomioon, mutta myös hänen tästä menettelystä esittämistään huomioista.

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että nyt on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot saattavat asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetussa direktiivissä esitellyt

uudet käsitteet ja että myös kansalliset viranomaiset antavat panoksensa direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon hyväksi koko Euroopassa.

Kaksi jäsenvaltiota, Luxemburg ja Espanja, on edelleen myöhässä direktiivin saattamisessa osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä; komissio siirsi nämä tapaukset yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi viime vuoden kesäkuussa.

Komissio koordinoi myös direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevaa yhteistyötä tässä yhteydessä syntyvien virheellisyyksien välttämiseksi. Tästä huolimatta muutamissa harvoissa maissa on edelleen ongelmia lähinnä siitä syystä, että ne suhtautuvat vastentahtoisesti täydelliseen yhdenmukaistamiseen. Näissä tapauksissa komissio ei epäröi käynnistää rikkomismenettelyjä.

Mietinnössä mainitaan tarve suojella kuluttajien lisäksi myös pk-yrityksiä sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä. Tämän suhteen komissio muistuttaa Euroopan parlamenttia siitä, että täydelliseen yhdenmukaistamiseen tähtäävä direktiivi sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä menettelyistä oli jo hyvin kunnianhimoinen ehdotus, joka olisi epäonnistunut, jos sen soveltamisalue olisi laajennettu kattamaan yritysten väliset sopimattomat kilpailukäytännöt.

Ehdotuksen valmistelun yhteydessä järjestetystä kuulemisesta ja neuvoston keskusteluista pääteltiin, että direktiivin soveltamisalueen laajentaminen yritysten välisiin sopimattomiin kilpailukäytäntöihin sai vain vähän kannatusta.

Aggressiivisia kaupallisia menettelyjä säänneltiin ensi kertaa EU:n tasolla direktiivillä sopimattomista kaupallisista menettelyistä, ja tällaisia menettelyjä katsottiin harjoitettavan lähes yksinomaan elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä suhteissa. Harhaanjohtavia yritysten välisiä menettelyjä säännellään jo direktiivillä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta. Niitä tulisi vastaisuudessaakin säännellä vain tällä direktiivillä.

Komissio aikoo jatkaa kuluttajansuojalainsäädännön voimaansaattamistoimia kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston avulla.

Tässä yhteydessä komissio panee merkille parlamentin tuen sweep-tutkimuksille voimaansaattamisen välineenä. Komissio aikoo kehittää tätä mekanismia edelleen ja suunnittelee toteuttavansa uuden sweep-tutkimuksen myöhemmin tänä vuonna. Lisäksi parlamentin esittämään pyyntöön liittyen komissiolla on ilo lisätä, että kuluttaja-asioiden tulostaulun tuleva toinen versio sisältää tähänastisissa sweep-tutkimuksissa kerättyjä tietoja.

Koska mietinnössä mainitaan tarve järjestää tiedotuskampanjoita, jotta kuluttajat tuntisivat paremmin oikeutensa, komissio ilmoittaa parlamentin jäsenille avanneensa äskettäin ”Reilua vai ei” -verkkosivut, jotka sisältävät esimerkiksi opetusmateriaalia kiellettyjen menettelyjen luettelosta.

Lopuksi komissio vakuuttaa parlamentille, että se jatkaa läheistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseen sopimattomia kaupallisia menettelyitä ja harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa koskevien direktiivien asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon.

Tänä vuonna perustetaan tietokanta, joka sisältää kansalliset täytäntöönpanosäädökset ja oikeuskäytännön, ja se toimii tässä suhteessa hyödyllisenä välineenä.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

(Puhemies luki Barbara Weilerin esittämien huomautusten johdosta ääneen työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohdan.)

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Eurooppalaiset kuluttajat kohtaavat usein sopimattomia kaupallisia menettelyjä sekä petollista ja harhaanjohtavaa mainontaa. Haavoittuvimmassa asemassa olevat kuluttajat, joihin kuuluvat erityisesti lapset ja vanhukset, ovat kaikkein altteimpia petoksille.

Suhtaudun myönteisesti komission pyrkimykseen avustaa jäsenvaltioita direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, sillä se auttaa lisäämään sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien luottamusta rajat ylittävään kaupankäyntiin. Näin taataan kuluttajille parempi oikeusvarmuus ja samalla suojellaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä aggressiivisilta sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä.

Tämä direktiivi on ratkaisevan tärkeä EU:n kuluttajien oikeuksien tulevan kehityksen sekä sisämarkkinoiden potentiaalin täyden hyödyntämisen kannalta. Koska jotkin seikat direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ovat edelleen epäselviä, olen tyytyväinen siihen, että Barbara Weilerin mietinnössä kiinnitetään huomiota näihin ongelmiin.

Jotta voimme onnistua, oikeusviranomaisten on tehostettava harhaanjohtavia tietokantapalveluja koskevaa rajat ylittävää yhteistyötä. Pidän tiedotuskampanjoita, joilla lisätään kuluttajien tietoisuutta oikeuksistaan, hyvin tärkeinä, koska ne ovat avainasemassa heidän suojelunsa tehostamisessa. Vain valistuneet kuluttajat kykenevät havaitsemaan harhaanjohtavan mainonnan ja välttämään sen aiheuttamat pettymykset.

Uskon, että sopimattomina pidettyjen menettelyjen luetteloiden avulla voimme paljastaa tällaiset menettelyt ja kieltää täydellisesti harhaanjohtavan mainonnan.

22. YKP ja ekosysteemiperustainen lähestymistapa kalastuksen hoidossa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Pedro Guerreiron kalatalousvaliokunnan puolesta laatima mietintö YKP:stä ja ekosysteemiperustaisesta lähestymistavasta kalastuksen hoidossa (2008/2178(INI)) (A6-0485/2008).

Pedro Guerreiro, esittelijä. – (PT) Tämä komission tiedonanto herättää joukon kysymyksiä osana keskustelua yhteisen kalastuspolitiikan mahdollisesta uudistamisesta vuoteen 2012 mennessä.

Parlamentin kalatalousvaliokunnan hyväksymässä mietinnössäni tuodaan esiin useita tekijöitä, joita me pidämme tämän keskustelun yhteydessä tärkeinä.

Kalastustoiminta on erittäin tärkeä ihmisten ravinnonsaannin ja eloonjäämisen varmistamisen kannalta, ja tämä on koko kalastuspolitiikan ensisijainen tavoite.

Tässä yhteydessä on syytä korostaa jäsenvaltioiden yksinomaisilla talousvyöhykkeillä harjoitettavan kalastuksen merkitystä niiden omavaraisuuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi etenkin elintarvikkeiden osalta.

YKP:n olisi edistettävä kalastusalan nykyaikaistamista ja kestävästä kehitystä varmistamalla alan sosioekonomiset edellytykset ja kalavarojen kestävyys ja takaamalla kalataloustuotteiden yleinen saatavuus, elintarvikeomavaraisuus ja elintarvikkeiden saatavuus, työpaikkojen säilyminen ja kalastajien elinolojen paraneminen.

YKP:n omat tavoitteet huomioon ottaen sitä ei tarvitse alistaa muiden sittemmin määriteltyjen yhteisön politiikkojen alaan kuuluvaksi.

Toisin sanoen kalastuspolitiikka ei ole eikä saa olla meriä tai meriympäristöä koskevaa politiikkaa.

Koska kalastus on itsestään uusiutuvien luonnonvarojen hyödyntämistä, kalastushoidon tärkein ja ensisijainen tehtävä on valvoa kokonaisuutena kalastusta, jotta on mahdollista varmistaa kestävä enimmäistuotto.

Kalastuspolitiikan lähtökohtana on oltava oletus riippuvuudesta kalastusyhteisöjen hyvinvoinnin ja niihin olennaisesti liittyvien ekosysteemien kestävyys välillä tunnustamalla erityisesti pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja perinteisen kalastuksen erityinen luonne ja merkitys.

Ekosysteemin lähestymistavan soveltaminen merien hoitoon edellyttää ehdottomasti monitieteisiä ja -alaisia toimia niiden eri toimien joukossa, jotka vaikuttavat meriekosysteemeihin. Kyseisten toimien on oltava kauaskantoisia ja edellyttävä hyväksytyjä kalatalousalaa koskevia politiikkoja.

Ehdotuksen mukaisen ekosysteemiperustaisen kalavarojen arvioinnin on perustuttava pitävään tieteelliseen tietoon eikä oletuksiin perustuviin arvailuihin.

On myös välttämätöntä tunnustaa, että eri merialueiden ja niiden luonnonvarojen välillä samoin kuin eri laivastojen ja käytettyjen pyyntimenetelmien sekä niiden ekosysteemeihin kohdistuvien vaikutusten välillä on huomattavia eroja, minkä vuoksi kalastushoitotoimet on hajautettava ja kohdennettava kuhunkin yksittäiseen tapaukseen soveltuviksi niin, että tarvittaessa kalastajille korvataan asianomaiset sosioekonomiset seuraukset.

Me katsomme, että kalavarojen, kalastustoiminnan ja asianomaisten paikallisyhteisöjen elinkelpoisuuden takaamiseksi on välttämätöntä, että jäsenvaltiot harjoittavat lainkäyttövaltaansa 12 meripeninkulmaan rajoituvilla aluevesilläään ja että syrjäisimpien alueiden yksinomaisia talousvyöhykkeitä vastaavaa aluetta pidetään "yksinomaisena vyöhykkeenä".

Tässä yhteydessä ovat huolestuttavia kalastusalueille pääsyä koskevat ehdotukset, joilla pyritään edistämään yksilöllisesti siirrettävissä olevia kiintiöitä koskevan järjestelmän käyttöönottoa, mikä johtaisi kalastustoiminnan keskittymiseen ja yksilöllisten kalastusoikeuksien myöntämiseen.

On lisäksi korostettava, että on epäasianmukaista ja perusteetonta ajaa politiikkaa, jolla edistetään alusten erittelemätöntä romuttamista ottamatta huomioon laivastojen erityispiirteitä, luonnonvaroja, kunkin jäsenvaltion kulutustarpeita ja niiden sosioekonomista merkitystä.

Lopuksi haluan painottaa, että kalatalousalan tulotason jyrkkä lasku johtuu paitsi kalastustoiminnan rajoituksista myös etenkin ensimyyntihintojen jäädyttämisestä/alentamisesta, joihin liittyy tuotantokustannusten (diesel ja bensiini) jyrkkä nousu.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio ilmaisee tyytyväisyytensä esitellystä mietinnöstä sekä meidän ekosysteemiperustaista lähestymistapaa koskeville suunnitelmillemme annetusta tuesta.

Yksi komission tiedonannon tärkeimmistä viesteistä on se, että vaikka kalastus on riippuvainen terveistä meriekosysteemeistä, kalastuksen hoito ei voi yksinään vastata yleisestä merien hoidosta. Terveet meriekosysteemit voidaan turvata vain politiikalla, joka käsittää kaikki niihin vaikuttavat alat.

Tästä syystä komissio pitää meripolitiikkaa ja etenkin sen ympäristöpilaria, meristrategiadirektiiviä, ekosysteemiperustaisen lähestymistavan täytäntöönpanon avaintekijänä. Tämä lähestymistapa antaa kalastusallalle takeet siitä, että kaikkiin meriekosysteemiin kohdistuviin ihmisen vaikutuksiin, ei pelkästään kalastukseen, puututaan oikeasuhtaisella ja johdonmukaisella tavalla. Tämä on myös mietinnön yleinen viesti, ja me arvostamme yhteisymmärrystä tästä seikasta.

Korostan, ettei tämä tarkoita sitä, että jokin politiikka olisi alisteista johonkin toiseen verrattuna – että me tällä lähestymistavalla asettaisimme esimerkiksi meristrategiadirektiivin ja yhteisen kalastuspolitiikan hierarkkiseen järjestykseen.

Meristrategiadirektiivi palvelee yhteistä kalastuspolitiikkaa toimimalla välttämättömänä yhdistämisvälineenä, jolla taataan kalastuksen tarvitsemat luonnonvarat tulevaisuudessa, ja yhteinen kalastuspolitiikka tukee meristrategiadirektiiviä toteuttamalla tarvittavia hoitotoimia terveitä meriekosysteemejä koskevien tavoitteiden edistämiseksi.

Kuten mietinnössä todetaan, elintarviketarpeiden täyttäminen, kalatalousalan ja kalastusyhteisöjen elinkelpoisuuden turvaaminen sekä meriekosysteemien kestävyden säilyttäminen eivät ole yhteensovittamattomia tavoitteita. Päinvastoin, pitkällä aikavälillä näiden tavoitteiden välillä on yhteisvaikutusta.

Mietinnössä mainitaan monia kysymyksiä, jotka liittyvät tulevaisuudessa käytettäviin erityisiin välineisiin. Nämä ovat tärkeitä ja aiheellisia kysymyksiä, joita käsittelemme yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevassa keskustelussa. Tästä syystä en kommentoi niitä erikseen tässä.

Huomautan kuitenkin, että on pari seikkaa, joista saatamme olla eri mieltä. Mietinnön mukaan kalastajille, jotka kärsivät hoitosuunnitelmista ja ekosysteemien suojelutoimista, olisi annettava tukia tai korvauksia. Meidän mielestämme suorat tuet eivät ole oikea etenemistapa, vaan ratkaisuna on auttaa alaa suurempaan taloudelliseen joustavuuteen ja rannikkoyhteisöjä monipuolistamaan elinkeinotoimintaansa.

Mietinnössä todetaan myös, että luonnonvaraisia kalakantoja voitaisiin elvyttää vesiviljelyn avulla. Vaikka tämä saattaa olla käyttökelpoinen vaihtoehto muutamissa hyvin erityisissä tapauksissa, se ei mielestämme ole oikea yleinen etenemistapa. Kalakannat olisi elvytettävä hallinnoimalla asianmukaisesti meriekosysteemiin kohdistuvia ihmisen vaikutuksia, sekä kalatalousalan että muiden alojen vaikutukset mukaan luettuna.

Palaamme yksityiskohtaisempaan keskusteluun kalastushoidon välineistä yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta ja kehittämisestä käytävän keskustelun yhteydessä, joka käynnistyy huhtikuussa julkaistavalla vihreällä kirjalla. Toistaiseksi kiitän parlamenttia sen tässä mietinnössä ilmaisemasta tuesta lähestymistavallemme.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina kello 12.00.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin vesien nykyiset kalavarat pienenevät pienenemistään sekä liikakalastuksen ja sopimattomien kalastusvälineiden että muiden alojen, varsinkin matkailun, meren eliöstöön kohdistamien vaikutusten vuoksi. Tieteellinen tutkimus, jolla tunnustetaan meriekosysteemeihin vaikuttavat tekijät, ilmastonmuutos mukaan luettuna, tarjoaa mahdollisuuden määrittää kalavarojen kehityssuunta ja varmistaa, että kalavarojen nopean ja jatkuvan hupenemisen ehkäisemiseksi toteutetaan varotoimenpiteitä.

Koska kalastus on elintarvikkeiden riittävyyden ja ihmisen henkinjäämisen kannalta oleellista toimintaa, kalavarojen kestävyys hallinnointi on ratkaisevan tärkeää nyt, kun merten biologinen monimuotoisuus on heikkenemässä. Tästä syystä sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat on otettava huomioon kaikissa aloitteissa, joilla edistetään Euroopan unionin rannikkoalueiden kestävä kehitystä.

23. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/73/EY täytäntöönpano ja soveltaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Teresa Riera Madurellin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 2002/73/EY siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanosta (2008/2039(INI)) (A6-0491/2008).

Teresa Riera Madurell, esittelijä – (ES) Arvoisa puhemies, direktiivi, johon mietinnössä viitataan, on samasta aiheesta vuonna 1978 annetun direktiivin tarkistettu versio, joka on laadittu Amsterdamin sopimuksen, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä uuden yhteiskunnallisen todellisuuden valossa. Tähän versioon on sisällytetty keskeisiä naisten oikeuksien parantamiseen liittyviä seikkoja, joita mietinnössä arvioidaan.

Säädöstekstissä määritellään välitön ja välillinen syrjintä sekä häirintä ja sukupuolinen häirintä, kehoitetaan jäsenvaltioita kannustamaan työnantajia toteuttamaan toimenpiteitä kaikkien sukupuolisen syrjinnän muotojen ehkäisemiseksi sekä turvataan työtekijöiden oikeudet äitiys- tai isyysloman jälkeen.

Panemalla tämän direktiivin täytäntöön jäsenvaltiot sitoutuvat perustamaan tasa-arvoelimiä, jotka edistävät, arvioivat, toteuttavat ja tukevat tasa-arvoista kohtelua sekä lisäksi kannustavat sosiaalista vuoropuhelua tasa-arvoisen kohtelun edistämiseksi työpaikalla suunnitelmallisesti työehtosopimusten avulla. Ne sitoutuvat myös vahvistamaan valtioista riippumattomien järjestöjen roolia tasa-arvon edistämisessä, laatimaan tehokkaita toimenpiteitä niiden rankaisemiseksi, jotka eivät noudata direktiivin säännöksiä, sekä toteuttamaan suojelutoimenpiteitä niitä varten, jotka antavat tukea syrjinnän uhreille.

Jos komissio olisi pystynyt laatimaan kertomuksen, joka sen direktiivin mukaan on laadittava neljän vuoden välein, arviointityömme olisi ollut suhteellisen helppoa. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi pitänyt panna direktiivi asianmukaisesti täytäntöön annetussa määräajassa sekä toimittaa komissiolle kaikki tiedot. Näin ei asian laita kuitenkaan ollut, kun aloitimme työmme.

Kun direktiivin täytäntöönpanon määräaika oli umpeutunut, yhdeksän jäsenvaltiota ei ollut toimittanut tietoja säädöksistä, joita ne olivat tätä silmälläpitäen hyväksyneet. Komissio käynnisti tämän jälkeen rikkomismenettelyt, ja viime vuoden toukokuussa menettelyt kahta jäsenvaltiota vastaan olivat vielä kesken. Lisäksi komissio havaitsi direktiivin mutkikkuudesta ja sen sisältämistä uusista elementeistä johtuvia täytäntöönpano-ongelmia 22 jäsenvaltiossa, joskin se odotti voivansa ratkaista monet niistä vuoropuhelulla.

Voidaksemme laatia mahdollisimman perusteellisen, hyödyllisen ja kattavan mietinnön tarvitsimme enemmän tietoja, ja siksi päätimme pyytää niitä jäsenvaltioita. Komission toimittamien sekä jäsenvaltioilta – niiden tasa-arvoelimiltä ja kansallisilta parlamenteilta – saamiemme tietojen sekä eri ryhmiä edustavien kollegojeni

antamien panosten avulla meidän oli mahdollista laatia tämä mietintö, joka nyt antaa selvän kuvan siitä, miten täytäntöönpanoprosessi edistyy kussakin jäsenvaltiossa.

Tämän kokemuksen jälkeen haluan korostaa, että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välinen yhteistyö vaikutti ratkaisevasti siihen, että pystyimme tekemään työmme kunnolla. Ilman parlamenttien ja tasa-arvoelinten toimittamia tietoja emme olisi voineet laatia tätä mietintöä, emme ainakaan yhtä perusteellisesti kuin nyt olemme tehneet. Se ei myöskään olisi ollut mahdollista ilman komission kanssa aikaansaattua keskinäistä yhteistyötä tai naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan yksiköiden, minun toimistoni sekä parlamenttiryhmäni yksiköiden antamaa korvaamatonta apua. Haluan esittää kiitokseni kaikille näille naisille. Kiitän myös varjoesittelijöitä heidän panoksistaan ja avuliaisuudestaan.

Tavoitteenamme oli alusta lähtien, että mietintömme olisi paitsi perusteellinen ja hyödyllinen myös mahdollisimman laajan yhteisymmärryksen tulos, sillä tarvitsimme mahdollisimman tarkan kuvan siitä, miten täytäntöönpano edistyy. Tämä direktiivi on erittäin tärkeä, sillä se antaa Euroopan unionille hyvin tehokkaat välineet, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vahvistaa tasa-arvoista kohtelua työpaikalla koskevaa lainsäädäntöään – mikä on välttämätöntä, jos haluamme saavuttaa itsellemme eurooppalaisina asettamamme tavoitteet.

Emme saa unohtaa, että vielä nykyäänkin miesten ja naisten työttömyysasteiden ero Euroopan unionissa on 28,4 prosenttia, että Lissabonin tavoite naisten työllisyysasteen nostamisesta 60 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä on vielä kaukana, ja että naiset lisäksi ansaitsevat keskimäärin 15 prosenttia vähemmän kuin miehet.

Jos tällä mietinnöllä lisäksi voidaan lisätä tietoisuutta tästä asiasta jäsenvaltioissa, olemme kaksin verroin tyytyväisiä.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio pitää parlamentin mietintöä tästä tärkeästä direktiivistä tervetulleena, ja me kiitämme Teresa Riera Madurellia hänen tekemästään tinkimättömästä työstä.

Direktiivi 2002/73/EY on merkittävä väline torjuttaessa sukupuoleen perustuvaa syrjintää mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa. Se on parantanut huomattavasti yhteisön lainsäädäntöä tällä alalla antamalla selkeämmät määritelmät syrjinnän muodoille sekä tarjoamalla monia innovatiivisia oikeudellisia ratkaisuja. Niihin kuuluvat säännökset raskaana ja äitiyslomalla olevien naisten suojelusta, työmarkkinaosapuolten ja valtioista riippumattomien järjestöjen osallistuminen sukupuolten tasa-arvon takaamiseen työpaikalla sekä tasa-arvoelinten perustaminen.

Tämä mietintö on erityisen tärkeä, sillä työllisyyden alalla on edelleen paljon niin miehiä kuin naisia haittaavaa eriarvoisuutta. Siinä kiinnitetään jäsenvaltioiden, komission, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan huomio direktiivin keskeisiin säännöksiin ja korostetaan niiden täydellistä täytäntöönpanoa. Näin ollen se voi lisätä direktiivin noudattamista sekä tietoisuutta miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua koskevasta yhteisön lainsäädännöstä.

Perussopimusten vartijana komissio seuraa edelleen tarkasti direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Se jatkaa vuoropuhelua jäsenvaltioiden kanssa rikkomismenettelyjen yhteydessä varmistaakseen, että direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Direktiivissä säädetyn raportointivelvollisuuden täyttämiseksi komissio antaa tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin soveltamisesta kaikissa jäsenvaltioissa.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Irlannin tasa-arvoviranomaista pidetään malliesimerkkinä hyvästä toimintatavasta. Tästä huolimatta Irlannin hallitus leikkasi sen määrärahoja noin 43 prosenttia ja vauhditti sen hajauttamista juuri, kun hallituksen yleistä hallinnonhajauttamisohjelmaa ollaan pysäyttämässä.

Irlannin tasa-arvoviranomaisen pääjohtaja Niall Crowley on irtisanoutunut tehtävästään ja todennut, että päätös leikata tasa-arvoviranomaisen määrärahoja 43 prosenttia ja jatkaa sen henkilökunnan hajasijoittamista on tehnyt tasa-arvoviranomaisesta toimintakyvyttömän ja että sen työ on vaarannettu kohtalokkaasti. Lisäksi myös kuusi tasa-arvoviranomaisen hallintoneuvoston jäsentä on nyt irtisanoutunut.

Mietinnössä kehoitetaan jäsenvaltioita kehittämään valmiuksia ja varmistamaan tarkoituksenmukaiset resurssit direktiivissä 2002/73/EY mainituille tasavertaista kohtelua sekä naisten ja miesten tasavertaisia mahdollisuuksia käsitteleville elimille. Siinä toistetaan myös direktiivin vaatimus näiden elinten riippumattomuuden takaamisesta.

Irlannin hallitus rikkoo selvästi tätä direktiiviä, koska se ei aivan ilmeisesti aio myöntää riittäviä varoja eikä taata tasa-arvoviranomaisen riippumattomuutta, vaan lähes puolitti sen rahoituksen pakottaen näin puolet sen hallintoneuvostosta eroamaan.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Koska miesten ja naisen työllisyysasteiden, palkkojen ja johtaviin aseisiin pääsyn välillä on sitkeä kuilu, kehoitan jäsenvaltioita vauhdittamaan direktiivin 2002/73/EY täytäntöönpanoa ja samalla varmistamaan, että sen säännökset siirretään täydellisesti ja tehokkaasti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Talouskriisin edetessä olen huolestunut siitä, että tämän direktiivin hidas tai puutteellinen täytäntöönpano on omiaan kärjistämään sukupuolten välistä eriarvoisuutta, vaarantamaan Lissabonin strategian tavoitteet ja estämään EU:ta hyödyntämästä täysimittaisesti taloudellista kapasiteettiaan.

Valitettavaa on myös se, että eräät jäsenvaltiot ovat päättäneet rajoittaa kiellettyjen syrjäntämuotojen soveltamisalaa ja noudattavat siten direktiiviä 2002/73/EY vain osittain. On pettymys, että aiheesta tehdyistä lukuisista tutkimuksista huolimatta eräät kansalliset lainsäätäjät jättävät yhä huomiotta syrjinnän ja sukupuolisen häirinnän tuhoisat vaikutukset työntekijöiden työmotivaatioon ja tuottavuuteen.

Syrjinnän ja häirinnän vastaisten käytäntöjen täytäntöönpanon parantamiseksi kenttätason sidosryhmät on saatava mukaan tiedotuskampanjoita ja valtioista riippumattomia järjestöjä hyödyntämällä, mutta myös virallisemmillä keinoilla kuten sisällyttämällä työehtosopimuksiin ja kansalliseen lainsäädäntöön erityisiä sukupuolten tasa-arvoa koskevia säännöksiä.

Zita Plešinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Yhteisön säädöksen hyväksyminen käynnistää jokaisessa jäsenvaltiossa direktiivin täytäntöönpano- ja soveltamisprosessin. Euroopan parlamentti seuraa tarkasti jokaisen direktiivin täytäntöönpanoa, ja yksi esimerkki tästä on kollegani Teresa Riera Madurellin mietintö, jossa tarkastellaan miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamista.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta työskentelee tarmokkaasti kiinnittääkseen huomiota siihen, että sukupuoleen perustuvaa syrjintää tapahtuu edelleen monnilla yhteiskunnallisen ja poliittisen elämän aloilla. Direktiivin 2002/73/EY hidas ja puutteellinen täytäntöönpano vaarantaa Lissabonin strategian toteutumisen ja EU:n sosiaalisen ja taloudellisen kapasiteetin täysimittaisen hyödyntämisen.

Kehotan komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön selkeitä, yksityiskohtaisia ja mitattavia tasa-arvoisen kohtelun indikaattoreita ja standardeja sukupuolten välisten suhteiden arvioimiseksi. Uskon, että toimintaansa aloitteleva tasa-arvoinstituutti antaa merkittävän panoksen toiminnallaan sukupuolten välisen tasa-arvon alalla.

Uskon vakaasti, että tämä direktiivi voidaan panna menestyksekkäästi täytäntöön vaihtamalla parhaita käytäntöjä ja hyväksymällä myönteisiä toimenpiteitä aloilla, joilla syrjintää on havaittu.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Ilahduin lukiessani Euroopan parlamentin verkkosivuilta, että naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelu oli vuoden 2008 kolmanneksi luetuin uutisaihe. Valtava kiinnostus tätä aihetta kohtaan osoittaa kuitenkin, että tehtävää on vielä paljon, etenkin miesten ja naisten tasa-arvoisessa kohtelussa mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen. Tässä suhteessa Teresa Riera Madurellin mietintö on onnistunut, sillä siinä selvennetään työnantajien ja kansalaisyhteiskunnan roolia sukupuolten välisen tasa-arvon edistämisessä.

Uskon, että komissiolla on äärimmäisen tärkeä tehtävä taistelussa naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelun puolesta työpaikalla. Sen täytyy ensisijaisesti tarkistaa, millä tavoin EU:n jäsenvaltiot ovat toteuttaneet myönteisiä toimenpiteitä niiden haittojen suhteen, joita naiset ovat kohdanneet ammatillisella urallaan. Viittaan myös erityisesti sukupuolten välisen tasa-arvon periaatteen sisällyttämiseen jäsenvaltioiden hallinnollisiin ja poliittisiin päätöksiin ja sen noudattamiseen niissä.

Samalla kun jäsenvaltiot joka neljäs vuosi toimittavat raporttinsa komissiolle, niiden olisi esitettävä johdonmukainen selonteko tämän direktiivin rikkomisista määrättävistä seuraamuksista, sillä tämä auttaisi suuresti kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtamista.

24. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

25. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.45.)